

JAARVERSLAG
VAN DE
VASTE COMMISSIE VOOR
TAALTOEZICHT
OVER HET JAAR 1995

beknopte tekst

I N H O U D

ALGEMEENHEDEN

I.	SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE EN VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST	6
A.	SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE	6
B.	SAMENSTELLING VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST	7
II.	WERKZAAMHEDEN VAN DE COMMISSIE	7

RECHTSPRAAK

	DEEL EEN VERSLAG VAN DE VERENIGDE AFDELINGEN	11
	HOOFDSTUK EEN ALGEMEENHEDEN	12
I.	TOEPASSINGSSFEER VAN DE S.W.T.	12
A.	DIENSTEN OF ORGANISMEN BELAST MET EEN OPDRACHT	12
B.	ADMINISTRATIEVE HANDELINGEN VAN DE RECHTERLIJKE MACHT	14
II.	KLACHTEN WAAROVER DE V.C.T. ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGEN ONBEVOEGDHEID	15
A.	S.W.T. NIET VAN TOEPASSING	15
B.	TAALGEBRUIK IN GERECHTSZAKEN	16
C.	TAALGEBRUIK IN HET LEGER	17
	HOOFDSTUK TWEE RECHTSPRAAK	18
I.	DIENSTEN WAARVAN DE WERKKRING HET HELE LAND BESTRIJKT	18
A.	TRAPPEN VAN DE HIERARCHIE EN TAALKADERS	18
	Algemeenheden	
	1. Aantal uitgebrachte adviezen	18
	2. Nieuwe taalkaders	18
	3. Controle op de naleving van de taalkaders	20
	4. Ontstentenis van taalkaders	20
	Rechtspraak	
	1. Trappen van de hiërarchie	22
	2. Taalkaders	24
	3. Ontstentenis van taalkaders	27

B.	TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	28
C.	BEHANDELING IN BINNENDIENST	30
D.	BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN	32
E.	BETREKKINGEN MET EEN PRIVAAT BEDRIJF	35
F.	BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	36
G.	BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	46
H.	AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACTHIGINGEN EN VERGUNNINGEN	49
II. DIENSTEN VAN DE GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN		55
A.	TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	55
B.	BEHANDELING IN BINNENDIENST	59
C.	BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN	59
D.	BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	61
E.	BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	67
F.	AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACTHIGINGEN EN VERGUNNINGEN	73
III. DIENSTEN DIE IN HET BUITENLAND ZIJN GEVESTIGD		76
IV. GEWESTELIJKE DIENSTEN		78
A.	TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	78
B.	BEHANDELING IN BINNENDIENST	79
C.	BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	81
D.	BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	86
E.	AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACTHIGINGEN EN VERGUNNINGEN	88
V. BRUSSEL-HOOFDSTAD		
* GEWESTELIJKE EN NIET-GEMEENTELIJKE PLAATSELIJKE DIENSTEN		89
A.	TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	89
B.	BEHANDELING IN BINNENDIENST	89
C.	BETREKKINGEN MET EEN PRIVAAT BEDRIJF	90
D.	BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	91
E.	BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	93
F.	AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACTHIGINGEN EN VERGUNNINGEN	95
* GEMEENTELIJKE PLAATSELIJKE DIENSTEN		
O.C.M.W.- BRUSSELSE AGGLOMERATIE		95
A.	TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	95
B.	BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	96
C.	BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	100

VI.	GEMEENTEN MET EEN SPECIALE REGELING	102
A.	TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	102
B.	BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	103
C.	BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	104
D.	AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACTHIGINGEN EN VERGUNNINGEN	106
VII.	PLAATSELIJKE EENTALIGE DIENSTEN	109
A.	BEHANDELING IN BINNENDIENST	109
B.	BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	110
C.	AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACTHIGINGEN EN VERGUNNINGEN	111
VIII.	DUITSE TAALGEBIED EN GEMEENTEN UIT HET MALMEDYSE	113
A.	TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	113
B.	BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	115
C.	BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	115
D.	AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACTHIGINGEN EN VERGUNNINGEN	116
	HOOFDSTUK DRIE BIJZONDERE RUBRIEKEN	118
	TAALEXAMENS	118
	DEEL TWEE BIJZONDER VERSLAG VAN DE NEDERLANDSE AFDELING	121
	HOOFDSTUK EEN ALGEMEENHEDEN	122
	KLACHTEN WAAROVER DE N.A. ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID	123
	S.W.T. NIET VAN TOEPASSING	123
	DECREET NIET VAN TOEPASSING	123
	HOOFDSTUK TWEE RECHTSPRAAK	124
*	DECREET VAN 19 JULI 1973	124

* GECOORDINEERDE TAALWETTEN	124
I. PLAATSELIJKE DIENSTEN	124
A. TAALGEBRUIK VAN HET PERSONEEL	124
B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	125
C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	126
II. GEWESTELIJKE DIENSTEN	130
BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	130
HOOFDSTUK DRIE BIJZONDERE RUBRIEKEN	134
VERKIEZINGEN	134
DEEL DRIE BIJZONDER VERSLAG VAN DE FRANSE AFDELING	135
HOOFDSTUK EEN ALGEMEENHEDEN	136
KLACHTEN WAAROVER DE F.A. ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID	137
S.W.T. EN/OF DECRETEN NIET VAN TOEPASSING	137
HOOFDSTUK TWEE RECHTSPRAAK	138
PLAATSELIJKE DIENSTEN	138
BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	138

Het voorliggende activiteitsverslag, dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in uitvoering van de wet van 2 augustus 1963 op het gebruik van de talen in bestuurszaken de eer heeft neer te leggen, is het eenendertigste sinds de inwerkingtreding van die wet.

Overeenkomstig artikel 55 van diezelfde wet (artikel 62 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken - hierna, S.W.T.) wordt het overgezonden door de minister van Binnenlandse Zaken.

A L G E M E E N H E D E N

I. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE
EN VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST

A. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE

In 1995 heeft de samenstelling van de V.C.T., zoals ze werd vastgesteld door het koninklijk besluit van 11 april 1991, één enkele wijziging ondergaan: de heer C. POURTOIS van de Franse afdeling werd eervol uit zijn ambt ontheven op 1 januari 1995 (K.B. van 14 februari 1995). Alle overige leden, zowel de effectieven als de plaatsvervangers, behielden hun mandaat. Hierdoor kon een normale werking, zowel van de vergaderingen van de verenigde afdelingen als van die van de Nederlandse of Franse afdeling, worden verzekerd.

Nederlandse afdeling

Vaste leden:

de heren
G. CROISIAU (ondervoorzitter)
M. BOES
P. DECLERCK
C. VAN EECKAUTE

P. VAN SCHUYLENBERGH

Plaatsvervangende leden:

de heren
W. VANDEN BROUCKE
E. DIRIX
L. VAN BUYTEN
I. VAN DEN BOSSCHE
mevrouw
G. CLAES

Franse afdeling

Vaste leden:

de heren
J.-P. JACOBS (ondervoorzitter)

J. BERTOUILLE

J. LURQUIN

G. MOORAT
mevrouw
C. JANSSEN

Plaatsvervangende leden:

mevrouw
J. DELAPIERRE

-
mevrouw
V. BAUFFE
de heren
L. VANDENBROECK

G. DENEFF

Duitstalig lid

Vast lid:

de heer
W. WEHR

Plaatsvervangend lid:

de heer
H. TIMMERMAN

Zoals de vorige jaren werd het voorzitterschap van de Commissie door mevrouw A. VAN CAUWELAERT - DE WYELS waargenomen.

B. SAMENSTELLING VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST

De directie van de administratie dienst bestond uit de heer J.-M. BUSINE, bestuursdirecteur (van de Franse taalrol), de heer T. VAN SANTEN, diens tweetalig adjunct, de heer J. PIRET en mevrouw Ch. VERLAINE, adviseurs.

Het secretariaat van de verenigde afdelingen van de V.C.T. werd waargenomen door de heer BUSINE en door de heer VAN SANTEN.

De heer COLSON en de heer VAN SANTEN hebben het ambt van secretaris-verslaggever uitgeoefend respectievelijk m.b.t. de Franse en de Nederlandse afdeling.

II. WERKZAAMHEDEN VAN DE COMMISSIE

Tijdens het jaar 1995 hebben de verenigde afdelingen 70 zittingen gehouden.

De werkzaamheden van de verenigde afdelingen worden in deel een van dit verslag behandeld.

De werkzaamheden van de Nederlandse en van de Franse afdeling worden in de delen twee en drie behandeld.

Het jaarverslag omvat een overzicht van de definitieve adviezen die door de V.C.T. werden uitgebracht in de loop van 1995. In dit jaarverslag werden uiteraard niet opgenomen de tussentijdse verslagen van de besprekingen die de V.C.T. heeft gewijd aan een aantal belangrijke dossiers - besprekingen die soms over een langere periode zijn gespreid - zolang deze niet met een definitief advies werden afgerond.

Algemene statistische gegevens

Betreffende de activiteiten van de Commissie geven de volgende tabellen alle nuttige inlichtingen:

VERENIGDE AFDELINGEN

Ingediende zaken

	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
F + N	3	1	0	4
F	21	53	0	74
N	27	106*	2	135
D	-	18	0	18
Totaal	51	178	2	231

* Met inbegrip van een klacht "St.-Michielsakkoorden".

Afgehandelde zaken (1)

F + N	8	1	2	11
F	15	53	-	69
N	21	73	-	94
D	1	14	-	15
Totaal	45	142	2	189

NEDERLANDSE AFDELING

	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
<u>Ingedien-</u> <u>de zaken</u>	3	11	1	15
<u>Behandelde</u> <u>zaken (1)</u>	4	17	1	22

FRANSE AFDELING

	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
<u>Ingedien-</u> <u>de zaken</u>	-	1	-	1
<u>Behandelde</u> <u>zaken (1)</u>	-	2	-	2

(1) Met inbegrip van de zaken die in de vorige jaren werden ingediend.

R E C H T S P R A A K

DEEL EEN
VERSLAG VAN DE
VERENIGDE AFDELINGEN

HOOFDSTUK EEN ALGEMEENHEDEN

I. TOEPASSINGSSFEER VAN DE S.W.T.

A. DIENSTEN OF ORGANISMEN BELAST MET EEN OPDRACHT

- Gemeente Sint-Pieters-Woluwe - O.C.M.W.:
samenwerkingsovereenkomst met de V.Z.W. "Wolu-Social".

De V.Z.W. "Wolu-Social" is een rechtspersoon die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen. Overeenkomstig artikel 1, § 2, S.W.T., valt zij niet onder toepassing van de bepalingen van de S.W.T. op het stuk van de organisatie van de diensten, de rechtspositie van het personeel en de door dit laatste verkregen rechten.

Daarentegen moet zij de bepalingen van artikel 17 t.e.m. 20 naleven die toepasselijk zijn op de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad op het stuk van de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, van de betrekkingen met de particulieren, de getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen.

Zo moeten de personeelsleden en de artsen gebruik maken van de taal (Nederlands of Frans) van de patiënten waarmee ze omgang hebben.

(Advies 25.125 van 18 mei 1995)

- Gemeente Sint-Gillis - basisoverlegcomité:
ééntalig Franse berichten.

In haar advies 23.272 van 16 juni 1994 betreffende die klacht, oordeelde de V.C.T. als volgt:
het gemeentelijk bijzonder overlegcomité kan worden beschouwd als een instelling die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en valt derhalve onder toepassing van S.W.T.;
het gemeentelijk bijzonder overlegcomité van Sint-Gillis

moet als een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad worden beschouwd;
ten behoeve van de leden van het gemeentelijk bijzonder overlegcomité dienen de notulen in het Nederlands en in het Frans te worden gesteld.

In onderhavig geval hadden de leden van het basisoverlegcomité terzelfdertijd in kennis moeten worden gesteld van de Nederlandse en de Franse tekst.
(Advies 25.157 van 16 februari 1995)

- Vennootschap, concessiehouder van een openbare dienst:
tweetalige documenten aan Nederlandstalige vereniging te Ganshoren.

Aangezien deze vennootschap een concessiehoudster van een openbare dienst is, in de zin van artikel 1, § 1, 2°, van de S.W.T., zijn deze wetten op deze vennootschap, ondanks het feit dat het een private onderneming is, van toepassing.

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. wordt een overschrijvingsbewijs als een betrekking met een particulier beschouwd.

Aangezien de werkkring een aantal gemeenten uit Brussel-Hoofdstad en een gemeente uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt, valt de vennootschap als gewestelijke dienst onder toepassing van artikel 35, § 1, b, van de S.W.T. en valt ze bijgevolg onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Volgens artikel 19 van de S.W.T. gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien alle gegevens van de abonnee op het tweetalige overschrijvingsbewijs in het Nederlands zijn vermeld, kon aan zijn taalaanhorigheid niet getwijfeld worden en diende hem een ééntalig Nederlands overschrijvingsbewijs toegezonden te worden.

Hieruit volgt dat deze vennootschap over ééntalig Franse en ééntalig Nederlandse (en niet over tweetalige) formulieren dient te beschikken.

(Advies 26.106 van 4 mei 1995)

- Ministerie van Landbouw:
een in het Frans gesteld formulier werd ter invulling overgemaakt aan een Duitstalige inwoner van een gemeente uit het Duitse taalgebied.

De U.F.P.A.W. dient beschouwd te worden als een concessiehouder van een openbare dienst in de zin van artikel 1, § 1, 2°, S.W.T.

De U.F.P.A.W. met zetel te Hoei kan dus beschouwd worden als een gewestelijke dienst met in zijn werkkring gemeenten uit verschillende taalgebieden, behalve Brussel-Hoofdstad, en waarvan de zetel niet gevestigd is in een gemeente uit het Malmedyse of in een gemeente uit het Duitse taalgebied, in de zin van artikel 36, § 1, S.W.T.

Overeenkomstig artikel 36 en 34, § 1, derde lid, S.W.T., stellen de desbetreffende diensten de formulieren die rechtstreeks aan het publiek worden gericht in de taal of talen die ter zake zijn opgelegd aan de plaatselijke diensten van de gemeente waar hun zetel gevestigd is.

Nochtans, wanneer de gewestelijke dienst gevestigd is in een gemeente zonder speciale taalregeling, geniet het publiek uit de gemeenten van het ambtsgebied die aan een andere taalregeling onderworpen zijn of die begiftigd zijn met een speciale taalregeling, ten aanzien van de rechtstreeks afgegeven formulieren, dezelfde rechten als in genoemde gemeenten (artikel 36, § 1, derde lid, S.W.T.).

Overeenkomstig artikel 11, § 2, S.W.T., stellen de gemeenten van het Duitse taalgebied de formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Duits en in het Frans.
(Advies 27.103 van 9 november 1995)

B. ADMINISTRATIEVE HANDELINGEN VAN DE RECHTERLIJKE MACHT

- Gerechtsdeurwaarder uit Waver:
verspreiden van Franstalige of tweetalige reclame betreffende openbare verkopeningen van roerende goederen in het homogene Nederlandse taalgebied.

De bedoelde reclame moet worden beschouwd als een administratieve handeling van een medewerker van de rechterlijke macht en als een bericht of mededeling bestemd voor het publiek in de zin van de S.W.T.

In gemeenten van het homogene Nederlandse taalgebied wordt zij overeenkomstig artikel 11, § 1, S.W.T., uitsluitend in het Nederlands gesteld.

(Adviezen 22.148 en 23.005 van 9 maart 1995)

- Gerechtsdeurwaarder uit Nijvel:
verspreiden van Franstalige of tweetalige reclame betreffende openbare verkopeningen van roerende goederen in het homogene Nederlandse taalgebied.

De bedoelde reclame moet worden beschouwd als een administratieve handeling van een medewerker van de rechterlijke macht en als een bericht of mededeling bestemd voor het publiek in de zin van de S.W.T.

In gemeenten van het homogene Nederlandse taalgebied wordt zij overeenkomstig artikel 11, § 1, S.W.T., uitsluitend in het Nederlands gesteld.

(Advies 23.105 van 9 maart 1995)

II. KLACHTEN WAAROVER DE V.C.T. ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID

A. S.W.T. NIET VAN TOEPASSING

- Brusselse Hoofdstedelijk Gewest:
richtingaanwijzer Brussel-Nationaal i.p.v. Zaventem.

Het betreft hier een bewegwijzering naar de luchthaven en de benaming ervan en het gaat niet om een toepassing van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

De V.C.T. oordeelt dat zij onbevoegd is om ter zake een advies uit te brengen.

(Advies 26.173 van 19 januari 1995)

- Uitoefening van een erediens:
wordt niet beheerst door de S.W.T.

De V.C.T. verklaart zich onbevoegd.

(Advies 26.187 van 19 januari 1995)

- Vluchtelingenstatuut:
taalproblemen.

De V.C.T. is niet bevoegd om zich uit te spreken over de toepassing, door de Raad van State, van artikel 53 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, noch over de problemen die kunnen rijzen bij het indienen van verzoekschriften bij de Vaste Beroepscommissie voor de Vluchtelingen (artikel 58 van de wet van 15 december 1980 op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen).

(Advies 27.007 van 9 maart 1995)

- Sensodyne-tandpasta:
bijsluiters enkel in het Nederlands en het Frans gesteld en niet in het Duits.

De V.C.T. verklaart zich onbevoegd, aangezien deze materie ofwel geregeld is door de wet van 25 maart 1964 op de geneesmiddelen of door die van 14 juli 1991 betreffende de handelsprodukten en de voorlichting en bescherming van de consument.

(Advies 27.028 van 30 maart 1995)

- Maatschappij Iberia:
bij de aankomst van het vliegtuig in Brussel-Nationaal werd geen enkele mededeling in het Frans gedaan.

Hoewel de klacht te maken heeft met het gebruik van de talen, valt ze niet onder toepassing van de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Het gaat om mededelingen met een privaat karakter tussen een commerciële maatschappij en haar cliënteel.
(Advies 27.057/A van 11 mei 1995)

B. TAALGEBRUIK IN GERECHTSZAKEN

- Fiscale en gerechtsproblemen:
documenten.

Aangezien de V.C.T. enkel bevoegd is voor het gebruik van de talen in bestuurszaken, verzoekt zij de klager de klacht te verduidelijken en te beperken tot de bestuursdocumenten.
(Adviezen 27.010 van 9 maart 1995 en 27.175 van 4 oktober 1995)

- Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:
afleveren van een eentalig Franse pro-justitia aan een Nederlandstalige reiziger.

De V.C.T. stelt vast dat zij terzake onbevoegd is, aangezien het opstellen van een proces-verbaal niet valt onder de administratieve handelingen van de rechterlijke macht.

Het valt bijgevolg niet onder toepassing van de S.W.T., maar wel van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.
(Advies 27.049 van 18 mei 1995)

- Tweetalige boetezegels:
onmiddellijke inning voor een verkeersongeval.

De V.C.T. stelt vast dat een proces-verbaal opgemaakt naar aanleiding van een verkeersovertreding, een gerechtelijke handeling is die onder toepassing valt van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

De V.C.T. oordeelt dan ook dat zij ter zake onbevoegd is.
(Advies 27.080 van 1 juni 1995)

- Politie van Sint-Joost-ten-Node:
Franstalige pro-justitia aan Nederlandstalige inwoner.

Het opstellen van een pro-justitia valt niet onder de administratieve handelingen van de rechterlijke macht. Als proceshandeling valt de pro-justitia derhalve niet onder toepassing van de S.W.T., doch wel onder de regeling van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

De V.C.T. stelt vast dat zij ter zake onbevoegd is.
(Advies 27.206 van 14 december 1995)

C. TAALGEBRUIK IN HET LEGER

- Ministerie van Landsverdediging:
de Generale Staf vraagt het personeel om Engelstalige formulieren in het Engels in te vullen.

Naar luid van artikel 1, § 1, 1°, van de S.W.T., zijn deze gecoördineerde wetten toepasselijk op de gecentraliseerde en gedecentraliseerde openbare diensten van de Staat, van de provinciën en van de gemeenten voor zover zij inzake taalgebruik niet beheerst worden door een andere wet.

Het gebruik van de talen in het leger wordt geregeld door de wet van 30 juli 1938 (gewijzigd door die van 30 juli 1955).

De V.C.T. verklaart zich bijgevolg onbevoegd.
(Advies 27.031 van 4 mei 1995)

- Departement van Landsverdediging:
de Generale Staf vraagt het personeel om Engelstalige formulieren in het Engels in te vullen.

Bevestiging van advies 27.031 van 4 mei 1995.
De V.C.T. verklaart zich onbevoegd.
(Advies 27.152 van 12 oktober 1995)

HOOFDSTUK TWEE RECHTSPRAAK

I. DIENSTEN WAARVAN DE WERKKRING HET HELE LAND BESTRIJKT

A. TRAPPEN VAN DE HIERARCHIE EN TAALKADERS

Algemeenheden

1. AANTAL UITGEBRACHTE ADVIEZEN

In 1995 hebben de verenigde afdelingen van de V.C.T. negen adviezen uitgebracht over ontwerpen van trappen van de hiërarchie. Over dezelfde periode brachten zij negenentwintig adviezen uit over ontwerpen van taalkaders.

2. NIEUWE TAALKADERS

In het raam van de doorlichting van de federale openbare diensten, die door de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken werd aangevraagd, hebben de ministers nieuwe personeelsformaties moeten vaststellen; daardoor moeten ook nieuwe taalkaders worden vastgesteld (circulaire 379 van 8 september 1993).

De herziening van de taalkaders is eind 1994 begonnen met één enkel taalkaderadvies van de V.C.T. en de bekendmaking van één enkel koninklijk besluit in het Belgisch Staatsblad. De herziening werd voortgezet in 1995:

21 besturen werden van taalkaders voorzien (advies V.C.T. en bekendmaking koninklijk besluit in het Belgisch Staatsblad);

8 besturen kregen advies van de V.C.T. inzake een ontwerp van taalkaders, maar hebben geen koninklijk besluit in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt in 1995;

9 besturen hebben in 1995 een dossier ingediend waarover de V.C.T. geen advies heeft kunnen uitbrengen, omdat het dossier niet volledig was (geheel of gedeeltelijk);

19 besturen, waarop voornoemde omzendbrief 379 van toepassing is, hebben geen dossier ingediend in 1995.

Problematiek van het oneven aantal betrekkingen op de eerste of de tweede trap van de hiërarchie.

De aandacht van de ministers van Ambtenarenzaken en van Begroting werd meermaals gevestigd op het juridische probleem dat rijst bij sommige personeelsformaties en taalkaders met een oneven aantal betrekkingen op de 1ste of de 2de trap van de hiërarchie (adviezen 22.261 van 4 april 1995, 4 mei 1995, 19 mei 1995, 26 juni 1995 en 15 september 1995).

Het ging o.m. over de dossiers van de Kanselarij van de Eerste Minister, de Rijksdienst voor Werknemerspensioenen, het Ministerie van Financiën en de Koninklijke Munt van België.

Wanneer de personeelsformatie een aantal oneven betrekkingen op de 1ste of de 2de trap van de hiërarchie omvat, kan de numerieke gelijkheid opgelegd door artikel 43, § 3, S.W.T., niet langer worden nageleefd. Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. en de Raad van State ontstaat zo een rechtsonzekerheid waardoor elke bevordering in de rangen 13 tot 17 op de helling kan komen te staan.

De V.C.T. is van oordeel dat bij de besluitvorming inzake de ontwerpen van personeelsformatie in een oplossing voor die situatie moet worden voorzien.

Van de laatste oneven betrekking een uitdovings- of mobiliteitsbetrekking maken, betekent niet dat de numerieke gelijkheid wordt nageleefd.

Het is eveneens strijdig met artikel 43, § 3, S.W.T., om de laatste betrekking die garant staat voor de numerieke gelijkheid te blokkeren door de bezetting ervan te laten afhangen van de opzegging van sommige contracten (2de trap bij de Rijksdienst voor Werknemerspensioenen) of van een betrekking van een andere trap (Koninklijke Munt van België).

De uitdovende betrekkingen en de vaste betrekkingen dienen niet afzonderlijk beschouwd te worden. Het is voor het geheel van de betrekkingen dat de numerieke gelijkheid op elke trap dient te worden gewaarborgd.

Volgens de V.C.T. kan er geen sprake van zijn dat budgettaire overwegingen, die geen rekening houden met de wettelijke bepalingen, op termijn een hypotheek zouden leggen op alle bevorderingen op het niveau van de directiebetrekkingen en zo de loopbaan van de betrokken ambtenaren, die recht hebben op rechtszekerheid, zouden bevriezen.

De V.C.T. heeft de betrokken ministers gevraagd de betwiste personeelsformaties dienovereenkomstig aan te passen.

3. CONTROLE OP DE NALEVING VAN DE TAALKADERS

Nationale Kas voor Beroepskrediet:
niet naleving van de taalkaders ten nadele van de
Franstaligen.

De N.K.B.K. wordt beschouwd als een centrale dienst die over
taalkaders beschikt. De in de taalkaders vastgestelde verhou-
ding van 52% N - 48% F wordt niet eerbiedigd op de trappen
3 tot 12.

(Advies 26.038 van 23 februari 1995)

4. ONTSTENTENIS VAN TAALKADERS

Hieronder volgt een lijst van diensten die tot op heden nog
nooit over taalkaders hebben beschikt; zij werden gegroepeerd
per ministerieel departement.

Economische Zaken

Nationaal Instituut voor Extractiebedrijven

Over een beroep, door de V.C.T. bij de Raad van State inge-
diend op 8 september 1987, sprak deze laatste zich uit in de
arresten 32.993 van 13 september 1989 en 34.800 van 24 april
1990, waarbij de weigerende beslissing van de minister van
Economische Zaken om taalkaders te laten vaststellen, werd
vernietigd.

Tot op heden werden de taalkaders nog niet vastgesteld.

Instituut tot Aanmoediging van het Wetenschappelijk Onderzoek in Nijverheid en Landbouw

Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade

Studiecentrum voor Kernenergie

De V.C.T. heeft op 5 oktober 1985 bij de Raad van State een
beroep ingediend tegen de impliciete weigering van de be-
voegde minister om taalkaders vast te stellen.

Nationale Instelling voor Radioactief Afval en Splijtstoffen

Instelling voor de Ontwikkeling van de Ondergrondse Vergassing

Interuniversitair Instituut voor Kernwetenschappen

Financiën

Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid

Op 25 januari 1990 bracht de V.C.T. het advies 20.037 uit waaraan tot op heden geen gevolg werd gegeven.

Gemeentekrediet van België

Gelijklopend met de procedure voor de Rechtbank van Eerste Aanleg heeft de V.C.T. bij de Raad van State een beroep ingediend tegen de impliciete weigering van de bevoegde minister om taalkaders vast te stellen.

Dit beroep maakte het voorwerp uit van het arrest 39.991 van 6 juli 1992 waarbij de impliciete weigering van de minister van Financiën en de minister van Binnenlandse Zaken om taalkaders vast te stellen, werd vernietigd.

Tot op heden werden er nog steeds geen taalkaders vastgesteld.

Nationale Investeringsmaatschappij

Op 23 juli 1990 heeft de V.C.T. bij de Raad van State een beroep ingediend tegen de impliciete weigering van de bevoegde minister om taalkaders vast te stellen.

Dit beroep maakte het voorwerp uit van het arrest 39.990 van 6 juli 1992 waarbij de impliciete weigering van de minister van Economische Zaken en de minister van Financiën om taalkaders vast te stellen, werd vernietigd.

Tot op heden werden er nog steeds geen taalkaders vastgesteld.

Education nationale en Ministerie van Onderwijs

Nationaal Orkest van België

Koninklijke Muntchouwburg

Koninklijke Academie voor Overzeese Wetenschappen

Tewerkstelling en Arbeid

Instituut voor de Verbetering van de Arbeidsvoorwaarden

Op 31 mei 1990 bracht de V.C.T. een advies 21.005 uit waaraan tot op heden geen gevolg werd gegeven.

Verkeerswezen

Regie voor Maritiem Transport

Op 18 december 1991 bracht de V.C.T. het advies 22.029 uit waaraan tot op heden geen gevolg werd gegeven.

De Post

De taalkaders van de diensten Omslagen te Jemelle en Zegel te Mechelen zijn vernietigd door het arrest van de Raad van State 35.011 van 13 september 1989.

Er is nog geen nieuw voorstel van taalkaders ingekomen. De minister legde evenmin de ontwerpen van taalkaders van de vakantiecentra voor aan het advies van de V.C.T.

Brusselse Hoofdstedelijk Gewest

Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad

Advies 24.024 van 15 mei 1992 en 2 december 1992.

Gewestelijke Investeringsmaatschappij van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest

Advies 15.209 van 16 februari 1984.

Rechtspraak

Zoals in de vorige jaarverslagen werd aangestipt, zijn de adviezen die i.v.m. de ontwerpen van trappen van de hiërarchie en de ontwerpen van taalkaders werden uitgebracht, hoofdzakelijk van technische aard. Om die reden wordt van die adviezen niet telkens een afzonderlijke samenvatting gegeven, zoals voor de andere adviezen wel het geval is. De beginse-
len die werden vastgesteld en goedgekeurd bij het onderzoek van die vragen om advies, worden hieronder echter wel meegedeeld.

1. TRAPPEN VAN DE HIERARCHIE

Toepassing van het koninklijk besluit I.

* Het koninklijk besluit I van 14 september 1994 betreffende de vaststelling, met het oog op de toepassing van artikel 43 van de S.W.T., van de graden van de ambtenaren onderworpen aan het statuut van het rijkspersoneel, die eenzelfde trap

van de hiërarchie vormen, is niet op de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel van toepassing.

De B.D.B.H. is immers niet onderworpen aan het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut, en bijgevolg ook niet aan het statuut van het rijkspersoneel, maar wel aan het Regentsbesluit van 15 mei 1949 tot vaststelling van het statuut van de B.D.B.H.

Volgens de Raad van State en volgens de V.C.T. (cfr. advies 3587 van 15 februari 1973) moet voor de trappen derhalve een eigen koninklijk besluit worden genomen. Het is op grond van dit besluit dat het koninklijk besluit tot vaststelling van de taalkaders van de B.D.B.H. kan worden genomen. (Advies 27.046/A van 30 maart 1995)

* Aangezien de Raad van State wat het bestuurspersoneel betreft niet onderworpen is aan het koninklijk besluit I van 14 september 1994, adviseert de V.C.T. gunstig over het voorgelegde ontwerp. Zij suggereert evenwel dat dat koninklijk besluit zou worden vereenvoudigd door het aantal trappen te beperken zoals de regel is voor de diensten die aan het nieuwe koninklijk besluit I zijn onderworpen. (Advies 27.143 van 21 september 1995)

Herziening van het koninklijk besluit I van 14 september 1994 tot vaststelling, met het oog op de toepassing van artikel 43 van de S.W.T., van de graden van de ambtenaren onderworpen aan het statuut van het rijkspersoneel, die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen.

De herstructurering van de loopbaan van de personeelsleden van de Rijksbesturen op de niveaus 1 en 2+ noopt tot een herziening van de trappen van de hiërarchie op die niveaus.

Alvorens de V.C.T. officieel een ontwerp van besluit tot wijziging van het voornoemde koninklijk besluit I voor te leggen, vraagt de minister van Ambtenarenzaken, vooraf, het advies van de Commissie betreffende een principieel probleem dat rijst ingevolge de afschaffing van de vlakke loopbaan.

Hij stelt voor om de betrekkingen van de voormalige vlakke loopbanen op rang 10 (werving) en op rang 13 (bevordering) te vermelden middels een accolade, waarbij de titularis afwisselend de betrekkingen in één van beide rangen blokkeert.

Hij vraagt of de betrekking die met die accolade in de rangen 10 en 13 wordt vermeld, op het stuk van de telling van de betrekkingen van het personeelsstelsel van de taaltrappen, nog steeds als een betrekking van rang 10 mag worden verrekend.

De V.C.T. heeft ter zake de volgende bemerkingen geuit:

De voorgestelde regeling strookt blijkbaar niet met artikel 43, § 3, S.W.T., volgens hetwelk alle betrekkingen vanaf de rang van directeur (rang 13) en daarboven in gelijke mate aan de beide taalkaders moeten worden toegewezen.

De V.C.T. is van oordeel dat een formele afwijking van de letter en de geest van artikel 43 enkel via wetgevende weg mogelijk is.

Aangezien het gaat om een materie die rechtstreeks verband houdt met het statuut van het personeel, is de vraag om advies bij de V.C.T. pas rechtsgeldig ingediend indien ze overeenkomstig artikel 54, S.W.T., wordt vergezeld van het advies van de syndicale organisaties.

Om de V.C.T. in staat te stellen de correlatie tussen het oude en het nieuwe, geplande, systeem van de vlakke loopbaan precies te analyseren, zou zij alle nuttige inlichtingen moeten krijgen betreffende de nieuwe loopbaan (betrokken graden; voorgestelde afwijkingen op interdepartementaal vlak of "à la carte"; aard van de functies en verantwoordelijkheden t.o.v. andere directiebetrekkingen; een betrekking wordt niet vacant verklaard noch in competitie geplaatst; automatische bevorderingen).

(Advies 27.150 van 7 september 1995)

2. TAALKADERS

Terugwerkende kracht.

Artikel 5 van het ontwerp bepaalt dat het besluit in werking treedt op 6 april 1995.

Conform haar vaste rechtspraak is de V.C.T. van oordeel dat aan de besluiten tot wijziging van de taalkaders geen enkele terugwerking kan worden verleend, behoudens ingeval van toepassing van maatregelen betreffende sociale programmering en op voorwaarde dat er in de nieuw opgerichte betrekkingen geen benoemingen werden gedaan alvorens de wijziging van de bestaande taalkaders bij koninklijk besluit werd bekrachtigd.

Om die redenen adviseert de V.C.T. negatief over het voorgestelde artikel 5.

(Advies 27.100 van 13 juli 1995)

Personeelsformaties - wijzigingen.

Aangezien de twee ontwerpen van koninklijk besluit steunen op ontwerpen van personeelsformaties, herinnert de V.C.T. eraan dat zij opnieuw dient te worden geraadpleegd indien die ontwerpen van personeelsformaties zouden worden gewijzigd.

(Advies 27.044 van 30 maart 1995)

Afzonderlijke taalkaders.

Aangezien er voor de directiebetrekkingen geen interpenetratie is met de personeelsformatie van de Kanselarij, en gelet op het feit dat de diensten van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie geheel specifieke centrale diensten sui generis zijn, suggereert de V.C.T. dat de acht betrekkingen van de V.N.C. in afzonderlijke taalkaders zouden worden opgenomen.

(Advies 27.044 van 30 maart 1995)

Tweetalig kader.

* Wat het tweetalig kader betreft, bevestigt de V.C.T. haar advies 16.206 van 4 oktober 1984 volgens hetwelk er voor de diensten van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie geen tweetalig kader moet worden opgericht.

Naar analogie met advies 3.420 van 29 juni 1972 betreffende de diensten die zijn voortgesprongen uit de splitsing van het ministerie van Nationale Opvoeding en Cultuur en rekening houdend met het feit dat de diensten van de V.N.C. zijn voortgekomen uit de gesplitste diensten van het ministerie van Nationale Opvoeding (waarop artikel 43 niet van toepassing is, cfr. arresten Raad van State, 17.128 van 9 juli 1975 en 18.290, 18.291 van 1 juni 1977), is de V.C.T. van oordeel dat de diensten van de V.N.C. met louter eentalige ambtenaren kunnen functioneren.

(Advies 27.044 van 30 maart 1995)

* In het ontwerp voorziet de minister niet in een tweetalig kader. Artikel 43, § 3, 2de lid, stelt evenwel dat het tweetalige kader 20% omvat van de betrekkingen gelijk aan en hoger dan die van directeur.

Met toepassing van deze wetsbepaling is de V.C.T. van oordeel dat er van de 12 directiebetrekkingen 2 moeten worden voorbehouden voor het tweetalige kader. Het te nemen koninklijk besluit zal moeten bepalen op welke trap die twee tweetalige betrekkingen worden geplaatst.

(Advies 27.146 van 12 oktober 1995)

Duitstalige dossiers.

Wat de cijfergegevens aangaande de Duitstalige dossiers betreft (1%), is de V.C.T. van oordeel dat deze dossiers zowel door Nederlandstalige als door Franstalige ambtenaren moeten worden behandeld.

De ambtenaren van de Nederlandse en de Franse taalgroepen zijn immers in gelijke mate geroepen tot het behandelen van dossiers die niet in het Nederlandse of in het Franse taalgebied gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn.

(Advies 27.110 van 9 november 1995)

Werkvolume en aanwezig personeelsbestand.

De taalkaders moeten meer zijn dan een loutere weergave van het aanwezige N/F personeelsbestand. Het is immers het volume van de zaken die, volgens de criteria van de S.W.T. en met het oog op de naleving van die wetten, in de ene en in de andere taal moeten behandeld worden, dat voor de vaststelling van de taalkaders bepalend moet zijn. Het is niet het aanwezige personeelsbestand dat het volume vaststelt van de zaken die in het Nederlands of in het Frans moeten worden behandeld.

(Advies 27.044 van 30 maart 1995)

Opdrachten die onder conceptie, studie en algemeen beheer vallen.

* Het gedeelte van de opdrachten van de Rijksdienst van Jaarlijkse Vakantie dat onder conceptie, studie en algemeen beheer valt, werd 50/50 verdeeld op grond van het beginsel van de gelijkheid van beide landstalen (dit voor 37 betrekkingen in de Financiële diensten, Informatica, Algemene resources, Organisatie, Stelsel, Productie, Cliënteel en Secretariaat-generaal).

(Advies 27.110 van 9 november 1995)

* De V.C.T. heeft eveneens gunstig geadviseerd over de 50/50-verdeling voor de trappen 3 tot 7; de opdrachten van de Belgische Dienst van Buitenlandse Handel zijn immers voor het merendeel van algemene aard, niet gelokaliseerd of lokaliseerbaar, of lokaliseerbaar in het buitenland (bijvoorbeeld, de organisatie van handelsbeurzen....).

Uit de cijfergegevens die door de minister werden meegedeeld, blijkt dat het gelokaliseerd of lokaliseerbaar aandeel van de activiteit geheel marginaal is (2,3%) en geen weerslag heeft op de verdeling van de betrekkingen.

(Advies 27.046/B van 30 maart 1995)

Verdeling van de betrekkingen over de eerste en/of de tweede trap van de hiërarchie: de personeelsformatie voorziet in een oneven aantal betrekkingen.

Het ontwerp verdeelt 14 betrekkingen op de 2de trap van de hiërarchie (12 betrekkingen op het vast kader en 2 betrekkingen op het uitdovingskader).

De V.C.T. merkt op dat het ontwerp van koninklijk besluit tot vaststelling van de personeelsformatie slechts voorziet in 13 betrekkingen van de 2de trap van de hiërarchie (rangen 13 en 14). Eén van de betrekkingen van rang 14 (eerste adviseur) werd in mobiliteit geplaatst.

De taalkaders mogen niet meer betrekkingen verdelen dan er op de personeelsformatie voorkomen (cfr. arrest Raad van State 26.066 van 15 januari 1986).

Bovendien wordt het probleem van de numerieke gelijkheid opgelost door een uitdovingsbetrekking op te richten, die fictief is aangezien ze geen titularis heeft.

Aangezien er slechts 13 betrekkingen kunnen worden verdeeld, kan het wetsvoorschrift dan ook niet worden nageleefd.

De V.C.T. wijst er derhalve op dat de ministers van Ambtenarenzaken en van Begroting, door aan de personeelsformatie hun gemeenschappelijk akkoord te hechten, de draagwijdte van artikel 43, § 3, van de S.W.T., hebben miskend en de Eerste minister in de onmogelijkheid hebben gesteld de S.W.T. na te leven. Zulks, ondanks de brief van 14 juni 1994 die hun, in verband met die problematiek, speciaal werd geschreven vóór de beslissingen van het begrotingsconclaf.

De toestand zal derhalve onregelmatig blijven zolang er op de personeelsformatie geen even aantal betrekkingen wordt vastgesteld.

De V.C.T. vestigt de aandacht op de rechtsonzekerheid die aldus op die trap van de taalkaders of voor elke bevordering op die trap ontstaat. Zij adviseert derhalve negatief over het voorstel dat m.b.t. de 2de trap van de hiërarchie werd gedaan.

De aandacht van de ministers van Ambtenarenzaken en van Begroting zal andermaal op die problematiek worden gevestigd. (Advies 27.044 van 30 maart 1995)

3. ONTSTENTENIS VAN TAALKADERS

Ministerie van Binnenlandse Zaken:

Nadat de V.C.T. haar advies had uitgebracht over de klacht tegen 8 bevorderingen tot de graad van adviseur bij koninklijk besluit van 15 maart 1994, heeft de Minister van Binnenlandse Zaken zijn standpunt ter zake meegedeeld.

De V.C.T. heeft akte genomen van zijn interpretatie. Zij bevestigt echter haar advies van 1 december 1994: ze oordeelt dat de betwiste bevorderingen voorgekomen zijn bij ontstentenis van nieuwe taalkaders die aangepast zijn aan de sinds 1 januari 1994 geldende nieuwe personeelsformatie. De oude taalkaders, die bij koninklijk besluit van 24 september 1993 werden vastgesteld, hebben hun geldigheid op 1 januari 1994 verloren.

(Advies 26.080 van 19 oktober 1995)

Ministerie van Buitenlandse Zaken:

Kanselarijbeambten van niveau 2 (buitenlandse carrière) toegevoegd aan het hoofdbestuur; ontbreken van taalkaders

(er werden taalkaders vastgesteld voor de kanselarijbeambten van niveau 1 bij koninklijk besluit van 22 februari 1994).

Overeenkomstig artikel 43, §§ 2 en 3, S.W.T., worden er taalkaders voor de centrale diensten vastgesteld en worden alle betrekkingen over die taalkaders verdeeld.

De V.C.T. oordeelt bijgevolg dat de klacht gegrond is.

Het belasten van ambtenaren van de kanselarijcarrière, in casu ambtenaren niveau 2, met ambten van het hoofdbestuur van het ministerie van Buitenlandse Zaken, moet gebeuren met naleving van de gecoördineerde taalwetten, in casu op een taalkader en met inachtneming van de verhoudingen van dat kader (vgl. advies V.C.T. 25.027 van 24 november, 1 en 22 december 1993 m.b.t. ambtenaren van de diplomatieke carrière van de rangen 13 tot 16). Alle benoemingen of bevorderingen die bij ontstentenis van taalkaders zijn voorgekomen, zijn strijdig met de S.W.T.

De V.C.T. neemt akte van het feit dat een ontwerp van taalkaders voor de desbetreffende ambtenaren in voorbereiding is. (Advies 27.032 van 18 mei 1995)

B. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:
 1. de N.M.B.S. weigert de dienstvoorschriften en berichten in het Duits ter beschikking te stellen van de stations van het Duitse taalgebied;
 2. de dienstvoorschriften, die het thema van het bevorderingsexamen vormen, bestaan enkel in het Frans en het Nederlands; ook de voorbereidende cursus wordt enkel in het Nederlands en het Frans gegeven;
 3. de betrekking in het District Zuid-Oost, Afdeling Transport, zou moeten bekleed worden door een tweetalige van niveau 2, maar wordt bekleed door iemand die niet geslaagd is voor het examen Duits.

1. Overeenkomstig artikel 39, § 2, van de S.W.T., gebruiken de centrale diensten in hun betrekkingen met de plaatselijke en gewestelijke diensten uit het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied, de taal van dat gebied. Het centraal bestuur van de N.M.B.S. moet de berichten aan het station Eupen in het Duits stellen.

De afdeling Transport van het district Zuid-Oost is een gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten uit het Franse en het Duitse taalgebied en niet het Malmedyse omvat, in de zin van artikel 36, § 1, van de S.W.T. In zijn betrekkingen met de plaatselijke diensten uit zijn ambtsgebied gebruikt hij de taal van het gebied waar de plaatselijke dienst gevestigd is, i.c. het Duits.
De klacht is gegrond.

2. Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. (cfr. adviezen 17.253 van 18 december 1986 en 25.016 van 9 juli 1993) moeten de kandidaten voor een bevorderingsexamen kunnen beschikken over documentatie in de taal van het examen, i.c. het Duits, zodat zij dezelfde kansen krijgen als de anderstalige kandidaten. De klacht is gegrond.

3. Overeenkomstig artikel 38, § 2, S.W.T., dient het personeel van de in artikel 36, § 1, bedoelde diensten de taal te kennen van het gebied waar de zetel van de dienst gevestigd is. De overheid kan personeel aanstellen dat bovendien één van beide andere talen kent.

Overeenkomstig artikel 38, § 3, S.W.T., moeten de diensten als bedoeld in artikel 36, § 1, S.W.T., zo worden georganiseerd, dat het publiek, zonder enige moeite, te woord gestaan kan worden in de talen die de S.W.T. voor de gemeenten uit het ambtsgebied erkent.

Gelet op de verantwoordelijkheid van de overheid, haar diensten zo te organiseren dat eenieder in zijn taal te woord gestaan kan worden, is het organiseren, in casu voor een betrekking van niveau 2, van een examen, ingericht door het V.W.S., over de elementaire kennis van het Duits, niet in strijd met de S.W.T. Het staat de dienst vrij, op eigen verantwoordelijkheid, te oordelen dat de elementaire kennis van het Duits kan worden vastgesteld op grond van een diploma of getuigschrift waaruit blijkt dat het genoten onderwijs een aantal in het Duits gegeven lessen omvatte dat groot genoeg was om tot het besluit te komen dat de toekenning van het diploma noodzakelijkerwijze de elementaire kennis van het Duits impliceerde (vgl. adviezen V.C.T. 13.020 van 19 mei 1983, 15.112 van 5 januari 1984, 19.117B / 19.121 / 19.221 / 19.226 / 19.227 / 19.229 / 19.232 van 4 februari 1988, 19.219 van 10 maart 1988, 21.179 van 10 januari 1991, 23.083 / 23.150 / 23.151 / 23.155 van 29 september en 9 oktober 1991 en arrest Raad van State 35.491 van 5 september 1990).

De klacht is ongegrond voor zover de dienst zo georganiseerd is dat het publiek zonder enige moeite te woord gestaan kan worden in het Frans of het Duits.
(Advies 26.115 van 30 maart 1995)

- Ministerie van Sociale Zaken:

vraag om advies betreffende de wettigheid van een taalexamen opgelegd bij de werving van een directiesecretaris en een bestuursassistent voor het Algemeen Bestuur van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid.

Uit de aangevoerde argumenten blijkt niet genoeg dat de kennis van de tweede taal inherent is aan de ambten van directiesecretaris en bestuursassistent, belast met het administratief beheer van een dienst van algemeen bestuur; die kennis doet zich veeleer voor als een extra element dat

de organisatie van de administratieve taken meer flexibiliteit en continuïteit zou verlenen.

In het onderzochte geval is het opleggen van de kennis van de tweede taal als wervingsvoorwaarde strijdig met artikel 43, § 4, S.W.T.

(Advies 27.147 van 7 september 1995)

C. BEHANDELING IN BINNENDIENST

- Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:
 1. de N.M.B.S. weigert de dienstvoorschriften en berichten in het Duits ter beschikking te stellen van de stations van het Duitse taalgebied;
 2. de dienstvoorschriften, die het thema van het bevorderingsexamen vormen, bestaan enkel in het Frans en het Nederlands; ook de voorbereidende cursus wordt enkel in het Nederlands en het Frans gegeven;
 3. de betrekking in het District Zuid-Oost, Afdeling Transport, zou moeten bekleed worden door een tweetalige van niveau 2, maar wordt bekleed door iemand die niet geslaagd is voor het examen Duits.

1. Overeenkomstig artikel 39, § 2, van de S.W.T., gebruiken de centrale diensten in hun betrekkingen met de plaatselijke en gewestelijke diensten uit het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied, de taal van dat gebied. Het centraal bestuur van de N.M.B.S. moet de berichten aan het station Eupen in het Duits stellen.

De afdeling Transport van het district Zuid-Oost is een gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten uit het Franse en het Duitse taalgebied en niet het Malmedyse omvat, in de zin van artikel 36, § 1, van de S.W.T. In zijn betrekkingen met de plaatselijke diensten uit zijn ambtsgebied gebruikt hij de taal van het gebied waar de plaatselijke dienst gevestigd is, i.c. het Duits. De klacht is gegrond.

2. Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. (cfr. adviezen 17.253 van 18 december 1986 en 25.016 van 9 juli 1993) moeten de kandidaten voor een bevorderingsexamen kunnen beschikken over documentatie in de taal van het examen, i.c. het Duits, zodat zij dezelfde kansen krijgen als de anderstalige kandidaten. De klacht is gegrond.

3. Overeenkomstig artikel 38, § 2, S.W.T., dient het personeel van de in artikel 36, § 1, bedoelde diensten de taal te kennen van het gebied waar de zetel van de dienst gevestigd is. De overheid kan personeel aanstellen dat bovendien één van beide andere talen kent.

Overeenkomstig artikel 38, § 3, S.W.T., moeten de diensten als bedoeld in artikel 36, § 1, S.W.T., zo worden georgani-

seerd, dat het publiek, zonder enige moeite, te woord gestaan kan worden in de talen die de S.W.T. voor de gemeenten uit het ambtsgebied erkent.

Gelet op de verantwoordelijkheid van de overheid, haar diensten zo te organiseren dat eenieder in zijn taal te woord gestaan kan worden, is het organiseren, in casu voor een betrekking van niveau 2, van een examen, ingericht door het V.W.S., over de elementaire kennis van het Duits, niet in strijd met de S.W.T.

Het staat de dienst vrij, op eigen verantwoordelijkheid, te oordelen dat de elementaire kennis van het Duits kan worden vastgesteld op grond van een diploma of getuigschrift waaruit blijkt dat het genoten onderwijs een aantal in het Duits gegeven lessen omvatte dat groot genoeg was om tot het besluit te komen dat de toekenning van het diploma noodzakelijkerwijze de elementaire kennis van het Duits impliceerde (vgl. adviezen V.C.T. 13.020 van 19 mei 1983, 15.112 van 5 januari 1984, 19.117B / 19.121 / 19.221 / 19.226 / 19.227 / 19.229 / 19.232 van 4 februari 1988, 19.219 van 10 maart 1988, 21.179 van 10 januari 1991, 23.083 / 23.150 / 23.151 / 23.155 van 29 september en 9 oktober 1991 en arrest Raad van State 35.491 van 5 september 1990).

De klacht is ongegrond voor zover de dienst zo georganiseerd is dat het publiek zonder enige moeite te woord gestaan kan worden in het Frans of het Duits.
(Advies 26.115 van 30 maart 1995)

- Regie der Luchtwegen - dienst CANAC:

1. CANAC wordt beschouwd als een uitvoeringsdienst met werkkring het hele land; er worden derhalve taalkaders vastgelegd;
2. Engelse berichten in binnendienst (m.b.t. een pendeldienst en een informaticasysteem) in CANAC.

1. Wat de kwalificatie van de dienst CANAC betreft, wijst de V.C.T. op de onderscheiden standpunten van haar afdelingen (cfr. V.C.T. 18.217 van 14 mei 1987, 21.083 van 5 oktober 1989 en 22.195 van 6 en 13 september 1990).

De Nederlandse Afdeling is van oordeel dat de op de luchthaven gevestigde diensten, met inbegrip van het CANAC-centrum, beschouwd moeten worden als plaatselijke dan wel gewestelijke diensten, naargelang van het ambtsgebied.

De Nederlandse Afdeling wijst erop dat de vorm van een openbare dienst geen criterium is dat bepalend kan worden geacht voor zijn aard t.o.v. de toepassing van de S.W.T. en dat de taalwetgever slechts één criterium heeft aangegeven om te bepalen of het om een centrale of uitvoeringsdienst, een gewestelijke dan wel plaatselijke dienst gaat. Dit criterium is het ambtsgebied dat gewoon het grondgebied is waarover de dienst bevoegdheid heeft.

Volgens de Nederlandse Afdeling zijn er voor de dienst CANAC dus geen taalkaders nodig.

De Franse Afdeling is van oordeel dat het CANAC-centrum beschouwd moet worden als een uitvoeringsdienst met als werkkring het hele land.

De Franse Afdeling stelt dat er rekening dient gehouden te worden met het belang dat die dienst voor de hele Belgische bevolking vertegenwoordigt en met het nationale karakter van de nationale luchthaven dat uitdrukkelijk wordt bevestigd door artikel 6, § 1, X, 7°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (zoals gewijzigd door de wet van 8 augustus 1988).

De Franse Afdeling stelt dat wat de aard van de diensten van de R.L.W. betreft, de S.W.T. geïnterpreteerd moeten worden in het licht van de voorbereidende werkzaamheden van die wetten, inzonderheid het Verslag Saint-Remy.

De Franse Afdeling oordeelt bijgevolg dat taalkaders vereist zijn.

2. De V.C.T. is van oordeel dat het gebruik van het Engels bij uitzondering kan aanvaard worden in het kader van de specifieke luchtvaartterminologie of uit een oogpunt van veiligheid.

De V.C.T. oordeelt dat de klacht gegrond is wat betreft het bericht dat betrekking heeft op een pendeldienst. Het bericht dat betrekking heeft op het gebruik van een informaticasysteem mag in het kader van de hierboven vermelde uitzondering, in het Engels gesteld zijn.
(Advies 26.149 van 16 maart 1995)

D. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN

- Regie van Telegrafie en Telefonie (nu Belgacom):
Franstalige facturatie-nota bestemd voor de Vlaamse Gemeenschap met betrekking tot het beschikbaar stellen van een openbaar telefoonkantoor in het Paleis voor Congressen te Brussel.

De V.C.T. heeft de klacht gegrond bevonden in hoofde van het Paleis voor Congressen, dat, als centrale dienst, een in het Nederlands ingediend dossier ook in het Nederlands moet behandelen.

Bij verwijzing naar artikel 39, § 1, van de S.W.T., gedragen de centrale diensten zich, in hun binnendiensten en in hun betrekkingen met de gewestelijke en plaatselijke diensten uit Brussel-Hoofdstad, naar artikel 17, § 1, S.W.T.
(Advies 23.048 van 26 januari 1995)

De centrale diensten dienen zich in hun binnendiensten te gedragen naar artikel 17, § 1, S.W.T.

Indien de zaak tegelijk in Brussel-Hoofdstad en in het Nederlandse of Franse taalgebied gelokaliseerd is, dient de taal van dat gebied gebruikt te worden (artikel 17, § 1, 2de lid, S.W.T.);

De centrale diensten antwoorden aan de private bedrijven die gevestigd zijn in een gemeente zonder speciale regeling uit het Nederlandse of uit het Franse taalgebied, in de taal van dat gebied (artikel 41, § 2, S.W.T.). Bijgevolg dienen mobilfoonrekeningen die betrekking hebben op activiteiten van exploitatiezetels die in het Nederlandse taalgebied werden gevestigd door firma's waarvan de maatschappelijke zetel zich te Brussel-Hoofdstad bevindt, in het Nederlands gesteld te zijn.

De mobilfoonrekeningen van de firma's waarvan de maatschappelijke zetel zich in een eentalig Nederlandse gemeente bevindt, dienen in het Nederlands gesteld te zijn.
(Advies 27.125 van 19 oktober 1995)

- **Ministerie van Justitie:**

de dienst Gebouwen en Materiaal richt zich in het Frans tot een privaat bedrijf gevestigd in het homogene Nederlandse taalgebied.

Overeenkomstig artikel 41, § 2, S.W.T., antwoorden de centrale diensten aan private bedrijven, gevestigd in het homogene Nederlandse taalgebied, in de taal van dat gebied.
(Advies 27.158 van 5 oktober 1995)

F. **BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN**

- **Ministerie van Binnenlandse Zaken:**

vraag om advies betreffende het taalgebruik van de Rijkswacht

1. bij betrekkingen met particulieren uit de taalgrensgemeenten;

2. bij contacten met een weggebruiker die een verkeersover-treding begaat.

1. De speciale regeling ter bescherming van de minderheden in de taalgrensgemeenten geldt uitsluitend voor de particulieren die woonachtig zijn in de bedoelde gemeenten.

2. In de mate dat de rijkswachter onder toepassing valt van de S.W.T., moet hij zich in de homogene taalgebieden op grond van artikel 12, S.W.T., in de taal van het betrokken gebied tot de particulieren richten, onverminderd de mogelijkheid om aan particulieren die in een ander taalgebied gevestigd zijn, te antwoorden in de taal van de betrokkenen.

(Advies 25.097/B van 26 januari 1995)

- Ministerie van Middenstand:
toesturen van een rekeninguittreksel met Nederlandstalige vermelding aan een Franstalige inwoner van Voeren.

Het gaat niet op dat het ministerie van Middenstand over een postrekening met enkel een Nederlandstalige benaming beschikt. Dat die rekening werd geopend op verzoek van een Nederlandstalige ambtenaar betekent nog niet dat deze niet moest vragen de benaming ervan in het Nederlands, het Frans en het Duits te vermelden.

Met toepassing van artikel 41, § 1, S.W.T., maken de centrale diensten in hun betrekkingen met particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aangezien de postrekening van de klager in het Frans werd geopend, had op het rekeninguittreksel de benaming van de corresponderende rekening - namelijk die van het ministerie van Middenstand - in het Frans moeten voorkomen.
(Advies 26.011 van 26 januari 1995)

- Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de Provinciale en Plaatselijke Overheden:
een personeelslid van de B.I.W.M. ontvangt niet langer zijn correspondentie i.v.m. zijn kinderbijslag in het Nederlands.

De betrokkene behoort wel degelijk tot de Franse taalgroep en zijn dossier kinderbijslag werd per vergissing van 1982 tot 1990 behandeld door de Nederlandse afdeling van de Directie Gezinsprestaties van de R.S.Z.P.P.O.

De R.S.Z.P.P.O. is een centrale dienst, die op grond van artikel 43, § 1, S.W.T., in een Nederlandse en in een Franse afdeling is opgesplitst.

De taal die in binnendienst door een centrale dienst moet worden gebruikt, is bepaald door artikel 39, § 1, S.W.T., dat verwijst naar artikel 17, § 1; in het thans voorliggend geval gaat het om een dossier dat ingediend werd door een werkgever die gevestigd is in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest; de taal van de taalgroep van de ambtenaar bepaalt de taal van de behandeling in binnendienst (artikel 17, § 1, B, 1°, S.W.T.).

In zijn betrekkingen met de rechthebbende moet de R.S.Z.P.P.O. echter wel, overeenkomstig artikel 41, § 1, S.W.T., die van de drie talen (i.c. het Nederlands) gebruiken waarvan de rechthebbende gebruik heeft gemaakt.
(Advies 26.056 van 23 februari 1995)

- Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:
betrekkingen tussen de ombudsman en Duitstalige particulieren.

De dienst "ombudsman" kan beschouwd worden als een uitvoeringsdienst waarvan de zetel in Brussel-Hoofdstad gevestigd is.

De centrale diensten maken voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend (artikel 41, § 1, S.W.T.).

Uit de verstrekte inlichtingen is gebleken dat de dienst "ombudsman" van de N.M.B.S., op een totaal van 12 personeelsleden, 2 personen in dienst heeft die de grondige kennis van het Duits bezitten.

In normale omstandigheden moet daarmee worden volstaan om de dienst zo te organiseren dat hij de vragen van Duitstaligen kan beantwoorden.

De V.C.T. gaat ervan uit dat die twee personeelsleden die Duits kennen bij voorrang worden ingezet om te antwoorden op vragen van Duitstaligen.
(Advies 26.098 van 9 februari 1995)

- Ministerie van Middenstand - ombudsdienst:
er zijn geen inlichtingen of brochures verkrijgbaar in het Duits.

Diensten waarvan de werkkring het hele land bestrijkt maken voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend (artikel 41, § 1, S.W.T.).

De V.C.T. bevestigt haar advies 20.150 van 15 december 1986: de dienst moet zo georganiseerd worden dat tegemoet kan worden gekomen aan de vragen van Duitstaligen, ook voor vragen die telefonisch worden gesteld, eventueel door samenwerking met de vertalers.

De Duitstalige brochures moeten tegelijk met de Nederlandstalige en Franstalige ter beschikking worden gesteld.
(Advies 26.159 van 9 februari 1995)

- Paleis voor Schone Kunsten:
programma van de Filharmonie van Brussel opgesteld met voorrang voor het Nederlands;
Nederlandstalig personeelslid verschaftte telefonische inlichtingen;
naar aanleiding van een reservatie voor een activiteit van de Filharmonie van Brussel was er enkel een Nederlandstalig personeelslid aanwezig in het reserveringskantoor;
Fransonkundige bode in het Paleis voor Schone Kunsten;
een ontvangstbewijs was enkel in het Nederlands beschikbaar.

De Filharmonie kan beschouwd worden als een private medewerker van een openbare dienst (het Paleis voor Schone Kunsten), in de zin van artikel 50, S.W.T.

Het feit dat de Filharmonie een private medewerker is, ontslaat het Paleis voor Schone Kunsten niet van de toepassing van de S.W.T. Het Paleis voor Schone Kunsten is een uitvoeringsdienst in de zin van artikel 44, S.W.T., waarvan de werkring het hele land bestrijkt en de zetel is gevestigd te Brussel-Hoofdstad.

Overeenkomstig artikel 44, S.W.T., dat verwijst naar artikel 40, S.W.T., dienen de berichten en mededelingen die rechtstreeks aan het publiek worden gericht, gesteld te zijn in het Nederlands en het Frans.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. moeten de woorden "in het Nederlands en het Frans" zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten gelijktijdig en integraal in de twee talen en wel op voet van strikte gelijkheid op het document moeten voorkomen (cfr. adviezen V.C.T. 1235 van 24 juni 1965, 1825 van 29 februari 1968, 22.279 van 9 oktober 1991 en 26.089C van 7 juli 1994).

Uit inlichtingen blijkt dat de programma's van de Filharmonie van Brussel in het Nederlands en het Frans zijn gesteld en dat de voorrang van de taal bepaald wordt door de volgorde in het Belgisch Staatsblad. De klacht is niet gegrond.

Overeenkomstig artikel 44 dat verwijst naar artikel 41, § 1, S.W.T., gebruiken de uitvoeringsdiensten met zetel in Brussel-Hoofdstad voor hun betrekkingen met particulieren die van de drie talen (Nederlands, Frans of Duits) waarvan de betrokkene zich heeft bediend.

Overeenkomstig artikel 45, S.W.T., dienen die diensten zo georganiseerd te worden dat het publiek zonder enige moeite in het Nederlands of in het Frans te woord gestaan kan worden.

De klacht is gegrond voor zover de dienst op het door de klager aangehaalde tijdstip niet zo georganiseerd was dat het publiek zonder enige moeite in het Nederlands of het Frans te woord gestaan kon worden.

Overeenkomstig artikel 42, S.W.T., waarnaar artikel 44, S.W.T. verwijst, stellen de uitvoeringsdiensten met zetel in Brussel-Hoofdstad de getuigschriften in die van de drie talen (Nederlands, Frans of Duits) waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt.

Uit inlichtingen blijkt dat de tickets en ontvangstbewijzen voor evenementen van de Filharmonische Vereniging afgeleverd worden via een computersysteem. Zij zijn gesteld in de twee talen en in de volgorde zoals bepaald door de volgorde in het Belgisch Staatsblad.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. mag het Paleis voor Schone Kunsten tickets in het Frans en het Nederlands stellen (cfr. advies V.C.T. 26.190 van 15 december 1994).

De V.C.T. oordeelt dat de dienst zo moet georganiseerd zijn dat particulieren hun ontvangstbewijs krijgen conform de S.W.T. en de rechtspraak van de V.C.T. De klacht is niet gegrond.

(Advies 26.175 van 20 april 1995)

- Het Sociaal Fonds voor de Uitzendkrachten:
versturen van een Nederlandstalig document aan een Franstalige inwonster van Wemmel.

Het Sociaal Fonds voor de Uitzendkrachten moet al het mogelijke doen om de taalaanhorigheid van de rechthebbenden te achterhalen. Zulks, om het voornoemde artikel 41, § 1, S.W.T., te kunnen naleven.

Wat de taalcode betreft die door de R.S.Z. aan de werknemers wordt toegekend, is de V.C.T. van oordeel dat die code geen betrouwbaar gegeven is in de mate dat hij wordt toegekend in functie van de taal die door de werkgever werd gebruikt in zijn personeelsstaten.

Het Sociaal Fonds voor de Uitzendkrachten heeft derhalve conform de rechtspraak van de V.C.T. gehandeld door, bij gebrek aan betrouwbare taalgegevens, uit te gaan van het vermoeden juris tantum dat de taal van de rechthebbende die is van het gebied waarin hij woont en door de betrokkene te verzoeken, ingeval van vergissing, Franstalige documenten te vragen.

(Advies 26.192 van 6 juli 1995)

- Spoorwegpolitie:
vraag om advies betreffende de taal die moet worden gebruikt voor de legitimatiekaarten.

De legitimatiekaarten hebben een veelzijdig karakter: zij hebben de aard van een getuigschrift uitgereikt door een centrale dienst; zij kunnen ook worden beschouwd als mededelingen aan het publiek; ten slotte (en als overwegende factor) krijgen zij de aard van een "betrekking met een particulier", zodra zij t.a.v. een welbepaalde particulier door de agent van de spoorwegpolitie worden gebruikt om zich als dusdanig te identificeren.

Aangezien de spoorwegpolitie ertoe geroepen is omgang te hebben met particulieren die één van de drie landstalen spreken, is het terecht dat de vermeldingen op de legitimatiekaarten worden aangebracht met voorrang voor de taal van de houder.

(Advies 27.005 van 9 februari 1995)

- Rijksdienst voor Sociale Zekerheid:
versturen van uitsluitend in het Nederlands gestelde formulieren, berichten en onderrichtingen aan een Franstalige werkgever te Voeren.

Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen de bescheiden van de bedrijven, zoals bedoeld in artikel 52, S.W.T., en de correspondentie die deel uitmaakt van de betrekkingen tussen de openbare diensten en de particulieren.

Indien de aangiften die moeten worden ingevuld door de klager, die titularis is van een handelsbedrijf in Voeren, zijn opgelegd door de wetgeving inzake de R.S.Z. of door andere wetten en reglementen, moet het Nederlands worden gebruikt.

Daarentegen maakt de R.S.Z., die een centrale dienst is, voor zijn betrekkingen met een particulier, gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkene zich heeft bediend (artikel 41, § 1, S.W.T.).
(Advies 27.030 van 30 maart 1995)

- Ministerie van Financiën, Administratie der Directe Belastingen (Centrale Dienst der Vereffening):
sturen aan een Nederlandstalige inwoner van Brussel van een Franstalig "bericht van vereffening", in een Franstalige enveloppe waarop het adres in het Nederlands was vermeld.

Aangezien voornoemde dienst de verrekeningen van alle ontvangkantoren van het land verricht, dient hij als een centrale dienst beschouwd te worden.

Met toepassing van artikel 41, § 1, van de S.W.T., dienen de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik te maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aangezien het adres van de klager op het bericht in het Nederlands staat vermeld, gaat de V.C.T. er van uit dat de taalaanhorigheid van de klager bekend was en had voornoemde dienst hem een Nederlandstalig bericht moeten sturen.
(Advies 27.033 van 6 april 1995)

- Belgacom:
Nederlandstalig kasticket aan een Franstalige inwoner van Brussel.

Een kasticket wordt beschouwd als een betrekking met een particulier waarvoor een centrale dienst gebruik moet maken van de door de particulier gebruikte taal (artikel 41, § 1, S.W.T.). In casu had Belgacom het document in het Frans moeten uitreiken, zoals de klaagster het had gevraagd.
(Advies 27.048 van 4 mei 1995)

- Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:
gebruik van een tweetalige envelop voor het versturen van een
in het Nederlands gesteld fiscaal attest.

De V.C.T. is van oordeel dat de informaticadienst van de N.M.B.S., aangezien hij de kwestieuze attesten voor alle gebruikers over heel het land opmaakt, als een centrale dienst in de zin van artikel 1, § 1, 1°, van de S.W.T., dient te worden beschouwd.

Volgens de rechtspraak van de V.C.T. dient de taal (het hoofd en het adres) op de envelop echter te beantwoorden aan de taal die voor het toegezonden bescheid dient te worden gebruikt (cfr. advies 1050 van 23 september 1965). Dit houdt in dat in dit geval een ééntalig Nederlands envelop diende gebruikt te worden.

De private mailingfirma die bedoelde attesten verstuurt in opdracht van de N.M.B.S. moet worden beschouwd als medewerker van een overheidsdienst in de zin van artikel 50 S.W.T.

Derhalve moet hij i.c. de taalverplichtingen op zich nemen die de N.M.B.S. zelf, als overheidsdienst die onder toepassing van artikel 1, § 1, 1°, S.W.T. valt, dient na te komen (cfr. advies 1772 van 21 februari 1967).
(Advies 27.086 van 19 oktober 1995)

- Rijksdienst voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering:
sturen van een tweetalige uitnodiging aan een Nederlandstalige inwoner van Wemmel.

Het R.I.Z.I.V. is een centrale dienst in de zin van de S.W.T. Daar de klager ingeschreven is als Nederlandstalige bij het R.I.Z.I.V., diende hem een uitsluitend in het Nederlands gestelde uitnodiging te worden toegestuurd.
(Advies 27.096 van 21 september 1995)

- Algemene Spaar- en Lijfrentekas:
Nederlandstalig pensioenrekeninguittreksel aan een Franstalige inwoner van Voeren.

De S.W.T. zijn van toepassing op de A.S.L.K. met betrekking tot de bevoegdheden inzake pensioenen die haar werden toegekend bij koninklijk besluit van 18 december 1967.

Artikel 41, § 1, S.W.T., bepaalt dat de centrale diensten, voor hun betrekkingen met particulieren, gebruik maken van die van de drie talen (Nederlands, Frans of Duits) waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De A.S.L.K.-Verzekeringen-Pensioenrekeningen had met toepassing van het voornoemde artikel het rekeninguittreksel en de envelop in het Frans moeten stellen.

Het vermoeden juris tantum volgens hetwelk de taal van de particulier die is van het taalgebied, moest immers wijken voor het feit dat het adres van de klagster op het uittreksel van de pensioenrekening in het Frans gesteld was.
(Advies 27.112/C van 14 september 1995)

- Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering:
versturen van een Nederlandstalig document aan een Franstalige inwoner van Anderlecht.

Overeenkomstig artikel 41, § 1, S.W.T., maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De klacht is ondertussen achterhaald, aangezien de betrokkene het gelaakte document in het Frans heeft ontvangen.

(Advies 27.123 van 26 oktober 1995)

- Algemene Spaar- en Lijfrentekas:
Rijksdienst voor Pensioenen:
sturen van een tweetalig "uittreksel uit de pensioenrekening" aan een Nederlandstalige inwoner van Brussel-Hoofdstad.

Ingevolge de wet van 17 juni 1991 tot organisatie van de openbare kredietsector en harmonisering van de controle en de werkingsvoorwaarden van de kredietinstellingen, gewijzigd door het koninklijk besluit van 29 september 1993, worden de A.S.L.K.-Bank en de A.S.L.K.-Verzekeringen omgevormd tot naamloze vennootschappen van privaat recht.

Tengevolge evenwel van het behoud van de hun vóór 1 oktober 1993 door of krachtens de wet toevertrouwde bijzondere opdrachten, blijven deze instellingen vennootschappen die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hen hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, in de zin van artikel 1, § 1, 2°, van de S.W.T.

Bijgevolg blijven de A.S.L.K.-Bank en de A.S.L.K.-Verzekeringen aan deze gecoördineerde wetten onderworpen, met uitzondering evenwel van de bepalingen die betrekking hebben op de organisatie van de diensten en op de rechtspositie van het personeel (artikel 1, § 2, 2de lid, S.W.T.).

Overeenkomstig haar vaste rechtspraak oordeelt de V.C.T. dat de bedoelde rekeninguittreksels verklaringen zijn in de zin van de S.W.T., die aan particulieren worden afgegeven door een dienst waarvan de werkkring het hele land bestrijkt. Op grond van artikel 42 van de S.W.T. worden deze rekeninguittreksels gesteld in die van de drie talen waarvan de particulier het gebruik vraagt. Tweetalige rekeninguittreksels zijn derhalve strijdig met de wet (cfr. o.m. de adviezen 3066 en 3096 van 29 oktober 1970 en 26.089 van 7 juli 1994).

Aangezien het adres van de klager op het uittreksel in het Nederlands stond vermeld, kan inderdaad worden vermoed dat het om een Nederlandstalige ging en dient hem een ééntalig Nederlands uittreksel toegestuurd te worden.

Wat het tweede deel van de klacht betreft stelt de V.C.T. vast dat de Rijksdienst voor Pensioenen een centrale dienst is.

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. dient het sturen van documenten aan een particulier als een betrekking met die particulier beschouwd te worden. Overeenkomstig artikel 41, § 1, van de S.W.T., maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Overigens maakt, volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T., de envelop deel uit van de brief en moet hij zijn gesteld in de taal die voorgeschreven is voor de opgestuurde documenten. (Advies 27.131 van 7 september 1995)

- Algemene Spaar- en Lijfrentekas:
heeft een tweetalig "uittreksel uit de pensioenrekening", met voorrang voor het Frans, afgeleverd aan een Nederlandstalige inwoner van Brussel-Hoofdstad;
Rijksdienst voor Pensioenen:
heeft voornoemd uittreksel in een envelop met tweetalige hoofding met voorrang voor het Frans aan dezelfde inwoner gestuurd.

De A.S.L.K.-Bank en de A.S.L.K.-Verzekeringen, hoewel vennootschappen van privaat recht, blijven onderworpen aan de S.W.T. m.b.t. de bijzondere opdrachten die hun door de wet op de openbare machten werden toevertrouwd (artikel 1, § 1, 2, S.W.T.).

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht zijn de bedoelde rekeninguittreksels verklaringen in de zin van de S.W.T., die aan particulieren worden afgegeven door een dienst waarvan de werkkring het hele land bestrijkt. Op grond van artikel 42 van de S.W.T. worden deze rekeninguittreksels gesteld in die van de drie talen waarvan de particulier het gebruik vraagt. Tweetalige rekeninguittreksels zijn derhalve strijdig met de wet (cfr. o.m. de adviezen 3066 en 3096 van 29 oktober 1970 en 26.089 van 7 juli 1994).

Aangezien het adres van de klager op het uittreksel in het Nederlands stond vermeld, kan inderdaad worden vermoed dat het om een Nederlandstalige ging en diende hem een ééntalig Nederlands uittreksel toegestuurd te worden.

Het sturen van documenten aan een particulier vormt een betrekking met die particulier. Overeenkomstig artikel 41, § 1, S.W.T., maken de centrale diensten voor hun betrekkingen

met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Overigens maakt, volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T., de envelop deel uit van de brief en moet hij in de taal die voorgeschreven is voor de opgestuurde documenten zelf, zijn gesteld (cfr. adviezen V.C.T. 1050 van 23 september 1965, 21.031 van 11 mei 1989 en 24.086 van 13 mei 1992).

De klager had een envelop met een ééntalig Nederlandse hoofding moeten ontvangen.
(Advies 27.163 van 12 oktober 1995)

- Algemene Spaar- en Lijfrentekas:
Rijksdienst voor pensioenen:
sturen van een tweetalig "uittreksel uit de pensioenrekening" aan een Nederlandstalige inwoner van Brussel-Hoofdstad.

Ingevolge de wet van 17-juni-1991 tot organisatie van de openbare kredietsector en harmonisering van de controle en de werkingsvoorwaarden van de kredietinstellingen, gewijzigd door het koninklijk besluit van 29 september 1993, worden de A.S.L.K.-Bank en de A.S.L.K.-Verzekeringen omgevormd tot naamloze vennootschappen van privaat recht. Tengevolge evenwel van het behoud van de hun vóór 1 oktober 1993 door of krachtens de wet toevertrouwde bijzondere opdrachten, blijven deze instellingen vennootschappen die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, in de zin van artikel 1, § 1, 2°, van de S.W.T. (cfr. advies 27.131 van 7 september 1995).

Overeenkomstig haar vaste rechtspraak oordeelt de V.C.T. dat de bedoelde rekeninguittreksels verklaringen zijn in de zin van de S.W.T., die aan particulieren worden afgegeven door een dienst waarvan de werkkring het hele land bestrijkt. Op grond van artikel 42 van de gecoördineerde taalwetten worden deze rekeninguittreksels gesteld in die van de drie talen waarvan de particulier het gebruik vraagt. Tweetalige rekeninguittreksels zijn derhalve strijdig met de wet (cfr. o.m. de adviezen 3066 en 3096 van 29 oktober 1970, 26.089 van 7 juli 1994 en 27.131 van 7 september 1995).

Aangezien het adres van de klager op het uittreksel in het Nederlands stond vermeld, kan inderdaad worden vermoed dat het om een Nederlandstalige ging en dient hem een ééntalig Nederlands uittreksel toegestuurd te worden.

Wat het tweede deel van de klacht betreft, stelt de V.C.T. vast dat de Rijksdienst voor Pensioenen een centrale dienst is.

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. dient het sturen van documenten aan een particulier als een betrekking met die particulier beschouwd te worden. Overeenkomstig artikel 41, § 1, van de S.W.T., maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Overigens maakt, volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T., de envelop deel uit van de brief en moet hij zijn gesteld in de taal die voorgeschreven is voor de opgestuurde documenten zelf.

De V.C.T. concludeert uit wat voorafgaat dat aan de klager een envelop met een ééntalig Nederlandse hoofding diende gestuurd te worden.

(Advies 27.176 van 19 oktober 1995)

G. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- Paleis voor Schone Kunsten:
programma van de Filharmonie van Brussel opgesteld met voorrang voor het Nederlands;
Nederlandstalig personeelslid verschaftte telefonische inlichtingen;
naar aanleiding van een reservatie voor een activiteit van de Filharmonie van Brussel was er enkel een Nederlandstalig personeelslid aanwezig in het reserveringskantoor;
Fransonkundige bode in het Paleis voor Schone Kunsten;
een ontvangstbewijs was enkel in het Nederlands beschikbaar.

De Filharmonie kan beschouwd worden als een private medewerker van een openbare dienst (het Paleis voor Schone Kunsten), in de zin van artikel 50, S.W.T.

Het feit dat de Filharmonie een private medewerker is, ontslaat het Paleis voor Schone Kunsten niet van de toepassing van de S.W.T. Het Paleis voor Schone Kunsten is een uitvoeringsdienst, in de zin van artikel 44 S.W.T., waarvan de werkring het hele land bestrijkt en de zetel is gevestigd te Brussel-Hoofdstad.

Overeenkomstig artikel 44, S.W.T., dat verwijst naar artikel 40, S.W.T., dienen de berichten en mededelingen die rechtstreeks aan het publiek worden gericht, gesteld te zijn in het Nederlands en het Frans.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. moeten de woorden "in het Nederlands en het Frans" zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten gelijktijdig en integraal in de twee talen en wel op voet van strikte gelijkheid op het document moeten voorkomen (cfr. adviezen V.C.T. 1235 van 24 juni 1965, 1825 van 29 februari 1968, 22.279 van 9 oktober 1991 en 26.089C van 7 juli 1994).

Uit inlichtingen blijkt dat de programma's van de Filharmonie van Brussel in het Nederlands en het Frans zijn gesteld en dat de voorrang van de taal bepaald wordt door de volgorde in het Belgisch Staatsblad. De klacht is niet gegrond.

Overeenkomstig artikel 44 dat verwijst naar artikel 41, § 1, S.W.T., gebruiken de uitvoeringsdiensten met zetel in Brussel-Hoofdstad voor hun betrekkingen met particulieren die van de drie talen (Nederlands, Frans of Duits) waarvan de betrokkene zich heeft bediend.

Overeenkomstig artikel 45, S.W.T., dienen die diensten zo georganiseerd te worden dat het publiek zonder enige moeite in het Nederlands of in het Frans te woord gestaan kan worden. De klacht is gegrond voor zover de dienst op het door de klager aangehaalde tijdstip niet zo georganiseerd was dat het publiek zonder enige moeite in het Nederlands of het Frans te woord gestaan kon worden.

Overeenkomstig artikel 42, S.W.T., waarnaar artikel 44, S.W.T. verwijst, stellen de uitvoeringsdiensten met zetel in Brussel-Hoofdstad de getuigschriften in die van de drie talen (Nederlands, Frans of Duits) waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt.

Uit inlichtingen blijkt dat de tickets en ontvangstbewijzen voor evenementen van de Filharmonische Vereniging afgeleverd worden via een computersysteem. Zij zijn gesteld in de twee talen en in de volgorde zoals bepaald door de volgorde in het Belgisch Staatsblad.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. mag het Paleis voor Schone Kunsten tickets in het Frans en het Nederlands stellen (cfr. advies V.C.T. 26.190 van 15 december 1994).

De V.C.T. oordeelt dat de dienst zo moet georganiseerd zijn dat particulieren hun ontvangstbewijs krijgen conform de S.W.T. en de rechtspraak van de V.C.T. De klacht is niet gegrond.

(Advies 26.175 van 20 april 1995)

- Rijkswacht:

vraag om advies betreffende de taal die moet worden gebruikt voor de vermeldingen op de uniformen en voertuigen.

De vermeldingen op de uniformen en voertuigen van de rijkswacht zijn hoofdzakelijk berichten en mededelingen aan het publiek. Een veralgemening van drietalige opschriften zou indruisen tegen de wil van de wetgever.

De V.C.T. is van oordeel dat de vermeldingen op de uniformen en op de dienstvoertuigen van de rijkswacht in de ééntalige gemeenten van het Franse taalgebied enkel in het Frans moeten

voorkomen, en in de ééntalige gemeenten van het Nederlandse taalgebied enkel in het Nederlands.

In de gemeenten van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest moeten die vermeldingen tweetalig zijn (Nederlands-Frans).

In de gemeenten met een speciale taalregeling ter bescherming van hun minderheden, ten slotte, moeten de regels worden toegepast waarin de wet voorziet m.b.t. de mededelingen aan het publiek.

In alle gevallen moet rekening worden gehouden met de werkring van de dienst.
(Advies 26.180 van 9 februari 1995)

- **Belgacom:**
informatieblad werd enkel in het Nederlands verspreid in de gemeente Voeren.

Met toepassing van artikel 40, 2de lid, S.W.T., worden de berichten en mededelingen die een centrale dienst, als Belgacom, rechtstreeks richt aan het publiek, in het Nederlands en in het Frans gesteld.

De toepassing van dat beginsel werd door de rechtspraak van de V.C.T. genuanceerd.

Zo was de Commissie, in haar advies 1980 van 28 september 1967, van oordeel dat, met het oog op het bewaren van de taalhomogeniteit van de eentalige gebieden, de eentaligheid de regel is voor de berichten en mededelingen die de centrale en gelijkgestelde diensten aan het publiek uit de homogene gemeenten richten, terwijl het gebruik van de tweetaligheid de regel moet zijn voor het publiek van de gemeenten van Brussel-Hoofdstad, de randgemeenten en de taalgrensgemeenten.
(Advies 27.112/A van 9 november 1995)

- **Algemene Spaar-en Lijfrentekas:**
een Duitstalige inwoner van Butgenbach heeft een mededeling van de terugkoopwaarde van zijn ouderdomsrente (RV06) in het Frans ontvangen.

Ingevolge de wet van 17 juni 1991 tot organisatie van de openbare kredietsector en harmonisering van de controle en de werkingsvoorwaarden van de kredietinstellingen, gewijzigd door het koninklijk besluit van 29 september 1993, worden de A.S.L.K.-Bank en de A.S.L.K.-Verzekeringen omgevormd tot naamloze vennootschappen van privaat recht. Tengevolge evenwel van het behoud van de hun vóór 1 oktober 1993 door of krachtens de wet toevertrouwde bijzondere opdrachten, blijven deze instellingen vennootschappen die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, in de zin van artikel 1, § 1, 2°, S.W.T.

Artikel 41, § 1, van die wetten, stelt dat de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik maken van die van de drie talen (het Nederlands, het Frans of het Duits) waarvan de betrokkenen zich hebben bediend. (Advies 27.130 van 9 november 1995)

H. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN

- Ministerie van Verkeerswezen en Infrastructuur, D.I.V.: uitreiken van een Nederlandstalig inschrijvingsbewijs aan een Franstalige particulier van Vilvoorde.

Met toepassing van artikel 42 van de S.W.T., had het ministerie van Verkeerswezen het inschrijvingsbewijs moeten uitreiken in de taal waarvan de belanghebbende particulier het gebruik had gevraagd, d.w.z. in het Frans. De fout werd erkend door de betrokken dienst en de klager heeft een inschrijvingsbewijs in de door hem gevraagde taal ontvangen. (Advies 26.130 van 4 mei 1995)

- Paleis voor Schone Kunsten te Brussel: programma van de Filharmonie van Brussel opgesteld met voorrang voor het Nederlands; Nederlandstalig personeelslid verschaftte telefonische inlichtingen; naar aanleiding van een reservatie voor een activiteit van de Filharmonie van Brussel was er enkel een Nederlandstalig personeelslid aanwezig in het reserveringskantoor; Fransonkundige bode in het Paleis voor Schone Kunsten; een ontvangstbewijs was enkel in het Nederlands beschikbaar.

De Filharmonie kan beschouwd worden als een private medewerker van een openbare dienst (het Paleis voor Schone Kunsten), in de zin van artikel 50, S.W.T.

Het feit dat de Filharmonie een private medewerker is, ontslaat het Paleis voor Schone Kunsten niet van de toepassing van de S.W.T. Het Paleis voor Schone Kunsten is een uitvoeringsdienst, in de zin van artikel 44 S.W.T., waarvan de werkkring het hele land bestrijkt en de zetel gevestigd is te Brussel-Hoofdstad.

Overeenkomstig artikel 44, S.W.T., dat verwijst naar artikel 40, S.W.T., dienen de berichten en mededelingen die rechtstreeks aan het publiek worden gericht, gesteld te zijn in het Nederlands en het Frans.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. moeten de woorden "in het Nederlands en het Frans" zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten gelijktijdig en integraal in de twee talen en wel op voet van strikte gelijkheid op het

document moeten voorkomen (cfr. adviezen V.C.T. 1235 van 24 juni 1965, 1825 van 29 februari 1968, 22.279-van 9 oktober 1991 en 26.089C van 7 juli 1994).

Uit inlichtingen blijkt dat de programma's van de Filharmonie van Brussel in het Nederlands en het Frans zijn gesteld en dat de voorrang van de taal bepaald wordt door de volgorde in het Belgisch Staatsblad. De klacht is niet gegrond.

Overeenkomstig artikel 44 dat verwijst naar artikel 41, § 1, S.W.T., gebruiken de uitvoeringsdiensten met zetel in Brussel-Hoofdstad voor hun betrekkingen met particulieren die van de drie talen (Nederlands, Frans of Duits) waarvan de betrokkene zich heeft bediend.

Overeenkomstig artikel 45 S.W.T. dienen die diensten zo georganiseerd te worden dat het publiek zonder enige moeite in het Nederlands of in het Frans te woord gestaan kan worden.

De klacht is gegrond voor zover de dienst op het door de klager aangehaalde tijdstip niet zo georganiseerd was dat het publiek zonder enige moeite in het Nederlands of het Frans te woord gestaan kon worden.

Overeenkomstig artikel 42, S.W.T., waarnaar artikel 44, S.W.T. verwijst, stellen de uitvoeringsdiensten met zetel in Brussel-Hoofdstad de getuigschriften in die van de drie talen (Nederlands, Frans of Duits) waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt.

Uit inlichtingen blijkt dat de tickets en ontvangstbewijzen voor evenementen van de Filharmonische Vereniging afgeleverd worden via een computersysteem. Zij zijn gesteld in de twee talen en in de volgorde zoals bepaald door de volgorde in het Belgisch Staatsblad.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. mag het Paleis voor Schone Kunsten tickets in het Frans en het Nederlands stellen (cfr. advies V.C.T. 26.190 van 15 december 1994).

De V.C.T. oordeelt dat de dienst zo moet georganiseerd zijn dat particulieren hun ontvangstbewijs krijgen conform de S.W.T. en de rechtspraak van de V.C.T. De klacht is niet gegrond.

(Advies 26.175 van 20 april 1995)

- Paleis voor Schone Kunsten te Brussel:
de ticketverkoopdienst reikt in het Nederlands en het Frans gestelde tickets uit.

Het Paleis voor Schone Kunsten is, in de zin van de artikelen 44 en 45 van de S.W.T., een uitvoeringsdienst waarvan de zetel is gevestigd te Brussel-Hoofdstad.

Krachtens artikel 42 waarnaar het voornoemde artikel 44 verwijst, stellen de centrale diensten getuigschriften in die van de drie talen waarvan de betrokken particulier het gebruik heeft gevraagd.

Aangezien die tickets worden uitgereikt aan particulieren die ofwel het Frans ofwel het Nederlands gebruiken en het derhalve, om redenen van praktische aard, weinig opportuun is, bij de uitreiking ervan te informeren naar de taal die de betrokkene wenst te gebruiken, mag het ticket in het Frans en in het Nederlands worden gesteld.
(Advies 26.190 van 26 januari 1995)

- **Ministerie van Financiën:**
toesturen van tweetalige in plaats van eentalig Nederlandse formulieren aan een laboratorium te Oostende.

Met toepassing van artikel 42 van de S.W.T., stellen de centrale diensten de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in die van de drie talen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt.
(Advies 27.012 van 6 april 1995)

- **Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen:**
sturen van een Nederlandstalige beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling aan een kandidaat-vluchteling die altijd gebruik had gemaakt van het Frans.

Het C.G.V.S. is een centrale dienst waarvan de werkkring het hele land bestrijkt.

De beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, die wordt genomen door het C.G.V.S., is een akte.

Overeenkomstig artikel 42, S.W.T., stellen de centrale diensten de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in die van de drie talen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt.
(Advies 27.091 van 21 december 1995)

- **Algemene Spaar- en Lijfrentekas:**
Rijksdienst voor pensioenen:
sturen van een tweetalig "uittreksel uit de pensioenrekening" aan een Nederlandstalige inwoner van Brussel-Hoofdstad.

Ingevolge de wet van 17 juni 1991 tot organisatie van de openbare kredietsector en harmonisering van de controle en de werkingsvoorwaarden van de kredietinstellingen, gewijzigd door het koninklijk besluit van 29 september 1993, worden de A.S.L.K.-Bank en de A.S.L.K.-Verzekeringen omgevormd tot naamloze vennootschappen van privaat recht.

Tengevolge evenwel van het behoud van de hun vóór 1 oktober 1993 door of krachtens de wet toevertrouwde bijzondere opdrachten, blijven deze instellingen vennootschappen die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hen hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, in de zin van artikel 1, § 1, 2°, van de S.W.T.

Bijgevolg blijven de A.S.L.K.-Bank en de A.S.L.K.-Verzekeringen aan deze gecoördineerde wetten onderworpen, met uitzondering evenwel van de bepalingen die betrekking hebben op de organisatie van de diensten en op de rechtspositie van het personeel (artikel 1, § 2, 2de lid, S.W.T.).

Overeenkomstig haar vaste rechtspraak oordeelt de V.C.T. dat de bedoelde rekeninguittreksels verklaringen zijn in de zin van de S.W.T., die aan particulieren worden afgegeven door een dienst waarvan de werkring het hele land bestrijkt. Op grond van artikel 42 van de S.W.T. worden deze rekeninguittreksels gesteld in die van de drie talen waarvan de particulier het gebruik vraagt. Tweektalige rekeninguittreksels zijn derhalve strijdig met de wet (cfr. o.m. de adviezen 3066 en 3096 van 29 oktober 1970 en 26.089 van 7 juli 1994).

Aangezien het adres van de klager op het uittreksel in het Nederlands stond vermeld, kan inderdaad worden vermoed dat het om een Nederlandstalige ging en dient hem een ééntalig Nederlands uittreksel toegestuurd te worden.

Wat het tweede deel van de klacht betreft, stelt de V.C.T. vast dat de Rijksdienst voor Pensioenen een centrale dienst is.

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. dient het sturen van documenten aan een particulier als een betrekking met die particulier beschouwd te worden.

Overeenkomstig artikel 41, § 1, van de S.W.T., maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Overigens maakt, volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T., de envelop deel uit van de brief en moet hij zijn gesteld in de taal die voorgeschreven is voor de opgestuurde documenten zelf.

(Advies 27.131 van 7 september 1995)

- Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen: toesturen aan een kandidaat-vluchteling van een Nederlandstalige beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, terwijl het dossier dat zijn advocaat indiende en de correspondentie in het Frans gesteld waren.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is een centrale dienst waarvan de werkring het hele land bestrijkt.

Het sturen van documenten aan een particulier moet als een betrekking met die particulier beschouwd worden. Overeenkomstig artikel 41, § 1, S.W.T., maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, die wordt genomen door het C.G.V.S., is een akte. Overeenkomstig artikel 42, S.W.T., stellen de centrale diensten de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in die van de drie talen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt.

In het voorliggende geval was de taal van de betrokken persoon wel degelijk bekend aangezien de advocaat had meegedeeld dat de kandidaat-vluchteling voor de Franse taal had gekozen.

Het C.G.V.S. moest de beslissing tot weigering van erkenning in het Frans betekenen aan de kandidaat-vluchteling.

Artikel 58, 1ste en 2de lid, van de S.W.T., dient te worden toegepast (vaststelling van de nietigheid en vervanging van de bescheiden die naar de vorm niet regelmatig zijn door de overheid).

Krachtens artikel 58, 3de lid, S.W.T., heeft die vervanging uitwerking op de datum van de vervangen akten of reglementen. (Adviezen 27.138 en 27.160 van 21 september 1995 en 27.205 en 27.237 van 21 december 1995)

- Algemene Spaar- en Lijfrentekas:

Rijksdienst voor pensioenen:

sturen van een tweetalig "uittreksel uit de pensioenrekening" aan een Nederlandstalige inwoner van Brussel-Hoofdstad.

Ingevolge de wet van 17 juni 1991 tot organisatie van de openbare kredietsector en harmonisering van de controle en de werkingsvoorwaarden van de kredietinstellingen, gewijzigd door het koninklijk besluit van 29 september 1993, worden de A.S.L.K.-Bank en de A.S.L.K.-Verzekeringen omgevormd tot naamloze vennootschappen van privaat recht. Tengevolge evenwel van het behoud van de hun vóór 1 oktober 1993 door of krachtens de wet toevertrouwde bijzondere opdrachten, blijven deze instellingen vennootschappen die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hen hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, in de zin van artikel 1, § 1, 2°, van de S.W.T. (cfr. advies 27.131 van 7 september 1995).

Overeenkomstig haar vaste rechtspraak oordeelt de V.C.T. dat de bedoelde rekeninguittreksels verklaringen zijn in de zin van de S.W.T., die aan particulieren worden afgegeven door een dienst waarvan de werkkring het hele land bestrijkt. Op grond van artikel 42 van de gecoördineerde taalwetten worden deze rekeninguittreksels gesteld in die van de drie talen waarvan de particulier het gebruik vraagt. Tweetalige rekeninguittreksels zijn derhalve strijdig met de wet (cfr. o.m. de adviezen 3066 en 3096 van 29 oktober 1970, 26.089 van 7 juli 1994 en 27.131 van 7 september 1995).

Aangezien het adres van de klager op het uittreksel in het Nederlands stond vermeld, kan inderdaad worden vermoed dat het om een Nederlandstalige ging en dient hem een ééntalig Nederlands uittreksel toegestuurd te worden.

Wat het tweede deel van de klacht betreft, stelt de V.C.T. vast dat de Rijksdienst voor Pensioenen een centrale dienst is.

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. dient het sturen van documenten aan een particulier als een betrekking met die particulier beschouwd te worden.

Overeenkomstig artikel 41, § 1, van de S.W.T., maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Overigens maakt, volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T., de envelop deel uit van de brief en moet hij zijn gesteld in de taal die voorgeschreven is voor de opgestuurde documenten zelf.

De V.C.T. concludeert uit wat voorafgaat dat aan de klager een envelop met een ééntalig Nederlandse hoofding diende gestuurd te worden.

(Advies 27.176 van 19 oktober 1995)

- **Dienst Vreemdelingenzaken:**
sturen van een Nederlandstalige beslissing tot weigering van een verblijfsvergunning.

De Dienst Vreemdelingenzaken is een centrale dienst waarvan de werkkring het hele land bestrijkt.

De beslissing tot weigering van een verblijfsvergunning, die wordt genomen door de dienst Vreemdelingenzaken, is een akte.

Overeenkomstig artikel 42, S.W.T., stellen de centrale diensten de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in die van de drie die talen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt.

De ambtenaar die de kandidaat-vluchteling heeft gehoord, heeft voor het opmaken van de documenten ambtshalve het Nederlands gebruikt: daaruit volgt dat de beslissing tot weigering van een verblijfsvergunning in het Nederlands werd gesteld.

Met toepassing van artikel 39, S.W.T., dat verwijst naar artikel 17, § 1, A, 6°, en B, 3°, is, in het geval van een te Brussel-Hoofdstad gelokaliseerde zaak, de taal die moet worden gebruikt voor de behandeling van een dossier in binnendienst, de taal van de ambtenaar die instaat voor het dossier. Aangezien de taal van de particulier die de zaak heeft ingeleid niet bekend is, dient de beslissing of akte gesteld te worden in de taal van de behandelende ambtenaar, in casu het Nederlands.

Bijgevolg mocht de beslissing tot weigering van een verblijfsvergunning in het Nederlands aan de betrokkene worden toegestuurd, vermits het bewijs niet geleverd was dat die een bepaalde taal gekozen had.

(Adviezen 27.209, 27.210 en 27.224 van 21 december 1995)

II. DIENSTEN VAN DE GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- FOREM/GRABA (Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling): de voorzitter van het beheerscomité heeft niet bewezen Duits te kennen.

Met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling uit hun ambtsgebied, is op de diensten van de Waalse Gewestregering waarvan de werkkring het hele ambtsgebied van het Waalse Gewest bestrijkt, de taalregeling van toepassing die door de S.W.T. is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen en vergunningen (artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen).

De diensten worden derwijze georganiseerd dat, zonder enige moeite, kan worden voldaan aan de bepalingen van artikel 36, § 2, van de voornoemde wet.

Volgens de wet is de betrokkene niet verplicht het bewijs te leveren van zijn kennis van het Duits, aangezien hij geen omgang heeft met het publiek.

(Advies 25.110 van 23 februari 1995)

- Brusselse Hoofdstedelijk Gewest: cursussen gemeentemanagement voor gemeentelijke ambtenaren worden voor 80% in het Frans gegeven.

De cursussen gemeentemanagement die sinds 1990 door het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest en sinds januari 1994 door de Gewestelijke School voor Openbaar Bestuur (G.S.O.B.) worden georganiseerd, moeten, in de geest van de artikelen 21, § 1, en 17, § 1, B, 1°, S.W.T., de taal van de taalgroep van de ambtenaar naleven.
(Advies 25.137 van 4 mei 1995)

- Vast Wervingssecretariaat:
reglement van het examen EN94001A van 29 maart 1994 - werving van Nederlandstalige brandweerlieden voor de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp - Taalvereisten.

Als gedecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve waarvan de werkring het hele ambtsgebied van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest bestrijkt, valt de Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp onder toepassing van artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen. Overeenkomstig dit artikel is voornoemde dienst onderworpen aan de bepalingen van Hoofdstuk V van de S.W.T.

Dit hoofdstuk stelt het taalstelsel van de centrale diensten vast, waarbij eentalige kaders worden opgericht en de kennis van de tweede taal enkel is vereist voor de leden van het tweetalige kader.

Overigens oordeelde de Raad van State, afdeling wetgeving, in zijn advies 23.128 van 21 februari 1994 en van 1 maart 1994 i.v.m. een ontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering "tot vaststelling van het administratief en geldelijk statuut van het personeel van de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp" dat taalvereisten onverenigbaar waren met het voornoemde artikel 43.

(Advies 26.075 van 23 februari 1995)

- Staatssecretaris van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest:
vraag om advies betreffende het taalstatuut van de vóór 1 januari 1989 benoemde personeelsleden van de Dienst Brandweer en Dringende Medische Hulp.

De personeelsleden van de Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp die vóór 1 januari 1989 zijn aangenomen en die voldoen aan de vereisten inzake taalkennis opgelegd door artikel 21 van de S.W.T., behouden hun bewijs van de kennis van de tweede taal dat nodig is om een functie te bekleden in een plaatselijke of gewestelijke dienst van Brussel-Hoofdstad als bedoeld door artikel 35, S.W.T. Met dit bewijs kunnen zij evenwel geen tweetalige functies bekleden in een centrale dienst.

Als gedecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkkring het hele ambtsgebied van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest bestrijkt, ressorteert de Brandweerdienst immers onder artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele instellingen. Overeenkomstig dit artikel is hij onderworpen aan hoofdstuk V van de S.W.T.

Dit hoofdstuk, inzonderheid artikel 43, stelt het taalstelsel vast van de centrale diensten waar eentalige kaders worden opgericht en de kennis van de tweede taal enkel is vereist voor de leden van het tweetalige kader.

De minister moet zijn dienst zodanig organiseren dat de taal van de particulier wordt nageleefd (artikel 41, S.W.T.).

Wat de toekenning van een tweetaligheidspremie betreft, herinnert de V.C.T. eraan dat dit probleem niet wordt geregeld door de S.W.T. en dat zij daaromtrent bijgevolg niet bevoegd is.

(Advies 26.096 van 22 september 1994 en 26 januari 1995)

- De vervoermaatschappij T.E.C.:
Nederlandsonkundige autobuschauffeurs en Franstalige lijnaanduidingen Fourons.

De vervoermaatschappij T.E.C. is een dienst van het Waalse Gewest.

Het aanstellen van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen ontslaat de diensten niet van de toepassing van de S.W.T. (artikel 50, S.W.T. en advies 1772 van 21 februari 1967).

Het personeel dat de busdiensten in Voeren verzorgt, dient derhalve Nederlands te kennen.

Alle lijnaanduidingen dienen in het Nederlands en in het Frans gesteld in de gemeente Voeren.

(Advies 26.122/C van 23 februari 1995)

- Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:
buschauffeur kent geen Nederlands.

Wat de tram- en busbestuurders van de M.I.V.B. betreft, stelt de V.C.T. in haar advies 4376-4380 van 3 maart 1977 dat de betrokken bestuurders-ontvangers deel uitmaken van het werkliedenpersoneel.

Bijgevolg moeten die personeelsleden krachtens artikel 21, § 3, van de S.W.T., bij de aanwerving geen schriftelijk examen afleggen over de elementaire kennis van de tweede taal. Daar ze echter door hun functie in contact komen met het publiek, moeten ze overeenkomstig artikel 21, § 5, voor het Vast Wervingssecretariaat een mondeling examen afleggen over de elementaire kennis van de tweede taal (cfr. advies 25.128).

Wat de omgang met het publiek betreft, is de taalwetgeving toepasselijk die geldt voor de plaatselijke diensten in Brussel-Hoofdstad (artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 verwijst naar artikel 21, § 5, van de taalwetgeving) m.a.w. de tram- of busbestuurder van de M.I.V.B., die inlichtingen verschaft, moet tweetalig zijn.
(Advies 26.170 van 4 mei 1995)

- Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:
buscontroleur spreekt Frans tegen Nederlandstalige reiziger.

Wat de omgang met het publiek betreft, dient verwezen te worden naar artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat op zijn beurt verwijst naar Hoofdstuk III, Afdeling III van de S.W.T., i.z. artikel 19, dat stelt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier gebruik maakt van de door deze gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is en artikel 21, § 5, volgens hetwelk het personeel van de M.I.V.B., dat met publiek in contact komt, tweetalig moet zijn (cfr. adviezen V.C.T. 23.246, 24.051 en 25.128).
(Advies 27.009 van 6 april 1995)

- Ministerie van het Waalse Gewest:

1. vervolgmaatschappijscursussen ter gelegenheid van een bevordering voor ambtenaren van Waters en Bossen enkel in het Frans gegeven, en dit ook voor Duitstalige ambtenaren;
2. toesturen aan een Duitstalige ambtenaar van Waters en Bossen van een Franstalige uitnodiging voor een cursus.

De dienst "Waters en Bossen" van het Waalse Gewest is opgedeeld in diverse buitendiensten. Voor het Duitse taalgebied is er het centrum te Luik met de houtvesterijen Büllingen, Elsenborn, Eupen en Walhorn. De houtvesterijen zijn dus diensten van de Waalse regering waarvan de werkkring niet het gehele ambtsgebied van het gewest bestrijkt, in de zin van artikel 37 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Bovenvermelde diensten gebruiken, gelet op hun werkingsgebied en het feit dat hun zetel in het Duitse taalgebied gevestigd is, steeds het Duits als bestuurstaal (artikel 38, 1ste lid, en 41, 1ste lid, van de gewone wet van 9 augustus 1980).

In deze diensten kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd worden zo hij geen kennis heeft van de taal van het gebied, in casu het Duits (artikel 38, 2de lid, en 41, 3de lid, van de gewone wet van 9 augustus 1980).

1. Cursussen die een voorbereiding zijn op een bevorderings-examen: overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. moeten de kandidaten voor een bevorderingsexamen kunnen beschikken over documentatie in de taal van het examen, i.c.

lige kandidaten.

De klacht is gegrond, althans voor zover er cursussen met het oog op een bevorderingsexamen enkel in het Frans werden gegeven aan ambtenaren van Waters en Bossen, waaronder Duitstaligen.

Cursussen die geen voorbereiding zijn tot een examen: aangezien de bedoelde houtvesterijen hun zetel hebben in het Duitse taalgebied, gebruiken zij het Duits in hun betrekkingen met het personeel.

Het komt de overheid toe erover te waken dat de cursussen door de personeelsleden van Waters en Bossen kunnen worden gevolgd in hun taal, desnoods door een beroep te doen op vertalers. De klacht is gegrond.

2. Wat de Franstalige uitnodiging betreft: overeenkomstig artikel 36, § 2, 2de lid, van deze wet, gebruiken de diensten van de Waalse regering het Duits voor hun betrekkingen met de openbare besturen met zetel gevestigd in een gemeente van het Duitse taalgebied. Voor hun betrekkingen met Duitstalige particulieren uit het Duitse taalgebied gebruiken zij het Duits, overeenkomstig artikel 36, § 2, 1ste lid, van voornoemde wet, en artikel 12 S.W.T.

De V.C.T. oordeelt dat de dienst, naar analogie met de verplichting het Duits te gebruiken enerzijds in de betrekkingen met openbare besturen met zetel in het Duitse taalgebied en anderzijds in de betrekkingen met Duitstalige particulieren, het Duits diende te gebruiken voor zijn briefwisseling met een Duitstalige ambtenaar van Waters en Bossen van Eupen. De klacht is bijgevolg gegrond.

(Advies 27.137 van 9 november 1995)

B. BEHANDELING IN BINNENDIENST

- Brusselse Hoofdstedelijk Gewest:
cursussen gemeentemanagement voor gemeentelijke ambtenaren worden voor 80% in het Frans gegeven.

De cursussen gemeentemanagement die sinds 1990 door het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest en sinds januari 1994 door de Gewestelijke School voor Openbaar Bestuur (G.S.O.B.) worden georganiseerd, moeten, in de geest van de artikelen 21, § 1, en 17, § 1, B, 1°, S.W.T., de taal van de taalgroep van de ambtenaar naleven.

(Advies 25.137 van 4 mei 1995)

C. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN

- Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting:
vraag om advies betreffende de vertaling van een ministerieel besluit inzake de exploitatie van een hinderlijke inrichting.

Er rust geen verplichting op de minister tot het leveren van een Franse vertaling aan de gouverneur van Limburg. In casu is het de gemeente Voeren die, overeenkomstig artikel 11, § 2, 2de lid, en artikel 12, 3de lid, S.W.T., de verplichting heeft het Frans te gebruiken t.o.v. de Franstalige inwoners van de gemeente.

(Advies 27.034 van 6 april 1995)

- Ministerie van het Waalse Gewest:

1. vervolmakingscursussen ter gelegenheid van een bevordering voor ambtenaren van Waters en Bossen enkel in het Frans gegeven, en dit ook voor Duitstalige ambtenaren;
2. toesturen aan een Duitstalige ambtenaar van Waters en Bossen van een Franstalige uitnodiging voor een cursus.

De dienst "Waters en Bossen" van het Waalse Gewest is opgedeeld in diverse buitendiensten. Voor het Duitse taalgebied is er het centrum te Luik met de houtvesterijen Büllingen, Elsenborn, Eupen en Walhorn. De houtvesterijen zijn dus diensten van de Waalse regering waarvan de werkkring niet het gehele ambtsgebied van het gewest bestrijkt, in de zin van artikel 37 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Bovenvermelde diensten gebruiken, gelet op hun werkingsgebied en het feit dat hun zetel in het Duitse taalgebied gevestigd is, steeds het Duits als bestuurstaal (artikel 38, 1ste lid, en 41, 1ste lid, van de gewone wet van 9 augustus 1980).

In deze diensten kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd worden zo hij geen kennis heeft van de taal van het gebied, in casu het Duits (artikel 38, 2de lid, en 41, 3de lid, van de gewone wet van 9 augustus 1980).

1. Cursussen die een voorbereiding zijn op een bevorderingsexamen: overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. moeten de kandidaten voor een bevorderingsexamen kunnen beschikken over documentatie in de taal van het examen, i.c. het Duits, zodat zij dezelfde kansen krijgen als de anderstalige kandidaten.

De klacht is gegrond, althans voor zover er cursussen met het oog op een bevorderingsexamen enkel in het Frans werden gegeven aan ambtenaren van Waters en Bossen, waaronder Duitstaligen.

Cursussen die geen voorbereiding zijn tot een examen: aangezien de bedoelde houtvesterijen hun zetel hebben in het Duitse taalgebied, gebruiken zij het Duits in hun betrekkingen met het personeel.

Het komt de overheid toe erover te waken dat de cursussen door de personeelsleden van Waters en Bossen kunnen worden gevolgd in hun taal, desnoods door een beroep te doen op vertalers.

De klacht is gegrond.

2. Wat de Franstalige uitnodiging betreft: overeenkomstig artikel 36, § 2, 2de lid, van deze wet, gebruiken de diensten van de Waalse regering het Duits voor hun betrekkingen met de openbare besturen met zetel gevestigd in een gemeente van het Duitse taalgebied.

Voor hun betrekkingen met Duitstalige particulieren uit het Duitse taalgebied gebruiken zij het Duits, overeenkomstig artikel 36, § 2, 1ste lid, van voornoemde wet, en artikel 12 S.W.T.

De V.C.T. oordeelt dat de dienst, naar analogie met de verplichting het Duits te gebruiken enerzijds in de betrekkingen met openbare besturen met zetel in het Duitse taalgebied en anderzijds in de betrekkingen met Duitstalige particulieren, het Duits diende te gebruiken voor zijn briefwisseling met een Duitstalige ambtenaar van Waters en Bossen van Eupen. De klacht is bijgevolg gegrond.

(Advies 27.137 van 9 november 1995)

D. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- Administratie van Financiën van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest:

toesturen van tweetalige aanslagbiljetten en bijhorende betalingsformulieren in tweetalige enveloppen aan een Nederlandstalige particulier.

Krachtens artikel 41, § 1, S.W.T., waarnaar artikel 32, § 1, 3de lid, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen verwijst, gebruiken de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering met als werkkring het gehele gebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, voor hun betrekkingen met particulieren, de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend, zijnde het Nederlands of het Frans.

Op de als bijlage bij de klacht toegestuurde kopie van het aanslagbiljet zijn de naam- en adresvermeldingen volledig in het Nederlands gesteld. Er kan bijgevolg geponeerd worden dat de taalaanhorigheid van de klager bij de administratie bekend was.

Alle vermeldingen op het document en op de enveloppe moeten bijgevolg eentalig, en, in onderhavig geval, Nederlandstalig zijn (cfr. adviezen V.C.T. 24.076 van 26 mei 1993, 25.012 van 26 mei 1993 en 26.182 van 19 januari 1995).
(Adviezen 25.087 en 27.055 van 4 mei 1995)

- Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel: eentalig Frans hoofd op enveloppe.

De M.I.V.B. zou uitsluitend over briefomslagen met Franstalig hoofd beschikken.

Uit de bekomen inlichtingen en uit de bijgevoegde documenten blijkt dat alle diensten van voornoemde maatschappij wel degelijk over briefomslagen met Nederlandstalig en Franstalig hoofd beschikken en dat zodoende de wil aanwezig is de S.W.T. na te leven.

(Advies 26.144 van 19 januari 1995)

- Brusselse Hoofdstedelijk Gewest - Administratie van Financiën:
tweetalig aanslagbiljet in een tweetalige envelop verstuurd aan een Nederlandstalige inwoner van Brussel.

De Administratie van Financiën van het Ministerie van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest is een gecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering in de zin van artikel 32, § 1, eerste lid, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen.

Artikel 32, § 1, 3de lid, van die wet verwijst naar artikel 41, § 1, S.W.T., krachtens hetwelk de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering met als werkring het gehele gebied van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, voor hun betrekkingen met een particulier, de taal gebruiken waarvan de betrokkene zich heeft bediend, zijnde het Nederlands of het Frans.

Op de als bijlage bij de klacht toegestuurde kopie van het aanslagbiljet zijn de naam- en adresvermeldingen volledig in het Nederlands. Er kan dus geponeerd worden dat de taalaanhoorigheid van de klager bij de administratie bekend was.
(Advies 26.182 van 19 januari 1995)

- Brusselse Intercommunale Watermaatschappij:
toesturen van een Franstalig betalingsdocument aan een Nederlandstalige inwoner van Tervuren.

De B.I.W.M. is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, a, van de bij S.W.T.

Bovenvernoemde gewestelijke dienst valt onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Krachtens artikel 19 van de S.W.T., gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Er dient eveneens van uitgegaan dat, wanneer het initiatief voor de briefwisseling van voornoemde diensten uitgaat, de taal van het gebied verondersteld wordt de taal te zijn van de correspondent. Het gaat in onderhavig geval om een vermoeden juris tantum, dat de geadresseerde, in casu een privé persoon, dient te weerleggen wanneer hij deze briefwis-

seling in de andere landstaal wenst te ontvangen, in welk geval de bovengenoemde regel van artikel 19, S.W.T., van toepassing is.

Aangezien de privé persoon het vermoeden juris tantum niet wenste te weerleggen, diende de B.I.W.M. aan klager een Nederlandstalig betalingsformulier te sturen.
(Advies 26.193 van 19 januari 1995)

- Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap - Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding van Tongeren:
geen Franstalig formulier voor een Franstalige inwoner van Voeren.

Met toepassing van artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, is de V.D.A.B. te Tongeren, met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling, onderworpen aan de taalregeling die door de S.W.T. is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen.

Artikel 12, 3de lid, van de S.W.T., bepaalt dat de diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen - het Nederlands of het Frans - waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Anderdeels bepaalt artikel 11, § 2, 2de lid, S.W.T., dat de diensten in de taalgrensgemeenten de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans stellen.

Die bepaling werd, wat de formulieren betreft, vernietigd bij arrest 14.241 van 12 augustus 1970 van de Raad van State. De rechtspraak van de V.C.T. gaat er echter van uit dat een formulier dat wordt gevraagd door een particulier die het wenst te ontvangen in zijn taal, het karakter van een betrekking tussen een openbare dienst en een particulier verwerft.

(Advies 27.051 van 4 mei 1995)

- Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap - Administratie Ruimtelijke Ordening en Huisvesting:
geen Franstalige formulieren beschikbaar in Voeren.

Een Franstalige inwoner van Voeren heeft bij het Voerense gemeentebestuur gevraagd naar Franstalige aanvraagformulieren voor een renovatiepremie die uitgaat van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De Franstalige formulieren werden pas laattijdig aan de gemeente Voeren bezorgd.

Artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en artikel 11, § 2, 2de lid, S.W.T., stellen dat in de taalgrensgemeenten de formulieren in het Nederlands en in het Frans gesteld worden. Die bepaling werd vernietigd bij arrest 14.241 van 12 augustus 1970 van de Raad van State, maar de rechtspraak van de V.C.T. gaat er van uit dat een formulier dat wordt gevraagd door een particulier uit een taalgrensgemeente in de door deze gebruikte taal dient te worden gesteld (artikel 12, § 3, S.W.T.).

(Advies 27.064 van 11 mei 1995)

- **Minister-President van de Vlaamse Regering:**
Nederlandstalig antwoord op een Franse brief van een senator, een Franstalige inwoner van Voeren.

De V.C.T. constateert:

dat de S.W.T., inzonderheid artikel 1 ervan, het taalstatuut van een senator niet hebben geregeld;
dat er inderdaad, aangezien de klager is opgetreden als tussenpersoon en papier met briefhoofd van de Senaat heeft gebruikt, een zekere twijfel is kunnen rijzen nopens de aard van de gestelde handeling;
dat de brief van de klager, voor de V.C.T., en gelet op de elementen waarover zij beschikt, geen administratieve handeling is in de zin van de S.W.T., maar wel een verzoek dat ook door een particulier had kunnen worden ingediend.

(Advies 27.075 van 6 juli 1995)

- **Waalse Gewest - Service du Troisième Age:**
toesturen van in het Frans gestelde correspondentie aan een Nederlandstalige inwoner van Tervuren.

De correspondentie heeft betrekking op een door de klager uitgebaat rusthuis gelegen in het Waalse Gewest (Strépy-Bracquegnies).

De *Service du Troisième Age* van het Waalse Gewest is een dienst met als werkkring het hele Waalse Gewest. Hij valt derhalve onder toepassing van de artikelen 35 en 36 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Deze bepalingen leggen aan de diensten van de Waalse Gewestregering geen enkele speciale taalverplichting op wanneer die zich richten tot particulieren gevestigd in het Vlaamse Gewest.

(Advies 27.090 van 29 juni 1995)

- **N.V. MONSEREZ, private medewerker van de Vlaamse Vervoermaatschappij (V.V.M.-De Lijn):**
tweetalige (Nederlands-Frans) dienstregelingen in De Panne en Koksijde.

De V.V.M. is een gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse Regering in de zin van artikel 35 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Aangezien die wet het taalgebruik van de diensten van de Vlaamse Regering waarvan de werkkring gemeenten uit verschillende taalgebieden, behalve Brussel-Hoofdstad, bestrijkt, evenwel niet regelt, dient te worden verwezen naar de S.W.T.

De N.V. MONSEREZ is een private medewerker van de V.V.M. in de zin van artikel 50, S.W.T.

De seizoenlijn 206 (Moeskroen-De Panne) kan, gelet op haar werkingsgebied, beschouwd worden als een gewestelijke dienst in de zin van artikel 36, § 1, S.W.T.

Artikel 36, § 1, S.W.T., verwijst, wat de berichten en mededelingen aan het publiek betreft, naar artikel 34, § 1, S.W.T.

Wat de in de bussen aangebrachte of beschikbare dienstregelingen betreft, stelt de V.C.T. het volgende.

Overeenkomstig artikel 34, § 1, 3de lid, S.W.T., dienen de berichten en mededelingen die rechtstreeks aan het publiek worden gericht, gesteld te worden in de taal of talen die ter zake opgelegd zijn aan de plaatselijke diensten van de gemeente waar de zetel is gevestigd.

Die regel moet geïnterpreteerd worden in het kader van het advies van de V.C.T. 1.868 van 5 oktober 1967 luidens hetwelke de beste oplossing de tweetaligheid is voor treinen (hier bussen) die binnen meerdere taalgebieden rijden. In casu voor de dienstregelingen in de bussen: Nederlands en Frans.

Wat de dienstregelingen betreft die in de stopplaatsen beschikbaar zijn of er aangebracht worden, stelt de V.C.T. het volgende.

Overeenkomstig artikel 34, § 1, 3de lid, S.W.T., worden de berichten en mededelingen die aan het publiek worden verstrekt door bemiddeling van plaatselijke diensten (de stopplaatsen) gesteld in de taal of de talen opgelegd aan deze plaatselijke diensten.

Wat de dienstregeling betreft die desgevallend huis aan huis worden verspreid, stelt de V.C.T. het volgende.

Overeenkomstig artikel 34, § 1, 3de lid, S.W.T., en de vaste rechtspraak van de V.C.T. (adviezen 1868 van 5 oktober 1967 en 1980 van 28 september 1967), worden de berichten en mededelingen die rechtstreeks aan het publiek worden gericht, in de gemeente van de zetel gesteld in de taal of talen opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeente en worden de berichten en mededelingen die rechtstreeks aan het

publiek worden gericht in de andere gemeenten van het werkingsgebied, gesteld in de taal of talen opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten.
De klacht is gegrond is wat de dienstregelingen betreft die buiten de bus te De Panne of Koksijde worden verspreid of aangebracht.

(Advies 27.105/A van 21 september 1995)

- Vlaamse Milieumaatschappij:
Nederlandstalig document gestuurd aan een Franstalige inwoner van Linkebeek.

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. zijn heffingsbiljetten en betalingsberichten betrekkingen tussen een openbare dienst en een particulier.

Artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en artikel 25, eerste lid, van de S.W.T., bepalen dat in de randgemeenten (zoals Linkebeek) de diensten van de Vlaamse regering in hun betrekkingen met een particulier de taal van de betrokkene gebruiken voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De voornoemde diensten moeten zich inspannen om de taalaanhoorigheid van particulieren uit gemeenten met een speciale taalregeling te achterhalen.

Indien die taalaanhoorigheid niet bekend is, geldt het vermoeden juris tantum volgens hetwelk een inwoner van een gemeente van het Nederlandse taalgebied de taal van dat gebied gebruikt.

(Advies 27.115 van 21 september 1995)

- Ministerie van het Waalse Gewest:
1. vervolmakingscursussen ter gelegenheid van een bevordering voor ambtenaren van Waters en Bossen enkel in het Frans geven, en dit ook voor Duitstalige ambtenaren;
2. toesturen aan een Duitstalige ambtenaar van Waters en Bossen van een Franstalige uitnodiging voor een cursus.

De dienst "Waters en Bossen" van het Waalse Gewest is opgedeeld in diverse buitendiensten. Voor het Duitse taalgebied is er het centrum te Luik met de houtvesterijen Büllingen, Elsenborn, Eupen en Walhorn. De houtvesterijen zijn dus diensten van de Waalse regering waarvan de werkkring niet het gehele ambtsgebied van het gewest bestrijkt, in de zin van artikel 37 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Bovenvermelde diensten gebruiken, gelet op hun werkingsgebied en het feit dat hun zetel in het Duitse taalgebied gevestigd is, steeds het Duits als bestuurstaal (artikel 38, 1ste lid, en 41, 1ste lid, van de gewone wet van 9 augustus 1980).

In deze diensten kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd worden zo hij geen kennis heeft van de taal van het gebied, in casu het Duits (artikel 38, 2de lid, en 41, 3de lid, van de gewone wet van 9 augustus 1980).

1. Cursussen die een voorbereiding zijn op een bevorderingsexamen: overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. moeten de kandidaten voor een bevorderingsexamen kunnen beschikken over documentatie in de taal van het examen, i.c. het Duits, zodat zij dezelfde kansen krijgen als de anderstalige kandidaten.

De klacht is gegrond, althans voor zover er cursussen met het oog op een bevorderingsexamen enkel in het Frans werden gegeven aan ambtenaren van Waters en Bossen, waaronder Duitstaligen.

Cursussen die geen voorbereiding zijn tot een examen: aangezien de bedoelde houtvesterijen hun zetel hebben in het Duitse taalgebied, gebruiken zij het Duits in hun betrekkingen met het personeel.

Het komt de overheid toe erover te waken dat de cursussen door de personeelsleden van Waters en Bossen kunnen worden gevolgd in hun taal, desnoods door een beroep te doen op vertalers.

De klacht is gegrond.

2. Wat de Franstalige uitnodiging betreft: overeenkomstig artikel 36, § 2, 2de lid van deze wet gebruiken de diensten van de Waalse regering het Duits voor hun betrekkingen met de openbare besturen met zetel gevestigd in een gemeente van het Duitse taalgebied.

Voor hun betrekkingen met Duitstalige particulieren uit het Duitse taalgebied gebruiken zij het Duits, overeenkomstig artikel 36, § 2, 1ste lid, van voornoemde wet, en artikel 12 S.W.T.

De V.C.T. oordeelt dat de dienst, naar analogie met de verplichting het Duits te gebruiken enerzijds in de betrekkingen met openbare besturen met zetel in het Duitse taalgebied en anderzijds in de betrekkingen met Duitstalige particulieren, het Duits diende te gebruiken voor zijn briefwisseling met een Duitstalige ambtenaar van Waters en Bossen van Eupen. De klacht is bijgevolg gegrond.

(Advies 27.137 van 9 november 1995)

E. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- De vervoermaatschappij T.E.C.:
Nederlandsontkundige autobuschauffeurs en Franstalige lijnaanduidingen *Fourons*.

De vervoermaatschappij T.E.C. is een dienst van het Waalse Gewest.

Het aanstellen van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen ontslaat de diensten niet van de toepassing van de S.W.T. (artikel 50, S.W.T. - advies 1772 van 21 februari 1967). Het personeel dat de busdiensten in Voeren verzorgt, dient derhalve Nederlands te kennen.

Alle lijnaanduidingen dienen in het Nederlands en in het Frans gesteld in de gemeente Voeren.
(Advies 26.122/C van 23 februari 1995)

- Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel: eentalig Nederlandse vermeldingen voor- en achteraan op een autobus van de M.I.V.B.: "30 Hippodroomlaan (Kerkhoven-Cimetières)".

Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat o.m. verwijst naar artikel 18 van de S.W.T., stellen de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans. Uit de inlichtingen die werden verstrekt door de Administrateur-directeur-generaal van de M.I.V.B., blijkt duidelijk dat de aangevochten eentalige vermelding "Hippodroomlaan" overeenstemt met de benaming van een verkeersader gelegen op het grondgebied van de gemeente Zaventem (deelgemeente Sterrebeek), waarop de voertuigen van de maatschappij rechtsomkeer maken op het einde van hun rit.

Straatnamen die zijn aangebracht op voor het publiek zichtbare borden, zijn berichten en mededelingen aan het publiek, in de betekenis van de S.W.T.

De gemeente Zaventem, die in het eentalig Nederlandse gewest is gelegen, stelt haar berichten en mededelingen aan het publiek, conform artikel 11, § 1, van de S.W.T., uitsluitend in het Nederlands. Daaruit volgt dat de benaming van de bewuste verkeersader uitsluitend in het Nederlands bestaat en niet voor vertaling vatbaar is.
(Advies 26.151/1 van 7 september 1995)

- Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel: plaatsing aan de wachthuisjes van de halte Arcaden, van borden met de volgende vermelding : "Arcaden - Arcades".

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. zijn borden op bus-wachthuisjes mededelingen aan het publiek.

Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat o.m. verwijst naar artikel 18 van de S.W.T., moeten de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering hun berichten en mededelingen stellen in het Nederlands en in het Frans.

Conform de vaste rechtspraak van de V.C.T. wordt met de termen "in het Nederlands en in het Frans" aangegeven dat alle teksten tegelijk, integraal en op voet van strikte gelijkheid worden gesteld. "Strikte gelijkheid" betekent dat de lettertekens en de presentatie identiek zijn (cfr. advies 15.101 van 24 september 1983).

De plaats, links of rechts, is in casu geen voorrangmaatstaf en de strikte gelijkheid van beide talen is geëerbiedigd. (Advies 26.151/2 van 7 september 1995)

- Brusselse Hoofdstedelijk Gewest:
eentalig Nederlandse wegwijzer op het grondgebied van het Gewest.

Het gelaakte bord werd per vergissing op het grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest geplaatst door de wegedienst Vlaams-Brabant van het Vlaamse Gewest. Dit laatste zal de nodige maatregelen nemen om het bord zo snel mogelijk naar zijn grondgebied te verplaatsen.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. zijn wegwijzers berichten en mededelingen aan het publiek (vgl. adviezen 604 van 30 juni 1965, 22.136 van 30 mei 1991, 23.010 en 20.11 van 18 december 1991).

Krachtens artikel 40, S.W.T., waarnaar artikel 32, § 1, eerste lid, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen verwijst, worden, in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, de berichten en mededelingen die rechtstreeks aan het publiek worden gericht door de gecentraliseerde diensten van de gewestregering, in het Nederlands en in het Frans gesteld. (Advies 26.151/3 van 7 september 1995)

- Vlaamse Gemeenschapscommissie:
vraag om advies in verband met het taalgebruik bij de herziene druk van de brochure "Migranten over Belgen - Belgen over Migranten" (N-F-Arabisch en N-F-Turks), uitgegeven door de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen en artikel 11, § 1, S.W.T., stellen de diensten van het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie de berichten en mededelingen aan het publiek uitsluitend in het Nederlands.

Verwijzend naar de specifieke aard van de brochure, namelijk het bevorderen van de integratie en het bestrijden van racisme, en rekening houdend met de vaste rechtspraak van de V.C.T. (Nederlandse afdeling in dat verband), acht de V.C.T. het aanvaardbaar om de brochure eveneens in het Arabisch en het Turks te publiceren (cfr. adviezen N.A. 21.174 van 18 mei 1993 en 25.019 van 8 juni 1993).

Gelet op de hoger omschreven specifieke aard van de publicatie en op de kanalen die voor haar verspreiding werden gebruikt, meer bepaald het feit dat de brochure ook in tweetalige (Nederlands - Frans) of Franstalige diensten, centra, scholen, buurthuizen, ... zal worden verspreid, acht de V.C.T. het mogelijk om de brochure uitzonderlijk eveneens in het Frans te laten publiceren.

Door het Nederlands als eerste in de brochure te publiceren wordt alvast voorrang verleend aan de bestuurstaal van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

De wijze van publicatie van de brochure zoals voorgesteld, kan in dit geval, gezien de specifieke aard ervan, niet in strijd met de taalwetgeving worden geacht.

De V.C.T. oordeelt evenwel dat er, bij de andere talen dan het Nederlands, telkens moet vermeld worden dat het om een vertaling uit het Nederlands gaat.
(Advies 26.166 van 16 februari 1995)

- Vlaamse vervoermaatschappij "De Lijn":
ééntalig Franse gemeentebenenamingen op netkaarten in West-Vlaanderen.

Krachtens artikel 2 van het decreet van 31 juli 1990 tot oprichting van de V.V.M. (B.S. 27 oktober 1990) is deze instelling een publiekrechtelijke vereniging met rechtspersoonlijkheid.

De V.V.M. kan dus beschouwd worden als een gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse Regering in de zin van artikel 35 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (cfr. adviezen V.C.T. 23.265 A van 9 december 1992 en 24.074 van 29 september 1993).

Artikel 19 van het decreet van 31 juli 1990 ter oprichting van de V.V.M., richt binnen de maatschappij vijf autonome exploitatie-entiteiten op voor Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant.

Deze provinciale entiteiten kunnen beschouwd worden als diensten van het Vlaamse Gewest waarvan de werkkring niet het gehele ambtsgebied van het gewest bestrijkt, in de zin van artikel 37 van de gewone wet van 9 augustus 1980.

De netkaarten zijn berichten en mededelingen aan het publiek. De entiteit West-Vlaanderen van de V.V.M. valt, voor de uitbating van de lijnen die gemeenten met een speciale taalregeling aandoen, onder toepassing van artikel 34, § 1, a, S.W.T.

Dat houdt in dat de berichten en mededelingen die uitgaan van de V.V.M. aldaar in het Nederlands en het Frans dienen te gebeuren en dat alle namen van de gemeenten met een bijzonder

taalstatuut in de twee talen op de netkaarten dienen vermeld te staan (met voorrang voor de streektaal).
(Advies 26.172 van 24 februari 1995)

- Ministerie van Economie, Financiën, Begroting, Energie en Externe Betrekkingen van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering:
plaatsen van een Engelstalig bericht in het weekblad *The Bulletin*.

Uit de inlichtingen die door de V.C.T. werden verkregen bij de N.V. Ackroyd Publications blijkt dat het Engelstalig weekblad *The Bulletin* als doelgroep heeft de in Brussel verblijvende buitenlandse zakenmensen, buitenlandse ambtenaren bij de internationale organisaties en buitenlandse managers.

Aangezien het bericht in *The Bulletin* niet kan beschouwd worden als een administratief bericht en mededeling aan het publiek in de zin van de S.W.T., mocht het in casu in de taal van de publikatie gesteld zijn.
(Advies 27.029 van 23 maart 1995)

- Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting:
vraag om advies betreffende de vertaling van een ministerieel besluit inzake de exploitatie van een hinderlijke inrichting.

Er rust geen verplichting op de minister tot het leveren van een Franse vertaling aan de gouverneur van Limburg. In casu is het de gemeente Voeren die, overeenkomstig artikel 11, § 2, 2de lid, en artikel 12, 3de lid, S.W.T., de verplichting heeft het Frans te gebruiken t.o.v. de Franstalige inwoners van de gemeente.
(Advies 27.034 van 6 april 1995)

- Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:
eentalig Nederlandse wegwijzers met de vermelding "museum" in de metrogangen en op de perrons van het station "Merode".

De gelaakte borden zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de S.W.T. en zij moeten, in de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, in de twee talen worden gesteld zodat de bepalingen van artikel 18, S.W.T. kunnen worden nageleefd (cfr. advies 4.157 van 7 juli 1975).

De klacht is niet gegrond, aangezien beide termen *musée* en *museum* bestaan in het Frans.
(Advies 27.037 van 21 september 1995)

- Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:
bus met de vermelding "Stadsvervoer" en "City".

Een autobuslijn van de M.I.V.B. is een gedecentraliseerde dienst van de Brusselse gewestregering, waarvan de werkkring niet het hele grondgebied van het gewest bestrijkt.

Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat o.m. verwijst naar artikel 18 van de S.W.T., moet een dergelijke dienst zijn berichten en mededelingen aan het publiek stellen in het Nederlands en in het Frans.

In het onderzochte geval ging het evenwel om een prototype dat voor een korte proefperiode door de Nederlandse stad Dordrecht aan de M.I.V.B. werd uitgeleend en is de klacht bijgevolg niet gegrond.

(Advies 27.042 van 20 april 1995)

- Gewestelijke Maatschappijen voor Openbaar Vervoer van het Waalse Gewest:

vraag om advies inzake het taalgebruik voor de berichten en mededelingen bestemd voor het publiek.

Vermeldingen betreffende de veiligheid van de reizigers, die zijn aangebracht in autobussen, zijn berichten en mededelingen aan het publiek, in de zin van de S.W.T.

Autobuslijnen van T.E.C. zijn gedecentraliseerde diensten van de Waalse regering, waarvan de werkkring niet het hele grondgebied van het gewest bestrijkt (artikel 37 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen).

Sommige lijnen mogen dan al door T.E.C. verpacht of verhuurd zijn aan privé instellingen, zij blijven niettemin onderworpen aan dezelfde taalverplichtingen als de lijnen die rechtstreeks door T.E.C. worden geëxploiteerd (artikel 50 van de S.W.T.).

De vermeldingen op de autobussen verschillen naargelang van de werkkring van de lijnen (F - F/N - F/D - D/F - F/N/D).
(Advies 27.118 van 6 juli 1995)

- Brusselse Instituut voor Milieubeheer:

vraag om advies i.v.m. documenten betreffende het internationaal congres over de luchtkwaliteit in de Europese steden.

Zelfs indien de Europese Commissie het programma en de bijlagen heeft uitgegeven, moest het B.I.M., dat zich officieel als openbare dienst van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest inzette voor de organisatie van dit congres, erop toezien dat de S.W.T. in elk van de bewuste documenten werd nageleefd.

Het programma en de bijlagen ervan moeten worden beschouwd als mededelingen aan het publiek.

Overeenkomstig artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat, inzake mededelingen aan het publiek, verwijst naar artikel 40, 2de lid, S.W.T., moeten de berichten en mededelingen die de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest richten aan het publiek, in het Nederlands en in het Frans worden gesteld. Derhalve moest het B.I.M. erop toezien dat de inschrijvings- en hotelformulieren eveneens in het Nederlands werden gesteld.

Ook de benaming en het adres van de federale en Brusselse openbare diensten die in de Engelse versie van het programma en de formulieren voorkomen, moesten op dezelfde wijze in het Frans en in het Nederlands worden gesteld (cfr. in dit verband V.C.T.-adviezen 23.038-23.039 van 13 juni 1991 en 23.103 van 16 december 1992).

Op die punten is de klacht dus gegrond, zij het enkel t.a.v. het B.I.M.
(Advies 27.144 van 21 december 1995)

F. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACTIGINGEN EN VERGUNNINGEN

- Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid:
vraag om advies betreffende de oude en nieuwe arbeidskaarten.

De arbeidskaart is een vergunning die uitgereikt wordt door een plaatselijke dienst in de zin van de S.W.T.

Overeenkomstig artikel 50, S.W.T., ontslaat de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen, de openbare diensten niet van de toepassing van de S.W.T. Het feit dat de arbeidskaarten aangemaakt zullen worden door de N.V. I.D.O.C. ontslaat de diensten niet van de toepassing van de taalwetgeving.

Wat de arbeidskaarten van het Vlaamse Gewest en de arbeidskaarten van het Waalse Gewest betreft, stelt de V.C.T. het volgende.

Overeenkomstig artikel 14, § 1, S.W.T., dienen de vergunningen die aan particulieren worden uitgereikt door een plaatselijke dienst van een gemeente zonder speciale taalregeling uit het Nederlandse of het Franse taalgebied, gesteld te worden in de taal van het gebied. Een vertaling kan aangevraagd worden onder de in artikel 13, § 1, S.W.T., bepaalde voorwaarden.

In de taalgrensgemeenten gelegen in het Nederlandse taalgebied, worden ze enkel in het Nederlands gesteld; in de taalgrensgemeenten van het Franse taalgebied, enkel in het Frans (het arrest van de Raad van State 14.241 van 12

augustus 1970 vernietigde artikel 14, § 2, b, S.W.T., met betrekking tot de vergunningen). Wel kan een vertaling worden aangevraagd onder de in artikel 13, § 1, S.W.T., bepaalde voorwaarden.

In de randgemeenten worden de vergunningen in het Nederlands of het Frans uitgereikt, naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 26, S.W.T.).

In de gemeenten uit het Malmeyse worden ze in het Frans of in het Duits gesteld, naargelang van de wens van de belanghebbende. (artikel 14, § 2, a, S.W.T.)

In de gemeenten uit het Duitse taalgebied worden ze in het Duits of in het Frans gesteld, naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 14, § 3, S.W.T.).

In Brussel-Hoofdstad dienen ze gesteld te worden in het Nederlands of in het Frans, naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 20, § 1, S.W.T.).

Wat de arbeidskaarten betreft die aan de werkgever worden afgegeven om ze aan de werknemer te overhandigen.

Aangezien de particulier voor wie de arbeidskaart bestemd is, namelijk de werknemer, niet wettig in België verblijft, en de kaart aan de werkgever wordt overhandigd, kan de werknemer zijn taalkeuze in de gevallen waar een dergelijke keuze mogelijk is, niet laten kennen.

De V.C.T. oordeelt bijgevolg dat de arbeidskaarten in deze gevallen het taalregime van de bijhorende arbeidsvergunning volgen.

Er is dus in dit geval sprake van een vergunning afgegeven door de gewestelijke overheid.

Overeenkomstig artikel 36, § 1, van de wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, worden de vergunningen opgesteld in het Nederlands door de diensten van de Vlaamse Regering en in het Frans door de diensten van de Waalse Gewestregering.

De vergunningen bestemd voor werkgevers die gevestigd zijn in de randgemeenten, worden in het Nederlands of in het Frans gesteld, naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 verwijst naar artikel 26 S.W.T.).

De vergunningen bestemd voor werkgevers die gevestigd zijn in de taalgrensgemeenten, worden gesteld in de taal van het taalgebied waarin de gemeente is gelegen (artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 verwijst naar artikel 14, § 2, b, S.W.T., dat echter door de Raad van State werd vernietigd m.b.t. vergunningen - arrest 14.241 van 12 augustus 1970).

Mogelijkheid tot vertaling op verzoek van de belanghebbende (artikel 14, § 2, en artikel 13, § 1, S.W.T.).

De vergunningen bestemd voor werkgevers die gevestigd zijn in de gemeenten uit het Malmedyse, worden in het Frans of het Duits gesteld naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 verwijst naar artikel 14, § 2, a, S.W.T.).

De vergunningen bestemd voor werkgevers die gevestigd zijn in de gemeenten uit het Duitse taalgebied, worden in het Duits of in het Frans gesteld naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 verwijst naar artikel 14, § 3, S.W.T.).

De vergunningen bestemd voor werkgevers gevestigd in Brussel-Hoofdstad, worden in het Nederlands of het Frans gesteld naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 32, wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen verwijst naar artikel 42 S.W.T.).

De respectieve gewesten dienen ervoor te zorgen dat zij aan de gemeenten zulke arbeidskaarten ter beschikking stellen dat aan bovenstaande kan voldaan worden (vgl. advies 24.096 van 9 november 1992 m.b.t. een wapenvergunning).
(Advies 26.154 van 6 april 1995)

- Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap - Administratie voor Economie en Werkgelegenheid:
een Franstalige inwonster van Linkebeek, van Litouwse nationaliteit, heeft haar arbeidskaart A 66.585 in het Nederlands ontvangen.

Betreffende het aanvraagformulier voor de arbeidskaart en het bijhorende inlichtingenblad.

Volgens de momenteel geldende reglementering (koninklijk besluit van 6 november 1967 en ministerieel besluit van 19 december 1967) worden het aanvraagformulier voor de arbeidskaart en het inlichtingenblad uitgereikt door de gewestelijke bureaus van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening.

Overeenkomstig artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980, is op de in artikel 37 bedoelde diensten van de Vlaamse Gemeenschap, waarvan de werkkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvat, met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling, de taalregeling van toepassing die door de S.W.T. is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten.
Daaruit volgt dat de V.D.A.B. had moeten beschikken over Franstalige formulieren ten behoeve van de Franstalige inwoners van de randgemeenten (artikel 24, S.W.T.).

Betreffende de arbeidskaarten A.

Zowel in de huidige regeling als in de geplande regeling wordt de arbeidskaart A uitgereikt door bemiddeling van het gemeentebestuur van de hoofdverblijfplaats van de werknemer. Zij moet dus worden beschouwd als een vergunning die wordt uitgereikt door een plaatselijke dienst; overeenkomstig artikel 26, S.W.T., wordt de vergunning in de randgemeenten in het Nederlands of het Frans uitgereikt naargelang van de wens van de particulier (cfr. advies 26.154 van 6 april 1995, dat werd gestuurd aan de federale minister van Tewerkstelling en Arbeid).

(Advies 26.155 van 18 mei 1995)

- Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel: tweetalige mtb-kaart.

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. zijn kaarten voor het verkrijgen of gebruiken van een abonnementsstrookje (validatiekaarten) getuigschriften in de zin van de S.W.T. (adviezen 3.287 en 26.061).

Het gaat om geïndividualiseerde documenten: de naam en voornaam van de betrokkene komen er op voor, evenals zijn geboortedatum en foto, en zij dragen de vermelding "strikt persoonlijk", wat voor de mtb-kaart het geval is.

Wat het taalgebruik bij de M.I.V.B. betreft, dient volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. verwezen te worden naar artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat op zijn beurt verwijst naar Hoofdstuk III, Afdeling III van de S.W.T., i.z. artikel 20, § 1, dat stelt dat de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de akten die de particulieren betreffen, alsook de getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen die aan particulieren worden afgegeven, in het Nederlands of het Frans stellen, naargelang van de wens van de belanghebbende.

De V.C.T. heeft in haar adviezen 18.127 van 15 januari 1987, 24.088 van 20 januari 1993 en 26.061 van 7 juli 1994 hetzelfde standpunt verdedigd.

De V.C.T. stelt vast dat de tweetalige mtb-kaarten, zoals ze nu verkocht worden, in strijd zijn met hogervernoemde S.W.T. (Advies 27.052 van 22 juni 1995)

III. DIENSTEN DIE IN HET BUITENLAND ZIJN GEVESTIGD

- Buitenlandse Zaken:

vraag om advies i.v.m. een ontwerp van koninklijk besluit tot verdeling van de betrekkingen van de carrière Buitenlandse Dienst en van de Kanselarijcarrière onder de ambtenaren van de twee taalrollen.

Volgens het departement is het ontwerp van koninklijk besluit evenmin een eigenlijk taalkader als een uitvoeringsbesluit van de S.W.T., aangezien artikel 43, § 3, S.W.T., enkel op de centrale diensten slaat. Het ontwerp verdeelt de betrekkingen van de twee carrières als volgt.

Carrière Buitenlandse Dienst.

In elk van de hogere drie klassen wordt de helft van de betrekkingen toegewezen aan ambtenaren van elk van beide taalrollen.

De helft van het aantal betrekkingen van de vierde, vijfde en zesde klassen samen wordt toegewezen aan ambtenaren van elk van beide taalrollen.

Kanselarijcarrière.

In elk van de vier eerste klassen wordt de helft van de betrekkingen toegewezen aan ambtenaren van elk van beide taalrollen.

De helft van het aantal betrekkingen van de vijfde en zesde klassen samen wordt toegewezen aan ambtenaren van elk van beide taalrollen.

Artikel 47, § 5, S.W.T., is van toepassing op de buitenlandse diensten. Het stelt dat de betrekkingen die voor de gezamenlijke buitenlandse diensten aangewezen zijn, op alle trappen van de hiërarchie in gelijke mate worden verdeeld over de Nederlandse en de Franse taalrollen.

De betrekkingen van de twee buitenlandse carrières worden verdeeld in administratieve klassen die beschouwd worden als echelons of trappen van de hiërarchie.

Volgens het ontwerp van koninklijk besluit wordt in elk van de hogere drie klassen van de Buitenlandse Dienst en elk van de hogere vier klassen van de Kanselarijcarrière de helft van de betrekkingen toegewezen aan de Nederlandstalige en aan de Franstalige ambtenaren. Deze numeriek gelijke verdeling per trap strookt met artikel 47, § 5, S.W.T.

Voorts wordt (zoals overigens bepaald in de personeelsformatie) de helft van het aantal betrekkingen van de 4de, 5de en 6de klassen samen, van de Buitenlandse Dienst, en de helft van het aantal betrekkingen van de 5de en 6de klassen samen, van de Kanselarijcarrière, toegewezen aan de Nederlandstalige en aan de Franstalige ambtenaren.

Door deze maatregel kan een totaal aantal betrekkingen die tot verschillende trappen behoren, worden verdeeld. Dit is evenwel strijdig met artikel 47, § 5, S.W.T., dat bepaalt dat de betrekkingen in gelijke mate worden verdeeld op alle trappen van de hiërarchie.

De V.C.T. adviseert negatief over het voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit. Het taalevenwicht moet immers worden

nageleefd binnen elke van de administratieve klassen die worden beschouwd als trappen van de hiërarchie van elk van de twee buitenlandse carrières.
(Advies 27.189 van 30 november 1995)

IV. GEWESTELIJKE DIENSTEN

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- Federale personeelsleden die ter beschikking moeten worden gesteld van de adjunct-gouverneur van de provincie Vlaams Brabant:
vraag om advies i.v.m. de taalkennis.

Rekening houdend met de specifieke opdracht waarmee de adjunct-gouverneur van Vlaams-Brabant door de wetgever werd belast, is het aangewezen dat de federale personeelsleden die ter beschikking van de vice-gouverneur worden gesteld en die ertoe geroepen zijn mondeling en schriftelijk omgang te hebben met Franstalige particulieren uit de randgemeenten, hun kennis van het Frans via een V.W.S.-examen bewijzen.

In dit geval is het programma van het af te leggen examen het programma dat wordt vastgesteld door artikel 9, § 2, van het koninklijk besluit IX van 30 november 1966 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53, S.W.T.; een elementaire kennis is vereist voor de betrekkingen van de niveaus 2+, 2, 3 of 4; een voldoende kennis voor de betrekkingen van niveau 1.

Wat de personeelsleden van niveau 1 betreft, die tijdens hun loopbaan geslaagd zijn voor de mondelinge en schriftelijke examens over, respectievelijk, de elementaire en de voldoende kennis van de tweede taal, georganiseerd conform de artikelen 8 en 9, § 1, van het voornoemde koninklijk besluit, moet de bevoegde overheid nagaan of het peil van hun schriftelijke kennis toereikend is voor het uitoefenen van de functies waarmee ze zullen worden belast.
(Advies 27.093 van 15 juni 1995)

- Belgacom:
sommige betrekkingen in centrale of gewestelijke diensten van het Nederlandse taalgebied worden afhankelijk gemaakt van de kennis van het Frans en van andere, vreemde, talen.

Overeenkomstig artikel 38, § 1, S.W.T., kan niemand in een gewestelijke dienst met als werkkring uitsluitend gemeenten zonder speciale regeling uit het Nederlandse taalgebied en met zetel in dat gebied, benoemd of bevorderd worden indien hij de taal van het gebied, in casu het Nederlands, niet

kent. Die bepaling sluit in principe uit dat de kennis van een andere taal wordt geëist.

Uit het antwoord van Belgacom blijkt dat de kennis van het Frans en van andere, vreemde, talen niet vereist is om een desbetreffende betrekking te kunnen bekleden.
(Advies 27.126 van 14 december 1995)

B. BEHANDELING IN BINNENDIENST

- Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid en Gelijke Kansenbeleid:
vraag om advies inzake de toepassing van artikel 56, § 4, van het K.B. van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering - talenkennis van het College van Advies.

Gelet op het feit dat de eigenlijke organisatie van de zittingen van het College nog niet is geregeld, oordeelt de V.C.T. dat zij in casu enkel een principiële advies kan uitbrengen nopens de toepassing van de S.W.T. op het voornoemde College.

Dit advies geeft een overzicht van de diverse bepalingen van de S.W.T. die mogelijks betrekking hebben op de Colleges.

In zijn arrest 14.934 van 6 oktober 1971 stelde de Raad van State dat het een algemeen beginsel is, dat niet eens in een tekst moet worden neergeschreven om te gelden, dat indien de overheid een examen inricht, de leden van de examencommissie de grondige kennis moeten hebben van de taal of talen waarin het examen mag worden afgelegd.

De V.C.T. is dan ook van oordeel dat, gelet op het feit dat de werkloze door het College wordt gehoord, de leden van het College een grondige kennis moeten hebben van de taal van de werkloze, met dien verstande dat het de taal moet betreffen die door de taalwetgeving is opgelegd voor de betrekkingen van de diensten met de particulier.

Deze grondige kennis moet bewezen worden door middel van een diploma of studiegetuigschrift, of bij ontstentenis daarvan, door een examen bij het V.W.S. in de zin van artikel 7 van het K.B. IX van 30 november 1966 (B.S. 31.12.66).

De zittingen van het College kunnen beschouwd worden als gewestelijke diensten ad hoc, in de zin van artikel 32 S.W.T.

De toe te passen bepalingen van de S.W.T. zijn deze m.b.t. de behandeling in binnendienst en de betrekkingen met particulieren, zoals ze zijn vastgelegd in de artikelen 33 tot en met 36 S.W.T. (naargelang van de plaats van de zetel en het werkingsgebied).

(Advies 27.139 van 12 oktober 1995)

- Regie der Luchtwezen - dienst CANAC:

1. CANAC wordt beschouwd als een uitvoeringsdienst met werkkring het hele land. Er worden derhalve taalkaders vastgelegd.

2. Engelse berichten in binnendienst (m.b.t. een pendeldienst en een informaticasysteem) in CANAC.

1. Wat de kwalificatie van de dienst CANAC betreft, wijst de V.C.T. op de onderscheiden standpunten van haar afdelingen (cfr. V.C.T. 18.217 van 14 mei 1987, 21.083 van 5 oktober 1989 en 22.195 van 6 en 13 september 1990).

De Nederlandse Afdeling is van oordeel dat de op de luchthaven gevestigde diensten, met inbegrip van het CANAC-centrum, beschouwd moeten worden als plaatselijke dan wel gewestelijke diensten, naargelang van het ambtsgebied.

De Nederlandse Afdeling wijst erop dat de vorm van een openbare dienst geen criterium is dat bepalend kan worden geacht voor zijn aard t.o.v. de toepassing van de S.W.T. en dat de taalwetgever slechts één criterium heeft aangegeven om te bepalen of het om een centrale of uitvoeringsdienst, een gewestelijke dan wel plaatselijke dienst gaat. Dit criterium is het ambtsgebied dat gewoon het grondgebied is waarover de dienst bevoegdheid heeft.

Volgens de Nederlandse Afdeling zijn er voor de dienst CANAC dus geen taalkaders nodig.

De Franse Afdeling is van oordeel dat het CANAC-centrum beschouwd moet worden als een uitvoeringsdienst met als werkkring het hele land.

De Franse Afdeling stelt dat er rekening dient gehouden te worden met het belang dat die dienst voor de hele Belgische bevolking vertegenwoordigt en met het nationale karakter van de nationale luchthaven dat uitdrukkelijk wordt bevestigd door artikel 6, § 1, X, 7°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (zoals gewijzigd door de wet van 8 augustus 1988).

De Franse Afdeling stelt dat wat de aard van de diensten van de R.L.W. betreft, de S.W.T. geïnterpreteerd moeten worden in het licht van de voorbereidende werkzaamheden van die wetten, inzonderheid het Verslag Saint-Remy.

De Franse Afdeling oordeelt bijgevolg dat taalkaders vereist zijn.

2. De V.C.T. is van oordeel dat het gebruik van het Engels bij uitzondering kan aanvaard worden in het kader van de specifieke luchtvaartterminologie of uit een oogpunt van veiligheid.

De V.C.T. oordeelt dat de klacht gegrond is wat het bericht betreft dat betrekking heeft op een pendeldienst. Het bericht dat betrekking heeft op het gebruik van een informaticasysteem mag in het kader van de hierboven vermelde uitzondering, in het Engels gesteld zijn.

(Advies 26.149 van 16 maart 1995)

C. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- Elektriciteitsmaatschappij Intercommunale Interмосane: uitsluitend Franstalige klantenkaarten voor Nederlandstalige klanten uit Voeren.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. (advies 26.122/E van 22 december 1994), dienen klantenkaarten als betrekkingen met particulieren te worden beschouwd.

Interмосane dient, overeenkomstig artikel 34, § 1, 4de alinea, S.W.T., in haar betrekkingen met Nederlandstalige particulieren uit Voeren, uitsluitend het Nederlands te gebruiken.

(Advies 26.122/F van 14 september 1995)

- Elektriciteitsmaatschappij Intercommunale Interмосane te Voeren: gebruik van Franstalige documenten.

De intercommunale *Interмосane* is een gewestelijke dienst waarvan de werkring gemeenten omvat uit verschillende taalgebieden, behalve Brussel-Hoofdstad, en waarvan de zetel niet is gevestigd in het Duitse taalgebied of in het Malmédysse (artikel 36, § 1, S.W.T. - cfr. advies 26.122/D).

In zijn betrekkingen met particulieren is een dergelijke dienst onderworpen aan de bepalingen van artikel 34, § 1, van de S.W.T. Ingevolge deze regeling gebruikt de voornoemde dienst in zijn betrekkingen met een particulier de taal die ter zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier (artikel 34, § 1, b, 4de alinea, S.W.T. - cfr. advies 26.122 D).

(Advies 26.163/B van 6 juli 1995)

- Dienst Kijk- en Luistergeld: toesturen van een Nederlandstalig formulier aan een Franstalige inwoner van Voeren.

Overeenkomstig artikel 34, § 1, 4de lid, en artikel 12, S.W.T., gebruiken de gewestelijke diensten met als werkring gemeenten met verschillende regelingen uit het Nederlandse taalgebied, het Nederlands of het Frans bij hun betrekkingen met particulieren die hun woonplaats in een taalgrensgemeente hebben, en dit naargelang van de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. geldt in de taalgrensgemeenten het vermoeden juris tantum dat de taal van de inwoner die is van het gebied waarin hij woont; dit wanneer de dienst de taalaanhorigheid van de inwoner niet kent. Overeenkomstig deze rechtspraak moet de dienst zich inspannen om die taalaanhorigheid te achterhalen: wanneer de taalvoorkeur bij een eerste contact met de dienst werd meegedeeld, is het niet nodig dat de faciliteiten waarin

wettelijk is voorzien telkenmale worden aangevraagd (cfr. adviezen V.C.T. 26.023 en 26.058 van 20 oktober 1994 en 26.119 van 27 oktober 1994).
(Advies 26.169 van 26 oktober 1995)

- Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening - Directie Limburg:
toesturen van een in het Nederlands gestelde factuur aan een Franstalige inwoner van Voeren.

De gewestelijke directie Limburg van de V.M.W. is een gewestelijke dienst als bedoeld door artikel 34, § 1, a, S.W.T., d.w.z. een gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel gevestigd is in hetzelfde gebied.

Artikel 34, § 1, 4de lid, S.W.T., bepaalt dat de voornoemde gewestelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier de taal gebruikt die te dezer zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Artikel 12, 3de lid, van de voornoemde wetten, bepaalt dat de diensten uit de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen - het Nederlands of het Frans - waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Wanneer de dienst de taalaanhorigheid van die particulieren niet kent, geldt echter het vermoeden juris tantum volgens hetwelk de taal van de particulier die is van het gebied waarin hij woont.

(Advies 26.177 van 26 januari 1995)

- Dienst Kijk- en Luistergeld Aalst:
weigering om Frans te spreken met een Franstalige inwoner van Voeren.

Het ambtsgebied van de dienst Kijk- en Luistergeld te Aalst omvat gemeenten uit het Nederlandse taalgebied met verschillende taalregelingen. Deze dienst is dus een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, van de S.W.T.

Met toepassing van artikel 34, § 1, 4de lid, S.W.T., gebruikt de voornoemde gewestelijke dienst, in zijn betrekkingen met een particulier, de taal die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Met toepassing van artikel 12, 3de lid, S.W.T., wenden de diensten, in de taalgrensgemeente Voeren, zich tot de particulieren in die van de beide talen - het Nederlands of het Frans - waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

De klacht is gegrond voor zover de klager zich heeft bekendgemaakt als Franstalige inwoner van Voeren en dat hij in zijn gesprek met de Dienst Kijk- en Luistergeld te Aalst geen antwoord in het Frans heeft gekregen.
(Advies 27.013 van 9 maart 1995)

- **Dienst Kijk- en Luistergeld Aalst:**
Nederlandstalig betalingsbericht aan een Franstalige particulier van Voeren.

Het ambtsgebied van de Dienst Kijk- en Luistergeld te Aalst omvat gemeenten met verschillende taalregelingen uit het Nederlandse taalgebied. De voornoemde dienst is derhalve een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, van de S.W.T.

Met toepassing van artikel 34, § 1, 4de lid, S.W.T., gebruikt de voornoemde gewestelijke dienst, in zijn betrekkingen met een particulier, de taal die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

In de taalgrensgemeente Voeren wenden de diensten zich, krachtens artikel 12, 3de lid, S.W.T., tot de particulieren in die van beide talen - het Nederlands of het Frans - naargelang van de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

De V.C.T. is van oordeel dat de klacht ontvankelijk en gegrond is en neemt ervan akte dat de klager nu als Franstalige is ingeschreven en dat de Nederlandstalige betaalformulieren zullen worden vervangen door Franstalige documenten.
(Advies 27.016 van 9 maart 1995)

- **Gaselwest/Electrabel Kortrijk:**
het toesturen van een elektriciteitsrekening en van herinneringsbrieven in het Frans aan een Nederlandstalige inwoner van Oudenaarde.

Gaselwest/Electrabel Kortrijk is een gewestelijke dienst met werkring gemeenten uit verschillende taalgebieden, behalve Brussel-Hoofdstad, en waarvan de zetel niet gevestigd is in een gemeente uit het Malmédysse of in een gemeente uit het Duitse taalgebied, in de zin van artikel 36, § 1, S.W.T.

Artikel 36, § 1, S.W.T., verwijst, wat de betrekkingen met particulieren betreft, naar artikel 34, § 1, S.W.T. Overeenkomstig voornoemd artikel, gebruiken de diensten in hun betrekkingen met particulieren de taal die ter zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier, in casu het Nederlands, aangezien de klagster haar woonplaats heeft in Oudenaarde, een gemeente uit het Nederlandse taalgebied.
(Advies 27.023 van 19 oktober 1995)

-
-
- Socialistische ziekenfondsen:
Franstalige briefwisseling met de vermelding "Moelingen" aan een Franstalige inwoner van Voeren.

Gelet op de devolutie van de overheid, zijn de socialistische ziekenfondsen, die hun activiteiten uitoefenen in het raam van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, onderworpen aan de S.W.T., behoudens wat de organisatie van de diensten, de rechtstoestand van het personeel en het door dit laatste verkregen rechten betreft.

De *Fédération des mutualités socialistes et syndicales de la province de Liège* kan beschouwd worden als een gewestelijke dienst bedoeld door artikel 35, § 2, van de S.W.T. Met toepassing van de artikelen 35, § 2, en 41, § 1, waarnaar wordt verwezen door artikel 46, gebruikt die dienst in zijn betrekkingen met particulieren, die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Op de brief die in het Frans aan de klager werd gericht, komt enkel de vermelding "MOELINGEN" voor, terwijl de Franstalige benaming *MOULAND* evenzeer bestaat.
(Advies 27.076 van 18 mei 1995)

- Ministerie van Landbouw:
een in het Frans gesteld formulier werd ter invulling overgemaakt aan een Duitstalige inwoner van een gemeente uit het Duitse taalgebied.

De U.F.P.A.W. dient beschouwd te worden als een concessiehouder van een openbare dienst in de zin van artikel 1, § 1, 2°, S.W.T.

De U.F.P.A.W. met zetel te Hoei kan dus beschouwd worden als een gewestelijke dienst met in zijn werkkring gemeenten uit verschillende taalgebieden, behalve Brussel-Hoofdstad, en waarvan de zetel niet gevestigd is in een gemeente uit het Malmedyse of in een gemeente uit het Duitse taalgebied, in de zin van artikel 36, § 1, S.W.T.

Overeenkomstig artikel 36 en 34, § 1, derde lid, S.W.T., stellen de desbetreffende diensten de formulieren die rechtstreeks aan het publiek worden gericht in de taal of talen die ter zake zijn opgelegd aan de plaatselijke diensten van de gemeente waar hun zetel gevestigd is.

Nochtans, wanneer de gewestelijke dienst gevestigd is in een gemeente zonder speciale taalregeling, geniet het publiek uit de gemeenten van het ambtsgebied die aan een andere taalregeling onderworpen zijn of die begiftigd zijn met een speciale taalregeling, ten aanzien van de rechtstreeks afgegeven formulieren, dezelfde rechten als in genoemde gemeenten (artikel 36, § 1, derde lid, S.W.T.).

Overeenkomstig artikel 11, § 2, S.W.T., stellen de gemeenten van het Duitse taalgebied de formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Duits en in het Frans.
(Advies 27.103 van 9 november 1995)

- Elektriciteitsmaatschappij Intercommunale Interrosane:
Nederlandstalige vermeldingen op een jaarlijkse opnemingskaart van de meterstand.

De artikelen 36 en 34, § 1, 4de lid, S.W.T., bepalen dat iedere gewestelijke dienst waarvan de werkring gemeenten uit verschillende taalgebieden, behalve Brussel-Hoofdstad, bestrijkt en waarvan de zetel niet gevestigd is in een gemeente uit het Malmeyse of in een gemeente uit het Duitse taalgebied, voor zijn betrekkingen met de particulieren, de taal gebruikt die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Artikel 12, 3de lid, S.W.T., bepaalt dat de diensten in de taalgrensgemeenten (als Voeren) zich tot de particulieren wenden in die van beide talen - het Nederlands of het Frans - waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Op grond van die bepalingen moest een Voerense V.Z.W. waarvan de taalaanhorigheid bekend was daar de envelop in die taal was gesteld, uitsluitend in het Frans worden aangeschreven.
(Advies 27.136 van 26 oktober 1995)

- Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid en Gelijke Kansenbeleid:

vraag om advies inzake de toepassing van artikel 56, § 4, van het K.B. van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering - talenkennis van het College van Advies.

Gelet op het feit dat de eigenlijke organisatie van de zittingen van het College nog niet is geregeld, is de V.C.T. van oordeel dat zij in casu enkel een principiële advies kan uitbrengen nopens de toepassing van de S.W.T. op het voornoemd College. Dit advies geeft een overzicht van de diverse bepalingen van de S.W.T. die mogelijks op de Colleges kunnen worden toegepast.

In zijn arrest 14.934 van 6 oktober 1971 stelde de Raad van State dat het een algemeen beginsel is, dat niet eens in een tekst moet worden neergeschreven om te gelden, dat indien de overheid een examen inricht, de leden van de examencommissie de grondige kennis moeten hebben van de taal of talen waarin het examen mag worden afgelegd.

De V.C.T. is dan ook van oordeel dat, gelet op het feit dat de werkloze door het College wordt gehoord, de leden van het College een grondige kennis moeten hebben van de taal van de

werkloze, met dien verstande dat het de taal moet betreffen die door de taalwetgeving is opgelegd voor de betrekkingen van de diensten met de particulier.

Deze grondige kennis moet bewezen worden door middel van een diploma of studiegetuigschrift, of bij ontstentenis daarvan, door een examen bij het V.W.S., in de zin van artikel 7 van het K.B. IX van 30 november 1966 (B.S. 31.12.66).

De zittingen van het College kunnen beschouwd worden als gewestelijke diensten ad hoc, in de zin van artikel 32 van de S.W.T.

De toe te passen bepalingen van de S.W.T. zijn deze m.b.t. de behandeling in binnendienst en de betrekkingen met particulieren, zoals ze zijn vastgelegd in de artikelen 33 tot en met 36 S.W.T. (naargelang van de plaats van de zetel en het werkingsgebied).

(Advies 27.139 van 12 oktober 1995)

- Provinciebestuur Limburg:
sturen van een Nederlandstalig betalingsbericht aan een Franstalige inwoner van Voeren.

De provincie Limburg is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, S.W.T. In zijn betrekkingen met een particulier dient hij de taal te gebruiken die ter zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Zo de taalaanhorigheid niet bekend is, is er een vermoeden juris tantum dat de taal van de particulier de taal is van dat gebied.

(Advies 27.171 van 21 december 1995)

D. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- Société provinciale d'Industrialisation:
plaatsen van een ééntalig Frans bord in Eupen.

De zetel van de S.P.I. is gevestigd te Luik en haar werkkring omvat gemeenten uit het Franse taalgebied en gemeenten uit het Duitse taalgebied en uit het Malmédyse.

De maatschappij is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 36, § 1, van de S.W.T., die, voor zijn berichten en mededelingen aan het publiek, onderworpen is aan artikel 34, § 1 (vgl. advies 19.010 van 18 juni 1984).

Overeenkomstig artikel 34, § 1, stelt hij de berichten en mededelingen die hij rechtstreeks aan het publiek richt in de taal of talen die ter zake opgelegd zijn aan de plaatselijke diensten van de gemeente waar zijn zetel gevestigd is.

In haar advies 1868 van 5 oktober 1967 was de V.C.T. van oordeel dat het voor de toepassing van artikel 34, § 1, past regels aan te nemen die tegelijk met de letter van de wet en de doeleinden van de wetgever rekening houden.

Derhalve adviseerde zij dat door het gebruik van de taal voor te schrijven die is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de gemeente waar de zetel van de dienst is gevestigd, de wetgever slechts de berichten en mededelingen heeft willen bedoelen die in of op de gebouwen van deze diensten rechtstreeks aan het publiek worden gericht, terwijl de berichten en mededelingen die in de andere gemeenten van het ambtsgebied aan het publiek worden gericht, normaliter de taalregeling dienen te volgen die ter zake aan de plaatselijke diensten van deze gemeenten is opgelegd.

Deze interpretatie wordt trouwens bevestigd door het 4de lid van artikel 34, § 1, dat preciseert: wanneer de gewestelijke dienst gevestigd is in een gemeente zonder speciale taalregeling, geniet het publiek uit gemeenten van het ambtsgebied die aan een andere taalregeling onderworpen zijn of die begiftigd zijn met een speciale taalregeling, ten aanzien van de rechtstreeks afgegeven formulieren, dezelfde rechten als in voornoemde gemeenten.

Wat voor de formulieren geldt, kan eveneens op de berichten en mededelingen aan het publiek toepasselijk worden gemaakt, daar deze gewoonlijk dezelfde regeling volgen. Volgens deze redenering moet de betrokken dienst (S.P.I.), overeenkomstig artikel 11, § 2, S.W.T., zijn mededelingen aan het publiek te Eupen in het Duits en in het Frans stellen.

De V.C.T. bevestigt haar advies 25.109 van 10 maart 1994 en legt de nadruk op het feit dat de mededelingen aan het publiek te Eupen tegelijkertijd in het Duits en in het Frans moeten gesteld worden.

(Advies 26.053 van 9 februari 1995)

- Brandweerkazerne te Herve:
ééntalig Frans bord pompiers sans frontières.

De brandweer van Herve is een dienst die, naast de stad Herve, ook de gemeenten Battice, Aubel, Blégny, Dalhelm, Soumagne, Thimister en Voeren bestrijkt. Het is dus een gewestelijke dienst in de zin van artikel 36, § 1, van de S.W.T.

Voor zijn berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek, evenals voor zijn betrekkingen met de particulieren en voor het opstellen van akten, verklaringen, machtigingen en vergunningen, is hij onderworpen aan artikel 34, § 1, van de S.W.T.

Artikel 34, § 1, 3de lid, S.W.T., bepaalt dat een gewestelijke dienst de berichten en mededelingen die hij recht-

streeks aan het publiek richt, stelt in de taal of talen die ter zake opgelegd zijn aan de plaatselijke diensten van de gemeenten waarin zijn zetel gevestigd is.

De borden op de brandweerkazerne van Herve moeten ééntalig Frans zijn.

(Advies 27.022 van 23 februari 1995)

- Provincie Limburg:

ééntalig Nederlands sectorplan ter inzage van de inwoners van de gemeente Voeren gelegd.

De Provincie Limburg is een gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen uit het Nederlandse of het Franse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel gevestigd is in hetzelfde gebied.

Krachtens artikel 34, § 1, 3de lid, S.W.T., worden de berichten, mededelingen en formulieren, die aan het publiek worden verstrekt door bemiddeling van de plaatselijke diensten, gesteld in de taal of talen welke die diensten voor soortgelijke bescheiden moeten gebruiken.

Artikel 11, § 2, 2de lid, S.W.T., bepaalt dat in de taalgrensgemeenten de berichten en mededelingen in het Nederlands en het Frans worden gesteld.

(Advies 27.062 van 11 mei 1995)

E. **AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN**

- Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening - Werkloosheidsbureau van Tongeren:
een Franstalige inwoner van Voeren heeft een in het Nederlands gesteld formulier C77bis ontvangen.

Het Werkloosheidsbureau van Tongeren is een gewestelijke dienst als bedoeld door artikel 34, § 1, S.W.T., d.w.z. een gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten van het Nederlandse taalgebied bestrijkt, die aan een speciale taalregeling of aan verschillende taalregelingen zijn onderworpen, en waarvan de zetel in hetzelfde gebied is gevestigd.

Volgens artikel 34, § 1, 5de lid, worden de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen door een dergelijke dienst gesteld in de taal die de plaatselijke diensten van de woonplaats van de aanvrager moeten gebruiken.

Artikel 14, § 2, b, bepaalt dat het bescheid, naargelang van de wens van de belanghebbende, wordt gesteld in het Neder-

lands of in het Frans, wanneer de dienst gevestigd is in een taalgrensgemeente (als Voeren).

Artikel 14, § 2, werd, voor zover het de verklaringen, machtigingen en vergunningen betreft, door het arrest 14.241 van 12 augustus 1970 van de Raad van State opgeheven. De klacht is niet gegrond.
(Advies 26.168 van 6 juli 1995)

V. BRUSSEL-HOOFDSTAD

* GEWESTELIJKE EN NIET-GEMEENTELIJKE PLAATSELIJKE DIENSTEN

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen: officieren van de spoorwegpolitie bij de H.S.T.-terminal en de dienst "Eurostar" van het station Brussel-Zuid zouden zijn tewerkgesteld zonder dat zij vooraf geslaagd zijn voor examens over de kennis van de tweede taal.

Het station Brussel-Zuid moet worden beschouwd als een gewestelijke dienst van Brussel-Hoofdstad in de betekenis van artikel 35, § 1, a, S.W.T.

Conform artikel 38, § 4, van de S.W.T., gelden voor het personeel van de gewestelijke diensten in de zin van artikel 35, § 1, S.W.T., de bepalingen die toepassing vinden op het personeel van de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad.

Daaruit volgt dat de officieren van de spoorwegpolitie die verbonden zijn aan de H.S.T.-terminal en de dienst "Eurostar" te Brussel-Zuid, vóór hun tewerkstelling aldaar, moeten geslaagd zijn voor het schriftelijk en mondeling taalexamen als voorgeschreven door artikel 21, §§ 2 en 5, van de S.W.T.

De N.M.B.S.-personeelsleden die bij een politieschool een opleiding genieten en de voornoemde officieren zouden bijstaan in de uitoefening van sommige technische taken, moeten geslaagd zijn voor het schriftelijk examen waarin wordt voorzien door artikel 21, § 2, van de S.W.T. Aan opdrachten waardoor ze omgang krijgen met het publiek mogen ze niet meewerken zolang zij niet geslaagd zijn voor het mondeling examen voorgeschreven door artikel 21, § 5, S.W.T.
(Advies 26.186 van 26 oktober 1995)

B. BEHANDELING IN BINNENDIENST

- Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen: niet-naleving van artikel 17, § 2, S.W.T., door het station Brussel-Zuid.

Volgens de rechtspraak van de V.C.T. wordt het station Brussel-Zuid beschouwd als een gewestelijke dienst waarvan de werkkring uitsluitend gemeenten van Brussel-Hoofdstad bestrijkt. Zulks, conform artikel 35, § 1, a, S.W.T. Deze dienst is onderworpen aan dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad zijn gevestigd.

Artikel 17, § 2, bepaalt dat in iedere plaatselijke dienst die in Brussel-Hoofdstad gevestigd is, de dienstorders en de onderrichtingen aan het personeel zomede de formulieren voor de binnendienst, in het Nederlands en in het Frans worden gesteld.

De klacht is gegrond in de mate dat de onderrichtingen aan het personeel niet tegelijkertijd in het Nederlands en in het Frans werden verspreid.

(Advies 27.035 van 26 oktober 1995)

C. BETREKKINGEN MET EEN PRIVAAT BEDRIJF

- Vennootschap, concessiehouder van een openbare dienst: tweetalige documenten aan Nederlandstalige vereniging te Ganshoren.

Aangezien deze vennootschap een concessiehouder van een openbare dienst is, in de zin van artikel 1, § 1, 2de, van de S.W.T., zijn deze wetten op deze vennootschap van toepassing, ondanks het feit dat het een private onderneming is.

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. wordt een overschrijvingsbewijs als een betrekking met een particulier beschouwd.

Aangezien de activiteiten zich uitstrekken over een aantal gemeenten uit Brussel-Hoofdstad en over een gemeente uit het Nederlandse taalgebied, valt de vennootschap als gewestelijke dienst onder toepassing van artikel 35, § 1, b, van de S.W.T. en valt ze bijgevolg onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Volgens artikel 19 van de S.W.T. gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien alle gegevens van de abonnee op het tweetalige overschrijvingsbewijs in het Nederlands zijn vermeld, kon aan zijn taalaanhorigheid niet getwijfeld worden en diende hem een ééntalig Nederlands overschrijvingsbewijs toegezonden te worden.

Hieruit volgt dat deze vennootschap over ééntalig Franse en ééntalig Nederlandse (en niet over tweetalige) formulieren dient te beschikken.

(Advies 26.106 van 4 mei 1995)

- Administratie van het Kadaster - Controle Anderlecht:
sturen van een in het Frans gestelde brief en vragenlijst aan een privaat bedrijf dat in het Nederlandse taalgebied gevestigd is.

Uit ingewonnen inlichtingen blijkt dat bovengenoemde dienst van het Ministerie van Financiën de controle van het Kadaster uitvoert in twee gemeenten van Brussel-Hoofdstad, namelijk Anderlecht en Sint-Gillis, en als dusdanig als een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, a, van de S.W.T., dient beschouwd te worden.

Bovenvernoemde gewestelijke dienst valt onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn. Krachtens artikel 19, 2de lid, van de S.W.T., antwoordt een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad aan een privaat bedrijf dat gevestigd is in een gemeente zonder speciale regeling uit het Nederlandse of het Franse taalgebied, in de taal van die gemeente.
(Advies 27.084 van 22 juni 1995)

D. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- Douane-agentschap Brussel-Entrepot:
bezorgen van Franstalige aangifteformulieren aan een Nederlandstalige particulier.

Het "Station Brussel Entrepot" moet worden beschouwd als een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad. Bijgevolg dienen de formulieren gesteld te zijn in de taal van de aanvrager, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 18, § 1, en artikel 19, S.W.T.).
(Advies 23.130 van 19 januari 1995)

- Ministerie van Financiën:
belastingaangifte in een envelop met tweetalige vermeldingen gestuurd aan een Franstalige inwoner van Brussel.

Overeenkomstig artikel 19 van de S.W.T. gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Er bestond geen enkele twijfel over de taal die de betrokkene wenste te gebruiken: de belastingaangifte zelf werd immers in het Frans geadresseerd.

(Advies 26.189 van 26 januari 1995)

- Ministerie van Financiën, Administratie der Directe Belastingen, Gewestelijke Directie - Invordering Brussel, ontvangkantoor voor Sint-Jans-Molenbeek 2 en Sint-Agatha-Berchem:
Franstalig ontheffingsbericht werd gestuurd aan een Nederlandstalige inwoner van Brussel-Hoofdstad.

De gewestelijke directie Brussel, ontvangkantoor voor Sint-Jans-Molenbeek 2 en Sint-Agatha-Berchem, is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 32 van de S.W.T. Overeenkomstig artikel 35, § 1, a, S.W.T., dat verwijst naar artikel 19, S.W.T., gebruiken de gewestelijke diensten met als werkkring uitsluitend gemeenten uit Brussel-Hoofdstad, in hun betrekkingen met particulieren, de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Gezien het feit dat de klager als Nederlandstalige in de bevolkingsregisters is ingeschreven en gezien de in het Nederlands gestelde aangifte voor de inkomsten van 1993, kon niet getwijfeld worden aan de taalaanhangigheid van de klager (vgl. advies V.C.T. 25010 van 25 november 1993). Bovendien heeft de enveloppe, die hoort bij het betwiste document, een Nederlandstalige hoofding.

Zij vestigt de aandacht op het feit dat, overeenkomstig artikel 58, S.W.T., alle administratieve handelingen die naar de vorm strijdig zijn met de S.W.T., nietig zijn en dat zij door de overheden waarvan zij uitgaan, vervangen worden door bescheiden die naar de vorm regelmatig zijn. Die vervanging heeft uitwerking op de datum van het vervangen bescheid. (Advies 27.001 van 16 februari 1995)

- Electrabel/Sibelgas:
Franstalig document gestuurd aan een Nederlandstalige inwoner van Wemmel.

De V.C.T. is van oordeel dat intercommunale verenigingen die een concessie van de gemeente hebben gekregen een openbare dienst behartigen en dus diensten zijn in de zin van artikel 1, § 1, 2de, van de S.W.T.

Er dient volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. eveneens aangestipt te worden dat, wanneer een private vennootschap zoals Electrabel N.V., als exploitatie- en beheersmaatschappij voor een intercommunale vereniging optreedt, zij belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de openbare macht haar heeft toevertrouwd in het belang van het algemeen, en dat zij dan ook een dienst is zoals bedoeld in artikel 1, § 1, 2de, van voornoemde S.W.T.

De intercommunale Sibelgas valt, gezien de activiteiten die ze ontplooit in zowel een aantal gemeenten in Brussel-Hoofdstad als een aantal gemeenten in het Vlaamse Gewest, als gewestelijke dienst onder toepassing van artikel 35, § 1, b, van voornoemde S.W.T., en bijgevolg onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn (artikel 19, S.W.T.).

Hetzelfde geldt voor Electrabel N.V. binnen de opdracht door Sibelgas gegeven.
(Advies 27.041 van 1 juni 1995)

- Brussel-Hoofdstad:
Nederlandsonkundige postbode.

Iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad gebruikt, in zijn betrekkingen met een particulier, de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 19, S.W.T.).
(Advies 27.063 van 7 september 1995)

- Ministerie van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest - Administratie van Financiën:
Franstalige begeleidende brief bij een Nederlandstalig klachtenformulier voor de gewestelijke belastingen in een omslag met tweetalige hoofding.

De bewuste dienst is een gecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering in de zin van artikel 32, § 1, 1ste lid, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen.

De diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering met als werkkring het gehele gebied van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest gebruiken voor hun betrekkingen met particulieren het Nederlands of het Frans.
(Advies 27.078 van 23 oktober 1995)

- Bestuur van Directe Belastingen van Anderlecht:
betalingsbericht onroerende voorheffing in het Nederlands gestuurd aan een Franstalige inwoner.

Met toepassing van artikel 19 van de S.W.T. gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, in zijn betrekkingen met een particulier, de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De V.C.T. acht de klacht gegrond, aangezien de klager in 1994 vergeefs had gevraagd de documenten in het Frans te krijgen.

Zij neemt akte van het feit dat de toestand werd rechtgezet voor 1995 en dat de "taalcode" m.b.t. de komende aanslagjaren werd gewijzigd.

(Advies 27.132 van 26 oktober 1995)

E. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- Gerechtsdeurwaarder te Anderlecht:
ééntalig Frans bericht betreffende een openbare verkoping van roerende goederen.

Artikel 1, § 1, 4°, S.W.T., bepaalt dat die wetten van toepassing zijn op de administratieve handelingen van de rechterlijke macht en van dezer medewerkers.

Gerechtsdeurwaarders hebben, net als notarissen, een dubbele hoedanigheid, d.w.z. dat zij voor hun cliënten optreden in het privaatrechtelijke vlak en, elders, krachtens de wet, als depositarissen van de overheid.

De aanplakbrief heeft alles van een mededeling van een openbaar ambtenaar, wiens bijdrage tot het verloop van de verkoping van doorslaggevend belang blijkt te zijn.

In Anderlecht, een gemeente uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, stellen de plaatselijke diensten de voor het publiek bestemde berichten, mededelingen en formulieren, in het Nederlands en in het Frans.
(Advies 23.096 van 26 januari 1995)

- Officiële BELGACOM TELEFAX-gids 1992-1993:
openbare besturen en instellingen waarvan de naam en/of het adres van hun in Brussel-Hoofdstad gevestigde diensten enkel in het Frans vermeld zijn.

In haar advies 23.024 van 17 februari 1994, betreffende de telefaxgids 1990-1991 oordeelde de V.C.T. dat BELGACOM over het algemeen niet verantwoordelijk kan worden gesteld voor het toezicht op de tweetaligheid van de vermeldingen: het bedrijf weet niet welk statuut zijn klanten t.a.v. de taalwetten hebben en kan niet, op eigen initiatief, benamingen en adressen die het in één enkele taal krijgt meegedeeld, in twee talen afdrukken.

De V.C.T. is van oordeel dat de verantwoordelijkheid vooral ligt bij de diensten die om een vermelding in de Telefaxgids vragen. Zij is evenwel van oordeel dat BELGACOM de aandacht van de diensten die zich in deze gids laten inschrijven, zou moeten vestigen op het feit dat ze op het stuk van hun benaming en adres, de S.W.T. moeten naleven.
(Advies 25.082 van 19 januari 1995)

- Officiële BELGACOM TELEFAX-gids 1993-1994:
geen volledig tweetalige vermeldingen van een aantal plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad.

De V.C.T. neemt akte van het feit dat sommige diensten de bedoeling hebben voortaan tweetalige vermeldingen te laten publiceren; zulks conform artikel 18, S.W.T., volgens hetwelk de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad zijn gevestigd, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, stellen in het Nederlands en in het Frans.

De V.C.T. wijst erop dat de verantwoordelijkheid vooral ligt bij de diensten die om een vermelding in de Telefaxgids vragen, maar dat Belgacom de aandacht van de diensten die zich in deze gids laten inschrijven, zou moeten vestigen op het feit dat ze op het stuk van hun benaming en adres, de S.W.T. moeten naleven.

Die controleplicht steunt op het feit dat Belgacom een publiekrechtelijke instelling is.
(Advies 26.082 van 12 oktober 1995)

F. **AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACTHIGINGEN EN VERGUNNINGEN**

- Postkantoor Brussel 7 te Anderlecht:
uitreiken van een in het Frans gestelde volmachtkaart aan een Nederlandstalige particulier.

Overeenkomstig artikel 20, § 1, S.W.T., stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de machtigingen, die aan een particulier worden afgegeven, in het Nederlands of in het Frans, naargelang van de wens van de belanghebbende.

(Advies 27.095 van 29 juni 1995)

* GEMEENTELIJKE PLAATSELIJKE DIENSTEN
O.C.M.W.- BRUSSELSE AGGLOMERATIE

A. **TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL**

- Gemeente Sint-Pieters-Woluwe - gemeentelijk zwembad:
personeel weigert Nederlands te gebruiken ten overstaan van Nederlandstalige bezoekers van het zwembad.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. is een V.Z.W. die in het gemeentelijk vlak werd opgericht, aan de S.W.T. onderworpen wanneer blijkt dat haar opdracht de perken van een privaat bedrijf te buiten gaat en er een nauwe band bestaat tussen die instelling en de gemeente (cfr. artikel 1, § 1, 2°, van de S.W.T. en adviezen V.C.T. 3708 van 25 april 1974 en 19.102 van 12 november 1987).

De statuten van de sportvereniging van Sint-Pieters-Woluwe bepalen dat het doel van de V.Z.W. erin bestaat de sport in de gemeente en bij haar inwoners te bevorderen. Het betreft hier dus een opdracht die de perken van een privaat bedrijf te buiten gaat.

Er kan gesproken worden van een nauwe band tussen de instelling en de gemeente. Er is immers sprake van het ter beschikking stellen van gemeentelijke gebouwen (artikel 3, 4°, van de statuten) en van functies van beheerder of buitengewoon lid waargenomen door leden van het college van burgemeester en schepenen of van de gemeenteraad. De V.Z.W. valt bijgevolg onder toepassing van de S.W.T. en dit krachtens artikel 1, § 1, 2°, van deze wetten.

Overeenkomstig artikel 19, S.W.T., gebruiken de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad in hun betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover deze het

Nederlands of het Frans is. In casu diende het Nederlands gebruikt te worden. De V.Z.W. is immers verplicht erover te waken dat de taalwetten worden nageleefd.
(Advies 26.150 van 26 januari 1995)

B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- Gemeente Watermaal-Bosvoorde:

Niet te woord staan in het Nederlands van Nederlandstalige bezoekers van het zwembad "Calypso" en het bijhorend restaurant, en ééntalig Franse berichten geafficheerd in het restaurant.

Uit de statuten van de V.Z.W. blijkt duidelijk dat de V.Z.W. een emanatie is van de gemeente. Er kan gesproken worden van een nauwe band tussen de instelling en de gemeente. Er is immers sprake van functies van beheerder of buitengewoon lid waargenomen door de leden van het college van burgemeester en schepenen en de gemeentesecretaris en van het ter beschikking stellen van sportuitrustingen door de gemeente. De V.Z.W. valt bijgevolg onder toepassing van de S.W.T. en dit krachtens artikel 1, § 1, 2°, van deze wetten.

Het zwembad Calypso, beheerd door de V.Z.W. "Sportwarande der drie Linden" kan beschouwd worden als een plaatselijke dienst in de zin van artikel 9, S.W.T.

Overeenkomstig artikel 19, S.W.T., gebruiken de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, in hun betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover deze het Nederlands of het Frans is.

De personeelsleden die in contact met het publiek treden, moeten bij machte zijn de bepalingen van de S.W.T. na te leven. De V.Z.W. is immers verplicht erover te waken dat de taalwetten worden nageleefd.

De N.V. INTERBREW kan dus beschouwd worden als een private medewerker van de V.Z.W. Sportwarande der drie Linden (vgl. advies V.C.T. 3.584 van 24 mei 1973 m.b.t. het restaurant in het Paleis voor Schone Kunsten, uitgebaat door de N.V. "TOL" als private medewerker van de toenmalige V.Z.W. Paleis voor Schone Kunsten). Overeenkomstig artikel 50, S.W.T., ontslaat de aanstelling, uit welchen hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen, de diensten niet van de toepassing van de S.W.T.
(Advies 19.018 van 7 september 1995)

- Stad Brussel - O.C.M.W.:

de uitnodigingen voor een herscholingscyclus voor omni-practici georganiseerd door het Brugmannziekenhuis werden enkel in het Frans verstuurd en de lessen in kwestie zouden enkel plaatsvinden in het Frans.

Het Brugmannziekenhuis is een ziekenhuis van het O.C.M.W.-Brussel en moet dus beschouwd worden als een plaatselijke dienst in Brussel-Hoofdstad (vgl. adviezen 22.004 van 30 mei 1991 en 24.037 van 23 september 1992 en 8 september 1993).

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. wordt een dergelijke uitnodiging voor het bijwonen van studiedagen beschouwd als een betrekking met een particulier in de zin van de S.W.T. (cfr. advies V.C.T. 18.100 van 26 februari 1987).

Overeenkomstig artikel 50, S.W.T., ontslaat de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen door de diensten, die diensten niet van de toepassing van de S.W.T. Het feit dat de mailing werd uitgevoerd door een privé-sponsor ontslaat het Brugmannziekenhuis bijgevolg niet van de toepassing van de taalwetgeving.

Krachtens artikel 19, S.W.T., gebruiken de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad in hun betrekkingen met particulieren de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Wanneer de dienst de taal van de particulier kent, moet hij dezelfde taal gebruiken. Weet de dienst niet welke taal de particulier gebruikt, dan moet de dienst zich in de twee talen (via aparte uitnodigingen) tot de particulier wenden, zodat deze vrij kan kiezen (cfr. advies V.C.T. 3933 van 27 februari 1975).

De V.C.T. neemt akte van het feit dat de toestand geregulariseerd werd.

Wat de cursussen betreft, stelt de V.C.T. het volgende.

De V.C.T. oordeelde in haar antwoord van 13 mei 1994 op een gevolg aan advies 24.059 van 29 september 1993 dat artikelen in wetenschappelijke tijdschriften niet beschouwd kunnen worden als berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de taalwetten en dat bijgevolg ze uitsluitend in de taal van hun auteurs gesteld mogen worden.

Naar analogie met deze rechtspraak oordeelt de V.C.T. dat de cursussen waarvan sprake is in de klacht, in de taal van de docent kunnen gegeven worden. De V.C.T. oordeelt evenwel dat de uitnodigingen voor dergelijke cursussen moeten vermelden in welke taal de lessen gegeven zullen worden (vgl. advies 24.059 van 29 september 1993).
(Advies 23.160 van 18 mei 1995)

- Gemeente Oudergem:
rommelmarkt georganiseerd door de V.Z.W. *Promotion de l'animation d'Auderghem.*

De V.Z.W. *Promotion de l'animation d'Auderghem* moet worden beschouwd als een private medewerker van de gemeente.

Bijgevolg dient zij het Nederlands of het Frans te gebruiken in haar betrekkingen met particulieren (artikel 19, S.W.T.). (Advies 24.073 van 19 januari 1995)

- Gemeente Sint-Pieters-Woluwe - gemeentelijk zwembad: personeel weigert Nederlands te gebruiken ten overstaan van Nederlandstalige bezoekers van het zwembad.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. is een V.Z.W. die in het gemeentelijk vlak werd opgericht, aan de S.W.T. onderworpen wanneer blijkt dat haar opdracht de perken van een privaat bedrijf te buiten gaat en er een nauwe band bestaat tussen die instelling en de gemeente (cfr. artikel 1, § 1, 2°, van de S.W.T. en adviezen V.C.T 3708 van 25 april 1974 en 19.102 van 12 november 1987).

De statuten van de sportvereniging van Sint-Pieters-Woluwe bepalen dat het doel van de V.Z.W. erin bestaat de sport in de gemeente en bij haar inwoners te bevorderen. Het betreft hier dus een opdracht die de perken van een privaat bedrijf te buiten gaat.

Er kan gesproken worden van een nauwe band tussen de instelling en de gemeente. Er is immers sprake van het ter beschikking stellen van gemeentelijke gebouwen (artikel 3, 4°, van de statuten) en van functies van beheerder of buitengewoon lid waargenomen door leden van het college van burgemeester en schepenen of van de gemeenteraad.

De V.Z.W. valt bijgevolg onder toepassing van de S.W.T. en dit krachtens artikel 1, § 1, 2°, van deze wetten.

Overeenkomstig artikel 19, S.W.T., gebruiken de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad in hun betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover deze het Nederlands of het Frans is.

In casu diende het Nederlands gebruikt te worden. De V.Z.W. is immers verplicht erover te waken dat de taalwetten worden nageleefd.

(Advies 26.150 van 26 januari 1995)

- Gemeente Anderlecht: versturen van een in het Frans gesteld uittreksel van gemeentelijke belasting aan een Nederlandstalige inwoner van Anderlecht.

Het versturen van een uittreksel van gemeentelijke belasting is een betrekking met een particulier in de zin van de taalwetgeving.

Overeenkomstig artikel 19, S.W.T., gebruiken de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad voor de betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De klager is in het Nederlands in de bevolkingsregisters ingeschreven, dus er kan aan zijn taalaanhörigheid niet worden getwijfeld.
(Advies 27.082 van 29 juni 1995)

- Gemeente Schaarbeek:
Franstalige brief en envelop met Franstalige hoofding aan Nederlandstalige inwoner.

Het feit dat de kwestieuze brief ondertekend is door twee schepenen van de gemeente en verstuurd werd met het briefhoofd van het kabinet van de schepenen van Burgerlijke Stand, Bevolking, Middenstand en Inspraak van de Burger, met onderaan de vermelding van adres en telefoon van voornoemd kabinet in het gemeentehuis, laat er geen twijfel over bestaan dat deze brief op initiatief van de gemeentelijke overheid zelf werd verstuurd.

De gemeente Schaarbeek is een plaatselijke dienst in de zin van artikel 9 van de S.W.T. Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. kan een brief van de gemeentelijke overheid beschouwd worden als een betrekking met een particulier. De bijhorende envelop ook. Overeenkomstig artikel 19, S.W.T., gebruiken de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad voor de betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien de klager in het Nederlands in de bevolkingsregisters ingeschreven is, kan bijgevolg gesteld worden dat de taalaanhörigheid van de klager bij de administratie van de gemeente Schaarbeek bekend is (cfr. het adres in het Nederlands op de Franstalige envelop).
(Advies 27.165 van 19 oktober 1995)

- Gemeente Jette:
toesturen van een Franstalige brief aan een Nederlandstalige inwoner.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. kan een brief van de gemeentelijke overheid beschouwd worden als een betrekking met een particulier.

Overeenkomstig artikel 19, S.W.T., gebruiken de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad voor de betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien de klager in het Nederlands in de bevolkingsregisters ingeschreven is, kan bijgevolg gesteld worden dat de taalaanhörigheid van de klager bij de administratie van de gemeente Jette bekend is. Er diende dus een eentalig Nederlandse brief aan de klager gestuurd te worden.
(Advies 27.200 van 14 december 1995)

C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- Gemeente Watermaal-Bosvoorde:

Niet te woord staan in het Nederlands van Nederlandstalige bezoekers van het zwembad "Calypso" en het bijhorend restaurant, en ééntalig Franse berichten geafficheerd in het restaurant.

Uit de statuten van de V.Z.W. blijkt duidelijk dat de V.Z.W. een emanatie is van de gemeente. Er kan gesproken worden van een nauwe band tussen de instelling en de gemeente. Er is immers sprake van functies van beheerder of buitengewoon lid waargenomen door de leden van het college van burgemeester en schepenen en de gemeentesecretaris en van het ter beschikking stellen van sportuitrustingen door de gemeente. De V.Z.W. valt bijgevolg onder toepassing van de S.W.T. en dit krachtens artikel 1, § 1, 2°, van deze wetten.

Het zwembad Calypso, beheerd door de V.Z.W. "Sportwarande der drie Linden" kan beschouwd worden als een plaatselijke dienst in de zin van artikel 9, S.W.T. Overeenkomstig artikel 19, S.W.T., gebruiken de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad in hun betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover deze het Nederlands of het Frans is.

De personeelsleden die in contact met het publiek treden, moeten bij machte zijn de bepalingen van de S.W.T. na te leven. De V.Z.W. is immers verplicht erover te waken dat de taalwetten worden nageleefd.

De N.V. INTERBREW kan dus beschouwd worden als een private medewerker van de V.Z.W. Sportwarande der drie Linden (vgl. advies 3.584 van 24 mei 1973 m.b.t. het restaurant in het Paleis voor Schone Kunsten, uitgebaat door de N.V. "TOL" als private medewerker van de toenmalige V.Z.W. Paleis voor Schone Kunsten).

Overeenkomstig artikel 50, S.W.T., ontslaat de aanstelling, uit welchen hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen, de diensten niet van de toepassing van de S.W.T.

(Advies 19.018 van 7 september 1995)

- Stad Brussel:

taalgebruik van het schepencollege en de O.C.M.W.-raad.

In een brochure, die bestemd is voor werkzoekenden en verspreid wordt door de stad Brussel, is een volledige bladzijde in het Arabisch gesteld.

De klacht is niet gegrond, gelet op de bijzondere omstandigheden die het opstellen van die bladzijde motiveren.

De schepen van Stedebouw verspreidt een brief in het Nederlands, maar met een tweetalig briefhoofd.

De klacht is niet gegrond, aangezien de Nederlandse en Franse versies van de omzendbrief aan alle betrokken inwoners werden bezorgd.

De verkoop van compostvaten wordt door de stad Brussel uitbesteed aan de eentalig Franse *Ferme nos Pilifs*. De klacht is niet gegrond in die zin dat er niet werd bewezen dat de *Ferme Nos Pilifs* geen Nederlands heeft gebruikt met de Nederlandstalige particulieren.

Publikatie van advertenties voor vacante betrekkingen in het Franstalige plaatselijke blad *Vlan*, maar niet in *Deze Week* in Brussel.

De klacht is niet gegrond, aangezien de aankondigingen van vacante betrekkingen in het Frans en in het Nederlands worden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad en in *Vlan*, in het Frans in Franstalige dagbladen, en in het Nederlands in Nederlandstalige dagbladen met gelijke distributienormen. (Advies 26.025 van 19 januari 1995)

- Officiële BELGACOM TELEFAX-gids 1993-1994:
geen volledig tweetalige vermeldingen van een aantal plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad.

De V.C.T. neemt akte van het feit dat sommige diensten de bedoeling hebben voortaan tweetalige vermeldingen te laten publiceren; zulks, conform artikel 18 van de S.W.T. volgens hetwelk de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad zijn gevestigd, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, stellen in het Nederlands en in het Frans.

De V.C.T. wijst erop dat de verantwoordelijkheid vooral ligt bij de diensten die om een vermelding in de Telefaxgids vragen, maar dat Belgacom de aandacht van de diensten die zich in deze gids laten inschrijven, zou moeten vestigen op het feit dat ze op het stuk van hun benaming en adres, de S.W.T. moeten naleven.

Die controleplicht steunt op het feit dat Belgacom een publiekrechtelijke instelling is. (Advies 26.082 van 12 oktober 1995)

- Agglomeratie Brussel-Hoofdstad:
sommige straat- en plaatsnamen van de Brusselse agglomeratie zijn eentalig Nederlands.

Conform de rechtspraak van de V.C.T. zijn straatnamen, wanneer zij op voor het publiek zichtbare borden vermeld staan, berichten en mededelingen aan het publiek (cfr. adviezen 604 van 10 juni 1965 en 3.100 van 25 februari 1971). In de gemeenten van de Brusselse agglomeratie moeten die borden tweetalig zijn krachtens artikel 18 van de S.W.T. (cfr. advies 2244 van 21.05.1970).

Binnen het Brusselse Gewest zijn er echter bepaalde straten of plaatsen die hun oorspronkelijke (in casu Vlaamse) naam bewaard hebben en niet werden vertaald.

In dat verband heeft de V.C.T. geoordeeld dat sommige benamingen met een geschiedkundig of folkloristisch karakter, of die plaatsnamen of bijnamen zijn, niet vertaalbaar zijn zonder hun eigenheid te verliezen. Het gaat echter om een beperkt aantal gevallen (advies 20.039 van 10 november 1988). (Advies 26.151/4 van 7 september 1995)

- Gemeente Ukkel:
Franstalig bord.

De gemeente Ukkel, die een plaatselijke dienst is, gevestigd in Brussel-Hoofdstad, is er in elk geval toe verplicht, en dit volgens artikel 18 van de S.W.T., er over te waken dat alle berichten en mededelingen die bestemd zijn voor het publiek, die van haarzelf of van aan haar ondergeschikte diensten uitgaan, zowel in het Nederlands als in het Frans gebeuren.

(Advies 27.011 van 6 april 1995)

- Gemeente Watermaal-Bosvoorde:
ééntalig Frans verkeersbord.

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. worden verkeersborden als berichten en medelingen aan het publiek beschouwd. Het gemeentebestuur van Watermaal-Bosvoorde is een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad. Krachtens artikel 18, 1ste lid, S.W.T., stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

(Advies 27.121 van 6 juli 1995)

VI. GEMEENTEN MET EEN SPECIALE REGELING

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- Ministerie van Binnenlandse Zaken:
vraag om advies i.v.m. taalkennis van de personeelsleden die ter beschikking zullen worden gesteld van de adjunct-arrondissementcommissaris van Voeren.

De adjunct-arrondissementcommissaris van Voeren oefent zijn activiteiten uit in de gemeente Voeren. Derhalve dient hij te worden beschouwd als de titularis van een plaatselijke dienst als bedoeld door artikel 15, § 2, 5de lid, S.W.T.

In de andere plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten dan die van de gemeenten en van de openbare personen die aan

de gemeente ondergeschikt zijn, mag, overeenkomstig het voornoemde artikel, niemand een ambt bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet een aan het ambt aangepaste, voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval. Die aan het ambt aangepaste kennis wordt vastgesteld door een examen.

Artikel 9, § 2, van het koninklijk besluit IX van 30 november 1966 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de voornoemde wetten, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 28 maart 1990 en 10 januari 1995, bepaalt de aard en het niveau van het examen dat door artikel 15, § 2, 5de lid, van de voornoemde wetten wordt bedoeld.

Naar luid van artikel 9, § 2, van het voornoemde koninklijk besluit wordt een voldoende kennis geleverd voor functies of betrekkingen die gerangschikt zijn in niveau 1 van het rijks-personeel; een elementaire kennis wordt geleverd voor functies of betrekkingen die gerangschikt zijn in de niveaus 2+, 2, 3 of 4 van het rijks-personeel.
(Advies 27.006 van 26 januari 1995)

- Postkantoor Ronse:

eentalige personeelsleden in de Algemene Dienst.

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. dient het postkantoor te Ronse beschouwd te worden als een plaatselijke dienst in de zin van de S.W.T. (cfr. adviezen 23.009/23.014/23.015 /23.032 van 25 maart 1992 en 24.025 van 8 september 1993).

Artikel 15, § 2, laatste alinea, S.W.T., stelt dat in de andere plaatselijke diensten dan die van de gemeenten en van de openbare diensten die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, niemand een ambt mag bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet een aan het ambt aangepaste, voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naargelang van het geval. Die kennis wordt vastgesteld aan de hand van een examen.
(Advies 27.116 van 19 oktober 1995)

B. **BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN**

- De Post:

Nederlandstalige vermeldingen op enveloppen die in het Frans waren geadresseerd aan een Franstalige inwoner van Voeren.

De adressen waren terecht in het Frans gesteld, aangezien het ging om betrekkingen met een Franstalige particulier en de straatnamen en de naam van de gemeente Voeren in het Nederlands en in het Frans bestaan (artikel 11, § 2, 2de lid, van de S.W.T.).

Gelet op het provocerende karakter van de aangebrachte vermeldingen, verzoekt de V.C.T. de minister de nodige maatregelen te nemen om een herhaling van dergelijke handelingen te vermijden en, desgevallend, te onderzoeken of, aan de auteurs ervan, de sancties moeten worden opgelegd waarin artikel 57 van de S.W.T. voorziet.
(Advies 27.019 van 16 februari 1995)

C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **Stad Ronse:**
de brochure "Ronse uw stad" is enkel in het Nederlands beschikbaar.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht constateert dat, ondanks haar adviezen 22.215 van 21 februari 1991, 23.161 van 22 april 1992, 25.117 van 2 mei 1994 en haar brief van 25 januari 1995, de stad Ronse haar standpunt niet aanvaard, namelijk dat "Ronse uw Stad" een gemeentelijk informatieblad is dat onder toepassing valt van artikel 11, § 2, S.W.T.

De V.C.T. vestigt de aandacht op het feit dat het gebruik van de talen in bestuurszaken in de gemeenten met een speciale taalregeling, een aangelegenheid is die onder de federale wetgeving valt. Bovendien heeft de wetgever de V.C.T. vanaf 1 januari 1995 nieuwe machten verleend. De bijzondere wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur heeft in artikel 61 van de S.W.T. een paragraaf 7 ingevoegd die een nieuwe procedure invoert m.b.t. klachten van particulieren uit de gemeenten bedoeld door de artikelen 7 en 8, S.W.T.

De V.C.T. verzoekt de gemeentelijke overheden derhalve zo spoedig mogelijk de maatregelen te nemen die nodig zijn om de inlichtingen betreffende de gemeentelijke diensten in "Ronse uw stad" in het Nederlands en in het Frans te stellen.
(Advies 25.117 van 13 juni 1995)

- **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:**
plaatsen van een uitsluitend Franstalig bord te Voeren.

Een bord door de N.M.B.S. geplaatst te Voeren moet worden beschouwd als een bericht of een mededeling uitgaande van een plaatselijke dienst in de zin van de S.W.T. Overeenkomstig artikel 11, § 2, S.W.T., stellen de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten hun berichten en mededelingen in het Nederlands en in het Frans.
(Adviezen 26.122/B en 26.163/A van 23 februari 1995)

- **Gemeente Komen:**
verkeersborden met de eentalig Franse vermeldingen *Comines* en *Warneton*.

Ingevolge vandalenstreken vertoont de Komense bewegwijzering ernstige leemten inzake de naleving van de S.W.T.

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. moeten verkeersborden worden beschouwd als mededelingen aan het publiek. Aangezien Komen een taalgrensgemeente is als bedoeld door artikel 8, 5°, S.W.T., moet de gemeente haar berichten en mededelingen, conform artikel 11, § 2, 2de lid, S.W.T., stellen in het Frans en in het Nederlands.

De V.C.T. verzoekt de gemeentelijke overheden de nodige maatregelen te nemen om een tweetalige bewegwijzering te herstellen en in stand te houden.
(Advies 26.145 van 14 september 1995)

- Gemeente Voeren:
onwettig straatnaambord.

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. moeten de straatnaamborden worden beschouwd als mededelingen aan het publiek.

De V.C.T. wil er nogmaals op wijzen dat, overeenkomstig artikel 11, § 2, 2de lid, van de S.W.T., de berichten en mededelingen voor het publiek in de taalgrensgemeenten in het Nederlands en het Frans gesteld worden (cfr. adviezen 24.166 en 25.002).

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. (cfr. adviezen 1.980, 19.231 en 21.038) moet hierbij voorrang gegeven worden aan de taal van het gebied.

Aangezien Voeren in het Nederlandse taalgebied ligt, moet de Nederlandse tekst de Franse voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder. De V.C.T. is van oordeel dat elk straatnaambord dat niet aan deze vereiste voldoet, in strijd is met de S.W.T.
(Advies 26.163/C van 1 juni 1995)

- Gemeente Voeren:
een schepen hangt een eentalig Nederlands bericht uit.

Artikel 11, § 2, S.W.T., bepaalt dat, in de taalgrensgemeenten (als Voeren), de plaatselijke diensten de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, stellen in het Nederlands en in het Frans.

In het huidige geval gaat het niet om een officiële mededeling van de gemeente of van een gemeentelijke overheid, maar wel om verkiezingspropaganda die door een politicus aan zijn aanhangers wordt gericht. Het polemische karakter van de mededeling wijst erop dat die propaganda geenszins voor Franstalige kiezers was bestemd.
(Advies 27.112/E van 12 oktober 1995)

D. ARTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACTHIGINGEN EN VERGUNNINGEN

- Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid:
vraag om advies betreffende de oude en nieuwe arbeidskaarten.

De arbeidskaart is een vergunning die uitgereikt wordt door een plaatselijke dienst in de zin van de S.W.T.

Overeenkomstig artikel 50, S.W.T., ontslaat de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen, de openbare diensten niet van de toepassing van de S.W.T.

Het feit dat de arbeidskaarten aangemaakt zullen worden door de N.V. IDOC ontslaat de diensten niet van de toepassing van de taalwetgeving.

Wat de arbeidskaarten van het Vlaamse Gewest en de arbeidskaarten van het Waalse Gewest betreft, stelt de V.C.T. het volgende.

Overeenkomstig artikel 14, § 1, S.W.T., dienen de vergunningen die aan particulieren worden uitgereikt door een plaatselijke dienst van een gemeente zonder speciale taalregeling uit het Nederlandse of het Franse taalgebied, gesteld te worden in de taal van het gebied. Een vertaling kan aangevraagd worden onder de in artikel 13, § 1, S.W.T., bepaalde voorwaarden.

In de taalgrensgemeenten gelegen in het Nederlandse taalgebied, worden ze enkel in het Nederlands gesteld; in de taalgrensgemeenten van het Franse taalgebied, enkel in het Frans (het arrest van de Raad van State 14.241 van 12 augustus 1970 vernietigde artikel 14, § 2, b, S.W.T., met betrekking tot de vergunningen). Wel kan een vertaling worden aangevraagd onder de in artikel 13, § 1, S.W.T., bepaalde voorwaarden.

In de randgemeenten worden de vergunningen in het Nederlands of het Frans uitgereikt, naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 26, S.W.T.).

In de gemeenten uit het Malmeyse worden ze in het Frans of in het Duits gesteld, naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 14, § 2, a, S.W.T.).

In de gemeenten uit het Duitse taalgebied worden ze in het Duits of in het Frans gesteld, naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 14, § 3, S.W.T.).

In Brussel-Hoofdstad dienen ze gesteld te worden in het Nederlands of in het Frans, naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 20, § 1, S.W.T.).

Wat de arbeidskaarten betreft die aan de werkgever worden afgegeven om aan de werknemer te overhandigen.

Aangezien de particulier voor wie de arbeidskaart bestemd is, namelijk de werknemer, niet wettig in België verblijft, en de kaart aan de werkgever wordt overhandigd, kan de werknemer zijn taalkeuze in de gevallen waar een dergelijke keuze mogelijk is, niet laten kennen. De V.C.T. oordeelt bijgevolg dat de arbeidskaarten in deze gevallen het taalregime van de bijhorende arbeidsvergunning volgen.

Er is dus in dit geval sprake van een vergunning afgegeven door de gewestelijke overheid.

Overeenkomstig artikel 36, § 1, van de wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, worden de vergunningen opgesteld in het Nederlands door de diensten van de Vlaamse Regering en in het Frans door de diensten van de Waalse Gewestregering.

De vergunningen bestemd voor werkgevers die gevestigd zijn in de randgemeenten, worden in het Nederlands of in het Frans gesteld, naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 verwijst naar artikel 26 S.W.T.).

De vergunningen bestemd voor werkgevers die gevestigd zijn in de taalgrensgemeenten, worden gesteld in de taal van het taalgebied waarin de gemeente is gelegen (artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 verwijst naar artikel 14, § 2, b, S.W.T., dat echter door de Raad van State werd vernietigd m.b.t. vergunningen - arrest 14.241 van 12 augustus 1970). Mogelijkheid tot vertaling op verzoek van de belanghebbende (artikel 14, § 2, en artikel 13, § 1, van de S.W.T.).

De vergunningen bestemd voor werkgevers die gevestigd zijn in de gemeenten uit het Malmedyse, worden in het Frans of het Duits gesteld naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 verwijst naar artikel 14, § 2, a, S.W.T.).

De vergunningen bestemd voor werkgevers die gevestigd zijn in de gemeenten uit het Duitse taalgebied, worden in het Duits of in het Frans gesteld naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 verwijst naar artikel 14, § 3, S.W.T.).

De vergunningen bestemd voor werkgevers gevestigd in Brussel-Hoofdstad, worden in het Nederlands of het Frans gesteld naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 32, wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen verwijst naar artikel 42, S.W.T.).

De respectieve gewesten dienen ervoor te zorgen dat zij aan de gemeenten zulke arbeidskaarten ter beschikking stellen dat aan bovenstaande kan voldaan worden (vgl. advies 24.096 van 9 november 1992 m.b.t. een wapenvergunning).
(Advies 26.154 van 6 april 1995)

-
-
- Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap - Administratie voor Economie en Werkgelegenheid:
een Franstalige inwonster van Linkebeek, van Litouwse nationaliteit, heeft haar arbeidskaart A 66.585 in het Nederlands ontvangen.

Betreffende het aanvraagformulier voor de arbeidskaart en het bijhorende inlichtingenblad.

Volgens de momenteel geldende reglementering (koninklijk besluit van 6 november 1967 en ministerieel besluit van 19 december 1967) worden het aanvraagformulier voor de arbeidskaart en het inlichtingenblad uitgereikt door de gewestelijke bureaus van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening.

Overeenkomstig artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980, is op de in artikel 37 bedoelde diensten van de Vlaamse Gemeenschap, waarvan de werkkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvat, met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling, de taalregeling van toepassing die door de S.W.T. is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten

Daaruit volgt dat de V.D.A.B. had moeten beschikken over Franstalige formulieren ten behoeve van de Franstalige inwoners van de randgemeenten (artikel 24, S.W.T.).

Betreffende de arbeidskaarten A.

Zowel in de huidige regeling als in de geplande regeling wordt de arbeidskaart A uitgereikt door bemiddeling van het gemeentebestuur van de hoofdverblijfplaats van de werknemer.

Zij moet dus worden beschouwd als een vergunning die wordt uitgereikt door een plaatselijke dienst; overeenkomstig artikel 26, S.W.T., wordt de vergunning in de randgemeenten in het Nederlands of het Frans uitgereikt naargelang van de wens van de particulier (cfr. advies 26.154 van 6 april 1995, dat werd gestuurd aan de federale minister van Tewerkstelling en Arbeid).

(Advies 26.155 van 18 mei 1995)

- Postkantoor Voeren:
Franstalige ontvangstbewijzen waarop een aantal gegevens in het Nederlands voorkomen, uitgereikt aan Franstalige lasthebbers.

De volmachtkaart 334A, die bestemd is voor de lasthebber, is een door een plaatselijke dienst uitgereikt getuigschrift dat, in een taalgrensgemeente, in het Nederlands of in het Frans moet worden gesteld, naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 14, § 2, b, S.W.T.).

Op dit document moeten de vermeldingen worden ingevuld die noodzakelijk zijn voor de partijen. I.c. moet het in het Frans gesteld zijn aangezien de lastgever en de lasthebber allebei Franstaligen zijn.

Het zelfklevend strookje, dat op het document wordt aangebracht, mag echter uitsluitend vermeldingen bevatten die bestemd zijn voor het postkantoor te Voeren, waarvan de binnendiensttaal het Nederlands is.

Dit strookje moet dus in het Nederlands gesteld zijn. (Advies 27.112/B van 14 september 1995)

VII. PLAATSELIJKE EENTALIGE DIENSTEN

A. BEHANDELING IN BINNENDIENST

- Regie der Luchtwegen - dienst CANAC:

1. CANAC wordt beschouwd als een uitvoeringsdienst met werkkring het hele land. Er worden derhalve taalkaders vastgelegd.

2. Engelse berichten in binnendienst (m.b.t. een pendeldienst en een informaticasysteem) in CANAC.

1. Wat de kwalificatie van de dienst CANAC betreft, wijst de V.C.T. op de onderscheiden standpunten van haar afdelingen (cfr. V.C.T. 18.217 van 14 mei 1987, 21.083 van 5 oktober 1989 en 22.195 van 6 en 13 september 1990).

De Nederlandse Afdeling is van oordeel dat de op de luchthaven gevestigde diensten, met inbegrip van het CANAC-centrum, beschouwd moeten worden als plaatselijke dan wel gewestelijke diensten, naargelang van het ambtsgebied.

De Nederlandse Afdeling wijst erop dat de vorm van een openbare dienst geen criterium is dat bepalend kan worden geacht voor zijn aard t.o.v. de toepassing van de S.W.T. en dat de taalwetgever slechts één criterium heeft aangegeven om te bepalen of het om een centrale of uitvoeringsdienst, een gewestelijke dan wel plaatselijke dienst gaat. Dit criterium is het ambtsgebied dat gewoon het grondgebied is waarover de dienst bevoegdheid heeft.

Volgens de Nederlandse Afdeling zijn er voor de dienst CANAC dus geen taalkaders nodig.

De Franse Afdeling is van oordeel dat het CANAC-centrum beschouwd moet worden als een uitvoeringsdienst met als werkkring het hele land.

De Franse Afdeling stelt dat er rekening dient gehouden te worden met het belang dat die dienst voor de hele Belgische bevolking vertegenwoordigt en met het nationale karakter van de nationale luchthaven dat uitdrukkelijk wordt bevestigd door artikel 6, § 1, X, 7°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (zoals gewijzigd door de wet van 8 augustus 1988).

De Franse Afdeling stelt dat wat de aard van de diensten van de R.L.W. betreft, de S.W.T. geïnterpreteerd moeten worden in het licht van de voorbereidende werkzaamheden van die wetten, inzonderheid het Verslag Saint-Remy. De Franse Afdeling oordeelt bijgevolg dat taalkaders vereist zijn.

2. De V.C.T. is van oordeel dat het gebruik van het Engels bij uitzondering kan aanvaard worden in het kader van de specifieke luchtvaartterminologie of uit een oogpunt van veiligheid. De V.C.T. oordeelt dat de klacht gegrond is wat het bericht betreft dat betrekking heeft op een pendeldienst. Het bericht dat betrekking heeft op het gebruik van een informaticasysteem mag, in het kader van de hierboven vermelde uitzondering, in het Engels gesteld zijn. (Advies 26.149 van 16 maart 1995)

B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- Regie voor Maritiem Transport (R.M.T. Oostende Lines): meertalige affiches en brochures in het Nederlands en in het Frans beschikbaar in de Jetfoilhalla te Oostende.

De Jetfoilhalla te Oostende kan beschouwd worden als een plaatselijke dienst in de zin van de S.W.T. Overeenkomstig artikel 11, § 3, S.W.T., en de vaste rechtspraak van de V.C.T. kunnen plaatselijke diensten berichten en mededelingen bestemd voor toeristen in ten minste drie talen stellen (cfr. adviezen V.C.T. 20.152 van 8 november 1989 en 21.116 van 22 februari 1990).

In haar vaste rechtspraak met betrekking tot het artikel 11, § 3, S.W.T., stelt de V.C.T., Nederlandse en Franse Afdeling, dat de meertaligheid een afwijking is en dat in ieder geval voorrang moet verleend worden aan de taal van het gebied (in casu het Nederlands) en dat daarnaast de twee andere landstaten (in casu het Frans en het Duits) moeten gebruikt worden, en wel op voet van gelijkheid. (cfr. adviezen V.C.T. N.A. 63B van 27 juni 1967 en 1995 van 27 juni 1967; V.C.T. F.A. 2292 van 30 april 1970 en V.C.T., V.A., 2305 van 24 juni 1971).

Wat de affiches betreft, oordeelt de V.C.T. dat de klacht gegrond is, aangezien er geen voorrang werd verleend aan de taal van het gebied en vervolgens aan de twee andere landstaten.

Met betrekking tot de brochures oordeelt de V.C.T. dat de klacht gegrond is, aangezien ze enkel in het Nederlands en in het Frans beschikbaar zijn. Volgens de rechtspraak van de V.C.T. zou het ter beschikking stellen van brochures in het Nederlands, het Frans, het Duits en het Engels, gezien de samenstelling van de cliënteel van Oostende Lines, niet strijdig zijn met de S.W.T. (Advies 26.126/A van 12 januari 1995)

C. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN

- Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid:
vraag om advies betreffende de oude en nieuwe arbeidskaarten.

De arbeidskaart is een vergunning die uitgereikt wordt door een plaatselijke dienst in de zin van de S.W.T.

Overeenkomstig artikel 50, S.W.T., ontslaat de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen, de openbare diensten niet van de toepassing van de S.W.T. Het feit dat de arbeidskaarten aangemaakt zullen worden door de N.V. I.D.O.C. ontslaat de diensten niet van de toepassing van de taalwetgeving.

Wat de arbeidskaarten van het Vlaamse Gewest en de arbeidskaarten van het Waalse Gewest betreft, stelt de V.C.T. het volgende.

Overeenkomstig artikel 14, § 1, S.W.T., dienen de vergunningen die aan particulieren worden uitgereikt door een plaatselijke dienst van een gemeente zonder speciale taalregeling uit het Nederlandse of het Franse taalgebied, gesteld te worden in de taal van het gebied. Een vertaling kan aangevraagd worden onder de in artikel 13, § 1, S.W.T., bepaalde voorwaarden.

In de taalgrensgemeenten gelegen in het Nederlandse taalgebied, worden ze enkel in het Nederlands gesteld; in de taalgrensgemeenten van het Franse taalgebied, enkel in het Frans (het arrest van de Raad van State 14.241 van 12 augustus 1970 vernietigde artikel 14, § 2, b, S.W.T., met betrekking tot de vergunningen). Wel kan een vertaling worden aangevraagd onder de in artikel 13, § 1, S.W.T., bepaalde voorwaarden.

In de randgemeenten worden de vergunningen in het Nederlands of het Frans uitgereikt, naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 26, S.W.T.).

In de gemeenten uit het Malmedyse worden ze in het Frans of in het Duits gesteld, naargelang van de wens van de belanghebbende. (artikel 14, § 2, a, S.W.T.)

In de gemeenten uit het Duitse taalgebied worden ze in het Duits of in het Frans gesteld, naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 14, § 3, S.W.T.).

In Brussel-Hoofdstad dienen ze gesteld te worden in het Nederlands of in het Frans, naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 20, § 1, S.W.T.).

Wat de arbeidskaarten betreft die aan de werkgever worden afgegeven om aan de werknemer te overhandigen.

Aangezien de particulier voor wie de arbeidskaart bestemd is, namelijk de werknemer, niet wettig in België verblijft, en de kaart aan de werkgever wordt overhandigd, kan de werknemer zijn taalkeuze in de gevallen waar een dergelijke keuze mogelijk is, niet laten kennen.

De V.C.T. oordeelt bijgevolg dat de arbeidskaarten in deze gevallen het taalregime van de bijhorende arbeidsvergunning volgen.

Er is dus in dit geval sprake van een vergunning afgegeven door de gewestelijke overheid. Overeenkomstig artikel 36, § 1, van de wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, worden de vergunningen opgesteld in het Nederlands door de diensten van de Vlaamse Regering en in het Frans door de diensten van de Waalse Gewestregering.

De vergunningen bestemd voor werkgevers die gevestigd zijn in de randgemeenten, worden in het Nederlands of in het Frans gesteld, naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 verwijst naar artikel 26, S.W.T.).

De vergunningen bestemd voor werkgevers die gevestigd zijn in de taalgrensgemeenten, worden gesteld in de taal van het taalgebied waarin de gemeente is gelegen (artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 verwijst naar artikel 14, § 2, b, S.W.T., dat echter door de Raad van State werd vernietigd m.b.t. vergunningen - arrest 14.241 van 12 augustus 1970). Mogelijkheid tot vertaling op verzoek van de belanghebbende (artikel 14, § 2, en artikel 13, § 1, S.W.T.).

De vergunningen bestemd voor werkgevers die gevestigd zijn in de gemeenten uit het Malmédysse, worden in het Frans of het Duits gesteld naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 verwijst naar artikel 14, § 2, a, S.W.T.).

De vergunningen bestemd voor werkgevers die gevestigd zijn in de gemeenten uit het Duitse taalgebied, worden in het Duits of in het Frans gesteld naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 verwijst naar artikel 14, § 3, S.W.T.).

De vergunningen bestemd voor werkgevers gevestigd in Brussel-Hoofdstad, worden in het Nederlands of het Frans gesteld naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 32, wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen verwijst naar artikel 42, S.W.T.).

De respectieve gewesten dienen ervoor te zorgen dat zij aan de gemeenten zulke arbeidskaarten ter beschikking stellen dat aan bovenstaande kan voldaan worden (vgl. advies 24.096 van 9 november 1992 m.b.t. een wapenvergunning).
(Advies 26.154 van 6 april 1995)

VIII. DUITSE TAALGEBIED EN GEMEENTEN UIT HET MALMEDYSE

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- Brandweer te Kelmis:
de commandant en de secretaris kennen geen Duits en gebruiken enkel het Frans.

De brandweerdienst van Kelmis is een gemeentelijke vrijwillige brandweerdienst behorende tot de klas C met één post te Kelmis en één te Hergenrath (een deelgemeente van Kelmis). Het betreft hier dus een plaatselijke dienst van het Duitse taalgebied.

Overeenkomstig artikel 15, § 1, eerste lid, S.W.T., kan er in de plaatselijke diensten van het Duitse taalgebied niemand benoemd of bevorderd worden indien hij de taal van het gebied, in casu het Duits, niet kent.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. dient onder een benoeming of detachering te worden verstaan, iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht of het gaat om vast, tijdelijk, stagedoend, voorlopig of contractueel personeel, alsmede iedere transfert, mutatie, bevordering en belasting met de uitoefening van bepaalde functies (cfr. adviezen V.C.T. 2365 van 28 mei 1970, 21.029 van 21 december 1989, 23.018 van 13 juni 1991, 23.126 van 24 oktober 1991, 23.268 van 18 maart 1992 en 25.080 van 15 september 1993).

Overeenkomstig artikel 16 van bijlage 3 (modelreglement voor de organisatie van een gemeentelijke vrijwilligersbrandweerdienst) bij het K.B. van 6 mei 1971 tot vaststelling van de modellen van gemeentelijke reglementen betreffende de organisatie van de gemeentelijke brandweerdiensten, gebeurt de effectieve indienstneming voor de vrijwilligers d.m.v. een hernieuwbaar dienstnemingscontract voor de duur van 5 jaar.

De vrijwillige brandweerlieden bekleden, niettegenstaande het feit dat zij als contractuelen tewerkgesteld worden, een openbaar ambt en dienen bijgevolg te voldoen aan artikel 15, § 1, eerste lid, S.W.T., en dienen m.a.w. de taal van het gebied, in casu het Duits, te kennen.

Overeenkomstig artikel 15, § 1, derde en vierde lid, S.W.T., blijkt de kennis van de taal van het gebied uit het door de betrokkene in die taal genoten onderwijs (diploma of studiegetuigschrift) of bij ontstentenis daarvan, uit een examen. Het in artikel 15, § 1, derde en vierde lid, S.W.T., bedoelde taalexamen dient van het peil te zijn zoals het is omschreven in artikel 7 van het K.B. IX van 30 november 1966 en dient bij het V.W.S. afgelegd te worden.

De klacht is gegrond voor zover de betrokkenen de kennis van het Duits nog niet bewezen hebben door een diploma of getuigschrift of door een examen bij het V.W.S.
(Advies 27.050 van 7 september 1995)

- Ministerie van Binnenlandse Zaken:

vraag om advies i.v.m. taalkennis van de leden van de examencommissie voor een examen van kandidaat-brigadecommissaris voor Duitstalige kandidaten.

Een brigadecommissaris wiens ambt Duitstalige gemeenten bestrijkt en in het Duitse taalgebied over een administratieve zetel beschikt, moet worden beschouwd als de titularis van een gewestelijke dienst in de betekenis van artikel 34, § 1, b, S.W.T.

Conform artikel 38, § 1, S.W.T., kan niemand in de diensten bedoeld door artikel 33 of artikel 34, § 1, tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden indien hij de taal van het gebied niet kent.

Al het mogelijke moet worden gedaan opdat de voornoemde examencommissie samengesteld is uit leden die een grondige kennis van het Duits hebben.

Wat de voorwaarden betreft die vereist worden door artikel 8 van het ministerieel besluit van 8 september 1993 betreffende de samenstelling van de examencommissie voor het examen van kandidaat-brigadecommissaris, stelt de V.C.T. voor een examencommissie samen te stellen waarvan alle leden weliswaar voldoen aan de vereisten inzake de kennis van het Duits maar functies uitoefenen die vergelijkbaar of equivalent zijn met die waarin het voornoemde ministerieel besluit voorziet (bv. functies bij de rijkswacht).

Dit ministerieel besluit zou dan in die zin moeten worden aangepast.

Mocht er, ondanks alle pogingen om in die zin een oplossing te vinden, niet in geslaagd worden een examencommissie samen te stellen waarvan alle leden Duits kennen, dan zou de V.C.T., op grond van het voornoemde arrest 14.934 van de Raad van State, voorstellen om, met het oog op handhaving van de continuïteit van de dienst, een examencommissie samen te stellen waarvan de volstreekte meerderheid van de leden een grondige kennis van het Duits heeft en enkel die leden een beslissende stem hebben.

(Advies 27.117 van 6 juli 1995)

- Gemeente Kelmis:

afleggen van een examen om op niveau 2 aangeworven te worden als de betrokkene houdster is van een attest dat bewijst dat ze onderwijs in het Duits heeft genoten.

Aangezien de betrokkene in het Frans heeft gestudeerd en het attest betrekking heeft op leergangen Duits van hoger secundair niveau, die in een instituut van de Franse Gemeenschap werden gevolgd, kan zij niet door de gemeente Kelmis worden aangeworven alvorens zij bij het Vast Wervingssecretariaat geslaagd is voor het examen over de kennis van het Duits, als bedoeld door artikel 15, § 1, van de S.W.T., en

georganiseerd in overeenstemming met artikel 7 van het koninklijk besluit IX van 30 november 1966.
(Advies 27.149 van 7 september 1995)

B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- Gemeente Malmedy:

toesturen van in het Frans gestelde documenten door gemeentelijke diensten en het O.C.M.W.-ziekenhuis aan een Duitstalige inwoner van het Duitse taalgebied.

Artikel 12, S.W.T., richt een stelsel van faciliteiten in ten gunste van de inwoners van de gemeenten met een speciale taalregeling uit het desbetreffende taalgebied. De plaatselijke diensten gevestigd in gemeenten uit het Malmedyse antwoorden de inwoners van die gemeenten steeds in het Frans of in het Duits en dit naargelang van de door de inwoners gebruikte taal. Hetzelfde geldt voor de plaatselijke diensten in gemeenten uit het Duitse taalgebied t.o.v. de inwoners van die gemeenten.

De faciliteiten gelden dus t.o.v. de inwoners van de gemeenten met een speciale taalregeling in een bepaald taalgebied en niet t.o.v. inwoners van gemeenten uit een ander taalgebied (vgl. adviezen V.C.T. 2.366 van 11 juni 1970 en 3.794 van 7 februari 1974). De V.C.T. oordeelt derhalve dat de klacht ongegrond is.

(Advies 27.104 van 9 november 1995)

C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- Verkiezingen Duitse taalgebied:

bij het stemmen per computer is, op het 1ste scherm, waar gevraagd wordt om de magneetkaart in te brengen, en op het 2de scherm, waar gevraagd wordt de taalkeuze te bepalen, de tweetalige tekst (F-D) met voorrang voor het Frans opgesteld.

De bedoelde tekst moet worden beschouwd als een mededeling aan het publiek, uitgaande van het stembureau, een plaatselijke dienst in de zin van artikel 9 van de S.W.T. Overeenkomstig artikel 11, § 2, eerste lid, van deze wetten, stellen de plaatselijke diensten van het Duitse taalgebied hun berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Duits en in het Frans.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. dient er voorrang te worden verleend aan de taal van het gebied door het Duits de eerste plaats te geven, hetzij van boven naar onder, hetzij van links naar rechts.

(Advies 27.102 van 9 november 1995)

D. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACTHIGINGEN EN VERGUNNINGEN

- Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid:
vraag om advies betreffende de oude en nieuwe arbeidskaarten.

De arbeidskaart is een vergunning die uitgereikt wordt door een plaatselijke dienst in de zin van de S.W.T.

Overeenkomstig artikel 50, S.W.T., ontslaat de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen, de openbare diensten niet van de toepassing van de S.W.T.

Het feit dat de arbeidskaarten aangemaakt zullen worden door de N.V. I.D.O.C. ontslaat de diensten niet van de toepassing van de taalwetgeving.

Wat de arbeidskaarten van het Vlaamse Gewest en de arbeidskaarten van het Waalse Gewest betreft, stelt de V.C.T. het volgende.

Overeenkomstig artikel 14, § 1, S.W.T., dienen de vergunningen die aan particulieren worden uitgereikt door een plaatselijke dienst van een gemeente zonder speciale taalregeling uit het Nederlandse of het Franse taalgebied, gesteld te worden in de taal van het gebied. Een vertaling kan aangevraagd worden onder de in artikel 13, § 1, S.W.T., bepaalde voorwaarden.

In de taalgrensgemeenten gelegen in het Nederlandse taalgebied, worden ze enkel in het Nederlands gesteld; in de taalgrensgemeenten van het Franse taalgebied, enkel in het Frans (het arrest van de Raad van State 14.241 van 12 augustus 1970 vernietigde artikel 14, § 2, b, S.W.T., met betrekking tot de vergunningen). Wel kan een vertaling worden aangevraagd onder de in artikel 13, § 1, S.W.T., bepaalde voorwaarden.

In de randgemeenten worden de vergunningen in het Nederlands of het Frans uitgereikt, naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 26, S.W.T.).

In de gemeenten uit het Malmeyse worden ze in het Frans of in het Duits gesteld, naargelang van de wens van de belanghebbende. (artikel 14, § 2, a, S.W.T.)

In de gemeenten uit het Duitse taalgebied worden ze in het Duits of in het Frans gesteld, naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 14, § 3, S.W.T.).

In Brussel-Hoofdstad dienen ze gesteld te worden in het Nederlands of in het Frans, naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 20, § 1, S.W.T.).

Wat de arbeidskaarten betreft die aan de werkgever worden afgegeven om aan de werknemer te overhandigen.

Aangezien de particulier voor wie de arbeidskaart bestemd is, namelijk de werknemer, niet wettig in België verblijft, en de kaart aan de werkgever wordt overhandigd, kan de werknemer zijn taalkeuze in de gevallen waar een dergelijke keuze mogelijk is, niet laten kennen.

De V.C.T. oordeelt bijgevolg dat de arbeidskaarten in deze gevallen het taalregime van de bijhorende arbeidsvergunning volgen.

Er is dus in dit geval sprake van een vergunning afgegeven door de gewestelijke overheid.

Overeenkomstig artikel 36, § 1, van de wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, worden de vergunningen opgesteld in het Nederlands door de diensten van de Vlaamse Regering en in het Frans door de diensten van de Waalse Gewestregering.

De vergunningen bestemd voor werkgevers die gevestigd zijn in de randgemeenten, worden in het Nederlands of in het Frans gesteld, naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 verwijst naar artikel 26, S.W.T.).

De vergunningen bestemd voor werkgevers die gevestigd zijn in de taalgrensgemeenten, worden gesteld in de taal van het taalgebied waarin de gemeente is gelegen (artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 verwijst naar artikel 14, § 2, b, S.W.T., dat echter door de Raad van State werd vernietigd m.b.t. vergunningen - arrest 14.241 van 12 augustus 1970). Mogelijkheid tot vertaling op verzoek van de belanghebbende (artikel 14, § 2, en artikel 13, § 1, S.W.T.).

De vergunningen bestemd voor werkgevers die gevestigd zijn in de gemeenten uit het Malmédysse, worden in het Frans of het Duits gesteld naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 verwijst naar artikel 14, § 2, a, S.W.T.).

De vergunningen bestemd voor werkgevers die gevestigd zijn in de gemeenten uit het Duitse taalgebied, worden in het Duits of in het Frans gesteld naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 verwijst naar artikel 14, § 3, S.W.T.).

De vergunningen bestemd voor werkgevers gevestigd in Brussel-Hoofdstad, worden in het Nederlands of het Frans gesteld naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 32, wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, verwijst naar artikel 42, S.W.T.).

De respectieve gewesten dienen ervoor te zorgen dat zij aan de gemeenten zulke arbeidskaarten ter beschikking stellen dat aan bovenstaande kan voldaan worden (vgl. advies 24.096 van 9 november 1992 m.b.t. een wapenvergunning).
(Advies 26.154 van 6 april 1995)

HOOFDSTUK DRIE
BIJZONDERE RUBRIEKEN

TAALEXAMENS

- Vast Wervingssecretariaat:
weigering om de titularis van een bewijs van voldoende kennis van het Nederlands, uitgereikt door de *Facultés universitaires Saint-Louis*, vrij te stellen van een taalexamen.

Conform artikel 53 van de S.W.T. is de Vaste Wervingssecretaris alleen bevoegd om de bewijzen omtrent de vereiste taalkennis uit te reiken.

De enige mogelijke vrijstelling betreft het toelatingsexamen tot het tweetalig kader voor ambtenaren wier diploma bewijst dat hun tweede taal de voertaal was van het onderwijs dat zij genoten hebben (artikel 43, § 3, 3de lid, S.W.T.).
(Advies 26.179 van 21 september 1995)

- Taalgrensgemeenten:
organisatie van de taalexamens.

Een aangepaste nota betreffende de organisatie van de taalexamens wordt gestuurd aan de taalgrensgemeenten. Daarbij wordt beklemtoond dat de voorzitter en de leden van de examencommissies de nodige taalkennis moeten bezitten om hun beoordeling in de taal van het gebied onder woorden te kunnen brengen, dit omdat de examencommissie als een tijdelijk orgaan van de gemeentelijke overheid moet worden beschouwd.
(Advies 27.024 van 22 november 1995)

- Taalgrensgemeenten:
afvaardiging van een waarnemer van de V.C.T. bij alle taalexamens die door de gemeenten of ondergeschikte besturen worden georganiseerd, met toepassing van artikel 61, § 4, S.W.T.

Het gaat om de volgende taalexamens en verslagen:

Examen georganiseerd in:

Verslag:

Edingen (O.C.M.W.), 5 april 1995	27.045
Edingen (stad), 26 april 1995	27.077
Moeskroen (stad), 17 mei 1995	27.089
Edingen (stad), 18 oktober 1995	27.177
Moeskroen (stad), 8 november 1995	27.191

**DEEL TWEE
BIJZONDER VERSLAG VAN DE
NEDERLANDSE AFDELING**

HOOFDSTUK EEN ALGEMEENHEDEN

De Nederlandse afdeling (N.A.) van de V.C.T. is, overeenkomstig artikel 61, § 5, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, bevoegd omtrent de zaken die gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn in de gemeenten zonder speciale regeling uit het Nederlandse taalgebied. Zij ziet ook toe op de naleving van de decreten van de Vlaamse Raad die het taalgebruik regelen en waarvan de bevoegdheidssfeer zich eveneens beperkt tot het homogene Nederlandse taalgebied.

De N.A. hield in 1995 zes zittingen en bracht tweeëntwintig adviezen uit: vier daarvan hadden betrekking op de toepassing van het Vlaamse decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen, de overige betroffen de toepassing van de S.W.T. Een overzicht van de adviezen volgt in hoofdstuk twee.

Bijzondere aandacht werd ook besteed aan het decreet van de Vlaamse Raad van 5 mei 1994 houdende regeling van het taalgebruik bij de verkiezingen. In dat verband werd een administratief onderzoek verricht in drie kantonhoofdbureaus van Vlaams-Brabant.

Ten slotte werd, met toepassing van artikel 5 van het bovenvermelde taaldecreet van 19 juli 1973, door vijftien bedrijven een aanvraag om vertaling van berichten, mededelingen, akten, getuigschriften en formulieren bestemd voor hun personeel, betekend aan de N.A. van de V.C.T.

KLACHTEN WAAROVER DE N.A. ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID

S.W.T. NIET VAN TOEPASSING

- Rijksuniversiteit van Gent:
jaarverslag uitsluitend in het Engels.

De N.A. oordeelt dat het taalgebruik (bestuurs- en onderwijs-taal) van de universiteiten van de Vlaamse Gemeenschap geregeld is door het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap en dat zij derhalve onbevoegd is voor het taalgebruik in de universiteit van Gent.

(Advies 27.003 van 23 februari 1995)

- Algemene Spaar- en Lijfrentekas:
uitgifte van VISA-kaart met Engelse en Franse aanduidingen en toesturen van kennisgeving van codenummer met Engelse, Duitse, Franse en Nederlandse vermeldingen.
- N.V. Bank Card Company:
uitgave van maandelijkse uitgavenstand met Frans-Nederlandse vermeldingen.

Aangezien het hier telkens om commerciële relaties ging en niet om administratieve documenten zoals bedoeld door de S.W.T., waren de klachten ongegrond.

(Adviezen 27.053, 27.054 en 27.079 van 22 september 1995)

- P & O European Ferries:
verspreiden van tweetalige pamfletten.

Het betreft hier een louter privé aangelegenheid.

De klacht is bijgevolg ongegrond.
(Advies 27.105/D van 30 juni 1995)

DECREET NIET VAN TOEPASSING

- Privaat bedrijf te Strombeek-Bever:
Nederlands onkundige kassierster.

Een privaat bedrijf valt onder toepassing van het decreet van 19 juli 1973 op het taalgebruik in het bedrijfsleven en in de arbeidsverhoudingen. Dit decreet heeft evenwel niet de relaties tussen het bedrijf en zijn klanten geregeld.
(Advies 27.111 van 30 juni 1995)

HOOFDSTUK TWEE
RECHTSPRAAK

* DECREET VAN 19 JULI 1973

- N.V. met zetel te Oostende:
onderzoek van ambtswege naar het gebruik van de talen bij de sociale betrekkingen tussen werkgever en werknemers, alsmede voor de door de wet voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.

Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het decreet op het taalgebruik in het bedrijfsleven en in de arbeidsverhoudingen (het Nederlandse taaldecreet) van 19 juli 1973 (Belgisch Staatsblad, 6 september 1973) dienen de natuurlijke en rechtspersonen met exploitatiezetel in het Nederlandse taalgebied het Nederlands te gebruiken voor de sociale betrekkingen tussen werkgever en werknemers en voor de wettelijk voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.

De N.A. stelt op grond van het plaatsbezoek vast dat er geen overtredingen van het Nederlandse taaldecreet werden vastgesteld.

(Advies 26.191 van 13 januari 1995)

* GECOORDINEERDE TAALWETTEN

I. PLAATSELIJKE DIENSTEN

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- Stad Oostende:
organiseren van een taaltest bij het examen van jobstudent-parkeerwachter.

Plaatselijke diensten, gevestigd in het Nederlandse taalgebied (ook Franse, Duitse), kunnen niemand aanstellen, benoemen, bevorderen, indien hij/zij de taal van het gebied niet kent. Deze regel is van toepassing op om het even welke vorm van tewerkstelling.

Indien de stad Oostende meent aanvullende taaleisen te moeten stellen, dient zij voorafgaand de goedkeuring daartoe van de V.C.T. te ontvangen.

(Advies 27.097 van 22 september 1995)

- Minister van Binnenlandse Zaken:
vraag om advies i.v.m. een omzendbrief van de stad Oostende m.b.t. het taalgebruik in de administratie.

De tekst van de omzendbrief is in overeenstemming met de S.W.T.

Wat de terminologie van de omzendbrief betreft, stelt de N.A. voor om het woord "publikaties" te vervangen door de terminologie van de taalwet, m.n. "berichten en mededelingen aan het publiek" en "arrondissement van de randgemeenten" door "de 6 randgemeenten".

Bovendien dient de tekst van de omzendbrief in volgende zin aangepast te worden: "Uit deze opsomming blijkt dat het uitsluitend gebruik van het Nederlands de algemene regel is en dat daarnaast het gebruik van andere talen in welbepaalde gevallen niet strijdig is met de taalwetgeving".

Ten slotte wijst de N.A. op het feit dat het Duitse taalgebied eveneens de gemeente Butgenbach omvat.
(Advies 27.203 van 6 november 1995)

B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- Minister van Binnenlandse Zaken:
vraag om advies i.v.m. een omzendbrief van de stad Oostende m.b.t. het taalgebruik in de administratie.

De tekst van de omzendbrief is in overeenstemming met de S.W.T.

Wat de terminologie van de omzendbrief betreft, stelt de N.A. voor om het woord "publikaties" te vervangen door de terminologie van de taalwet, m.n. "berichten en mededelingen aan het publiek" en "arrondissement van de randgemeenten" door "de 6 randgemeenten".

Bovendien dient de tekst van de omzendbrief in volgende zin aangepast te worden: "Uit deze opsomming blijkt dat het uitsluitend gebruik van het Nederlands de algemene regel is en dat daarnaast het gebruik van andere talen in welbepaalde gevallen niet strijdig is met de taalwetgeving".

Ten slotte wijst de N.A. op het feit dat het Duitse taalgebied eveneens de gemeente Butgenbach omvat.
(Advies 27.203 van 6 november 1995)

C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen - stations van Oostende, Brugge, Gent Sint-Pieters, Blankenberge, Knokke en Kortrijk:
bagagewagentjes met opschriften in het Frans-Duits-Engels-Italiaans (geen Nederlands);
te Brugge en Gent Sint-Pieters: borden horende bij de bagagewagentjes met Duits-Engels-Frans-Nederlandse vermeldingen (Nederlands staat onderaan);
drank-, snoep-, weeg-, fitness- en foto-automaten met Nederlands-Franse gebruiksaanwijzingen;
station Oostende: berichtje van vermiste persoon in het Frans; winkel met opschrift "Cric-Crac; bedien u zelf - servez-vous"; perron: borden met tekst "to ferries" en "boat & train tickets";
station Kortrijk : winkel met opschrift "Pain d'Bonheur-Croissanterie".

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. dienen de drank- en snoepautomaten en de winkels "croissanterie" en "Cric-Crac" waarvan sprake is in de klacht, beschouwd te worden als concessies van een openbare dienst in de zin van artikel 1, § 1, 2°, S.W.T., aangezien het een toevertrouwen betreft van een dienst die de N.M.B.S. zelf kan waarnemen. De bepalingen van de S.W.T. inzake het taalgebruik dienen dus toegepast te worden.

De weeg-, fitness- en foto-automaten kunnen niet beschouwd worden als concessies van een openbare dienst in de zin van artikel 1, § 1, 2°, S.W.T.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. zijn N.M.B.S.-stations plaatselijke diensten in de zin van de S.W.T. (cfr. adviezen V.C.T. 1084 van 24 juni 1965, 1.348B van 18 april 1967 en V.C.T., N.A. 26.019 van 1 september 1994).

Overeenkomstig artikel 11, § 1, S.W.T., stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het homogene Nederlandse taalgebied, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn uitsluitend in het Nederlands.

De klacht betreffende de automaten en de winkels die als concessiehouders van een openbare dienst beschouwd worden, is gegrond, althans voor zover de opschriften mededelingen aan het publiek zijn en geen eigennamen of produktnamen van firma's.

De N.A. wijst verder op het advies 26.126/C van de V.C.T., N.A. van 13 januari 1995. In dit advies werd aan de V.V.M.-de Lijn de mogelijkheid gegeven om in het kader van artikel 11, § 3, S.W.T., berichten en mededelingen bestemd voor toeristen in ten minste drie talen te stellen. De betrokken dienst dient vooraf de V.C.T. in te lichten en haar toestemming te bekomen (cfr. ook V.C.T., N.A., 20.152 van 8 november 1989).

De opschriften op de bagagewagentjes en op de bijhorende parkeerruimtes zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de S.W.T.

De N.A. oordeelt derhalve dat de klacht gegrond is en wijst op het feit dat overeenkomstig artikel 11, § 1, S.W.T., de tekst in de desbetreffende N.M.B.S.-stations enkel in het Nederlands moet gesteld zijn. In de stations te Oostende en Gent wordt dit voor de bagage-wagentjes rechtgezet. Dit is niet het geval voor de parkeerruimtes van de bagagewagentjes in de stations te Blankenberge, Brugge, Knokke en Gent.

Ook wijst de N.A. op het feit dat bij berichten en mededelingen in de stations de S.W.T. nageleefd dienen te worden en dat berichten en mededelingen in andere talen dan de taal van het gebied enkel toegestaan zijn in stations gevestigd in gemeenten begiftigd met een speciale taalregeling. In die gevallen betreft het dan nog enkel de door de S.W.T. toegestane andere landstaal.

De N.A. wijst verder nog op de mogelijkheid die in artikel 11, § 3, S.W.T., wordt geboden om berichten en mededelingen bestemd voor toeristen te stellen in ten minste drie talen. Vooraf dient evenwel de V.C.T. ingelicht te worden en dient haar toestemming bekomen te worden.

Wat het bericht van vermiste persoon betreft, oordeelt de N.A. dat gelet op het feit dat ze uitgaan van privé personen en een algemeen menselijke aspect vertonen, dergelijke berichten niet beschouwd kunnen worden als administratieve berichten en mededelingen in de zin van de S.W.T. De klacht is niet gegrond.

(Advies 26.126/B van 27 april 1995)

- Stad Gent - Dienst Bevolking:

brief in vijf talen gericht aan de vreemdelingen.

Gelet op het feit dat deze brief gericht is aan vreemdelingen en bedoeld is als tegemoetkoming aan de problemen waarmee zij worden geconfronteerd, kan de N.A. van de V.C.T. aanvaarden dat het bericht van de Nederlandse tekst ook in andere talen wordt gesteld, evenwel met voorafgaande vermelding "vertaling". De N.A. vestigt er ook de aandacht op dat dit als overgangsregel moet gelden.

(Advies 27.040 van 22 september 1995)

- Gemeente De Panne:

meertalige berichten en mededelingen bestemd voor toeristen.

In haar advies 695 van 17 september 1964 heeft de N.A. geoordeeld dat de beslissing van de gemeenteraad van De Panne om de berichten en mededelingen voor toeristen in het Nederlands, het Frans, het Duits en het Engels te stellen, in overeenstemming is met de S.W.T.

Uit de door het gemeentebestuur van De Panne verschaftte inlichtingen blijkt dat de vermeldingen op de parkeerautomaten eentalig (Nederlands) ofwel viertalig zijn, dat de vermeldingen aan het toerismekantoor viertalig zijn en dat alle toeristische brochures uitgegeven worden in vier talen. De toegestuurde brochures "Arrangementen" bevestigen dit laatste. De brochures zijn met dezelfde inhoud en onder dezelfde vorm uitgegeven in het Nederlands, het Frans, het Duits en het Engels.
De klacht is dus ongegrond.

Wat de klachten in verband met het bord "politierglement", de vermeldingen in het zwembad "Oosthoek" en het bord aan het toilet op de zeedijk betreft, oordeelt de N.A. dat de klacht zonder voorwerp is, aangezien uit de inlichtingen blijkt dat bovenvermelde vermeldingen niet voorkomen.

De klacht inzake de "Uilenzoektocht" is eveneens ongegrond, vermits het een privaat initiatief betrof.

Wat de klacht in verband met de bij het zwembad horende cafetaria "Sportkaffee" betreft, vestigt de N.A. er de aandacht op dat, overeenkomstig artikel 50, S.W.T., het aanstellen van private medewerkers door de openbare diensten, die diensten niet ontslaat van de toepassing van de S.W.T.
(Advies 27105/B van 6 december 1995)

- Gemeente Alveringen:
het feestcomité "Leisele" verspreidt tweetalige (Nederlands-Frans) feestprogramma's.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. is een V.Z.W. die in het gemeentelijk vlak is tot stand gekomen, aan de S.W.T. onderworpen wanneer, enerzijds, haar taak de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en er, anderzijds, een nauwe band bestaat tussen de instelling en de gemeente.

Aangezien uit de door het gemeentebestuur verstrekte inlichtingen blijkt dat er geen enkele juridische band bestaat tussen de gemeente en het feestcomité "Leisele", oordeelt de N.A. dat de klacht ongegrond is.
(Advies 27.105/C van 6 december 1995)

- Gemeente De Haan:
tweetalige publiciteit (N/F) in een bijzondere uitgave van de Streekkrant (kusteditie).

In haar advies 25.116 van 10 november 1993 oordeelde de V.C.T. dat mededelingen die ondertekend zijn namens het College van burgemeester en schepenen, of waaruit duidelijk blijkt dat het bericht uitgaat van de gemeentelijke overheid (vb. "onder de auspiciën van..."), als mededelingen van het gemeentebestuur beschouwd worden en bijgevolg onderworpen zijn aan de S.W.T.

Gelet op de vaste rechtspraak van de V.C.T., oordeelt de N.A. dat de klacht niet gegrond is, althans voor zover het een bericht betreft dat op initiatief van Roularta in de publikatie werd opgenomen en waarvan Roularta de gegevens bij de gemeente De Haan gevraagd heeft.

- Stad Blankenberge:

tweetalige berichten aan het publiek op het strand en in het casino.

De exploitatie van het casino is een concessie van een openbare dienst in de zin van de S.W.T.

In haar advies 62 van 2 juli 1964 heeft de N.A. geoordeeld dat de beslissing van 6 december 1963 van de gemeenteraad van Blankenberge om de berichten en mededelingen voor toeristen in het Nederlands, het Frans, het Duits en het Engels te stellen, in overeenstemming is met de S.W.T. (cfr. art 11, § 3, S.W.T.).

De klacht is gegrond, aangezien de kwestieuze berichten tweetalig zijn.

(Advies 27.161/B van 20 december 1995)

- Casino van Knokke:

tweetalige reclame (N/F) in de zomereditie ('95) van de Streekkrant.

De exploitatie van het casino door de N.V. E.C.K. en S.I.K.B. dient beschouwd te worden als een concessie van een openbare dienst in de zin van artikel 1, § 1, 2°, S.W.T. Het casino is een plaatselijke dienst in de zin van artikel 9, S.W.T.

In haar advies 57 van 17 september 1964 heeft de N.A. geoordeeld dat de beslissing van de gemeenteraad van Knokke van 11 oktober 1963 om de berichten en mededelingen voor toeristen in het Nederlands, het Frans, het Duits en het Engels te stellen, in overeenstemming is met de S.W.T.

De klacht is gegrond, aangezien de reclame enkel in het Nederlands en het Frans was gesteld, terwijl ze ééntalig Nederlands of in ten minste drie talen gesteld diende te zijn.

(Advies 27.161/C van 6 december 1995)

- Minister van Binnenlandse Zaken:

vraag om advies i.v.m. een omzendbrief van de stad Oostende m.b.t. het taalgebruik in de administratie.

De tekst van de omzendbrief is conform de S.W.T.

Wat de terminologie van de omzendbrief betreft, stelt de N.A. voor om het woord "publikaties" te vervangen door de terminologie van de taalwet, m.n. "berichten en mededelingen aan het

publiek" en "arrondissement van de randgemeenten" door "de 6 randgemeenten".

Bovendien dient de tekst van de omzendbrief in volgende zin aangepast te worden: "Uit deze opsomming blijkt dat het uitsluitend gebruik van het Nederlands de algemene regel is en dat daarnaast het gebruik van andere talen in welbepaalde gevallen niet strijdig is met de taalwetgeving".

Ten slotte wijst de N.A. op het feit dat het Duitse taalgebied eveneens de gemeente Butgenbach omvat.
(Advies 27.203 van 6 november 1995)

II. GEWESTELIJKE DIENSTEN

BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- Vlaamse Vervoermaatschappij (V.V.M. - De Lijn):
tweetalige reclame voor de Zonnelijn (kusttram).

Krachtens artikel 2 van het decreet van 31 juli 1990 tot oprichting van de V.V.M. (B.S. 27 oktober 1990) is de V.V.M. een publiekrechtelijke vereniging met rechtspersoonlijkheid.

De Zonnelijn is een dienst van de entiteit West-Vlaanderen van de V.V.M. die de verbinding Knokke - De Panne exploiteert (de zogenaamde kusttram).

Het betreft hier dus een dienst van het Vlaamse Gewest met als werkingsgebied uitsluitend gemeenten zonder speciale taalregeling uit het homogeen Nederlandse taalgebied.

Aangezien bovenvernoemde wet van 9 augustus 1980 het taalgebruik van de diensten van het Vlaamse Gewest waarvan de werkring uitsluitend gemeenten zonder speciale taalregeling uit het homogeen Nederlands taalgebied bestrijkt, niet regelt, dient te worden verwezen naar artikel 33, § 1, S.W.T.

Overeenkomstig artikel 33, § 1, 2de lid, S.W.T., stellen deze gewestelijke diensten de berichten en mededelingen bestemd voor het publiek uitsluitend in de taal van hun gebied, in casu het Nederlands.

Overeenkomstig artikel 50, S.W.T., ontslaat de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen, de diensten niet van de toepassing van de S.W.T. Het feit dat de reclame in de beide Streekkrant-publikaties door Roularta werd samengesteld, ontslaat de V.V.M. bijgevolg niet van de toepassing van de taalwetgeving.

De N.A. oordeelt dat de klacht gegrond is. Zij vestigt evenwel de aandacht op het feit dat in het verleden reeds aanvaard werd dat een andere dan een plaatselijke dienst van een toeristisch centrum, naar analogie met artikel

11, § 3, S.W.T., berichten en mededelingen bestemd voor toeristen in ten minste drie talen stelt. Er dient dan telkens voorrang te worden verleend aan de taal van het gebied. De betrokken dienst dient, naar analogie met artikel 11, § 3, S.W.T., vooraf de V.C.T. in te lichten en haar toestemming te bekomen (cfr. V.C.T., N.A., 20.152 van 8 november 1989 en 1995 van 27 juni 1967).
(Advies 26.126/C van 13 januari 1995)

- Vlaamse Vervoermaatschappij (V.V.M. - De Lijn):
tweetalige reclame in "De Streekkrant" over de Zonnelijn (kusttram).

Krachtens artikel 2 van het decreet van 31 juli 1990 tot oprichting van de V.V.M. (B.S. 27 oktober 1990), is deze instelling een publiekrechtelijke vereniging met rechtspersoonlijkheid.

De V.V.M. kan dus beschouwd worden als een gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse Regering in de zin van artikel 35 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (cfr. adviezen 23.265/A van 9 december 1992 en 24.074 van 29 september 1993).

Aangezien bovenvernoemde wet van 9 augustus 1980 het taalgebruik van de diensten van het Vlaamse Gewest waarvan de werkring uitsluitend gemeenten zonder speciale taalregeling uit het homogeen Nederlandse taalgebied bestrijkt, niet regelt, dient te worden verwezen naar artikel 33, § 1, S.W.T.

Overeenkomstig artikel 33, § 1, 2de lid, S.W.T., stellen deze gewestelijke diensten de berichten en mededelingen bestemd voor het publiek uitsluitend in de taal van hun gebied, in casu het Nederlands.

Overeenkomstig haar vaste rechtspraak, kan de N.A. ermee instemmen dat de V.V.M.-De Lijn, naar analogie met artikel 11, § 3, S.W.T., berichten en mededelingen bestemd voor toeristen in ten minste drie talen stelt. Er dient evenwel voorrang te worden verleend aan de taal van het gebied (in casu het Nederlands) en vervolgens aan de twee andere landstalen (cfr. adviezen 20.152 van 8 november 1989 en 1995 van 27 juni 1967).

(Advies 26.172 van 24 februari 1995)

- Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding:
verschijning in de pers van een volledig in het Engels gestelde personeelsadvertentie.

De N.A. is van oordeel dat de V.D.A.B. een dienst is van de Vlaamse Gemeenschap die het hele ambtsgebied hiervan bestrijkt en derhalve de berichten en mededelingen die bestemd zijn voor het publiek uitsluitend in het Nederlands moet stellen. De N.A. verwijst ook naar het decreet van 19 juli 1973, gewijzigd bij decreet van 1 juni 1994, dat stelt dat

alle werkaanbiedingen, onder welke vormen ook, en alle betrekkingen tussen werkgevers en werknemers en sollicitanten, onder het begrip "sociale betrekkingen" vallen en dat deze in het Nederlands moeten verlopen.
(Advies 27.017 van 23 februari 1995)

HOOFDSTUK DRIE
BIJZONDERE RUBRIEKEN

VERKIEZINGEN

- Minister van Cultuur, Welzijn en Gezin van de Vlaamse Regering:
vraag om advies betreffende de toepassing van het decreet van 18 mei 1994 houdende regeling van het taalgebruik bij de organisatie van de verkiezingen van 21 mei 1995.

De N.A. besprak de resultaten van het onderzoek dat zij uitvoerde in bepaalde kieskantons waarin randgemeenten zijn ondergebracht. Zij stelde geen fundamentele inbreuken vast. (Advies 27.087 van 22 september 1995)

DEEL DRIE
BIJZONDER VERSLAG VAN DE
FRANSE AFDELING

HOOFDSTUK EEN ALGEMEENHEDEN

Met toepassing van artikel 61, § 5, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, waakt de Franse afdeling (F.A.) van de V.C.T. over de toepassing van die wetten in het homogene Franse taalgebied.

De Franse afdeling vergaderde herhaalde keren om zich te beraden over belangrijke dossiers die door de V.C.T. in verenigde vergadering werden behandeld. Het betreft de taaltoestand in de ziekenhuizen van het O.C.M.W. van Brussel-Hoofdstad (dossier 22.004), de naleving van de taalwetten door Belgacom (dossiers 26.183, 27.002 en 27.088), het taalstatuut van het Brugmann-instituut te Alsemberg (dossier 22.294), de taalkennis van de brandweerlui van de brandweerdienst van Herve waarvan het ambtsgebied Voeren bestrijkt (dossier 26.122) en het algemene dossier over de nieuwe taalkaders van de ministeries en parastatalen.

In 1995 werd bij de F.A. één klacht ingediend.

KLACHTEN WAAROVER DE F.A. ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN
WEGENS ONBEVOEGDHEID

S.W.T. NIET VAN TOEPASSING

- De firma Citybank te Namen:
toesturen van tweetalige, vooral in het Nederlands gestelde stortingsbewijzen aan haar Franstalige cliënteel.

Overeenkomstig artikel 52 van de S.W.T. gebruiken de financiëlebedrijven, voor de akten en bescheiden die voor hun personeel bestemd zijn, de taal van het gebied waar hun exploitatiezetel gevestigd is.

Aangezien de stortingsbewijzen niet beschouwd kunnen worden als voorgeschreven door de wet of bestemd voor het personeel, vallen zij niet onder voornoemd artikel en zijn de S.W.T. niet van toepassing.

(Advies 27.057/B van 27 april 1995)

HOOFDSTUK TWEE RECHTSPRAAK

PLAATSELIJKE DIENSTEN

BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- Gemeenten van het Arrondissement Nijvel:
een gerechtsdeurwaarder laat een tweetalig bericht verspreiden betreffende een openbare verkoping van roerende goederen te Grez-Doiceau.

Artikel 1, § 1, 4de lid, S.W.T., stelt dat die wetten van toepassing zijn op de administratieve handelingen van de rechterlijke macht en van dezer medewerkers.

De gerechtsdeurwaarders hebben, net als de notarissen, een dubbel statuut: ze treden privaatrechtelijk op voor hun cliënten en als dragers van het openbaar gezag krachtens de wet.

Conform artikel 516 van het gerechtelijk wetboek stellen de gerechtsdeurwaarders onder meer de exploten op en verrichten ze, evenals de notarissen, de schattingen en openbare verkopingen van meubelen en onroerende goederen.

Bovendien stelt artikel 226 van het wetboek der registratierechten dat meubelen en onroerende goederen bij openbare toewijzing slechts ten overstaan en door het ambt van een notaris of een gerechtsdeurwaarder mogen worden verkocht.

Overeenkomstig artikel 230 van datzelfde wetboek moet de werkende openbare officier of ambtenaar een proces-verbaal opmaken van de openbare verkoping.

Op de gelaakte affiche, die aankondigt dat er een openbare verkoping wegens faillissement zal plaatsvinden op 13 december 1992, worden de naam en het kantooradres van de gerechtsdeurwaarder vermeld.

Het document moet dus beschouwd worden als een mededeling van een openbaar ambtenaar, die een belangrijke rol speelt in het verloop van de verkoping. Hij is derhalve verantwoordelijk

voor de bekendmakingen die in zijn naam worden gedaan, ook al heeft hij er feitelijk geen deel aan.

Het aanbrengen of het verspreiden van een affiche is een bericht of een mededeling aan het publiek in de zin van de S.W.T.

In het arrondissement Nijvel, zoals in alle andere gemeenten zonder speciale regeling in het Franse taalgebied, stellen de plaatselijke diensten de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn uitsluitend in de taal van dat gebied (artikel 11, § 1, S.W.T.).

Een affiche of een bericht met de vermelding van het optreden van de gerechtsdeurwaarder is een administratieve handeling van een medewerker van de rechterlijke macht.

De klacht is gegrond, voor zover de gerechtsdeurwaarder, door zijn optreden (vermelding van zijn naam), de aankondiging een officieel karakter heeft willen geven. In dat geval wordt de affiche immers een officiële akte die onder toepassing van de S.W.T. valt.

(Advies 24.186 van 27 april 1995)